

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 229 ΙΙ ΜΑΡΤΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

68

ΣΕΛΙΔΕΣ

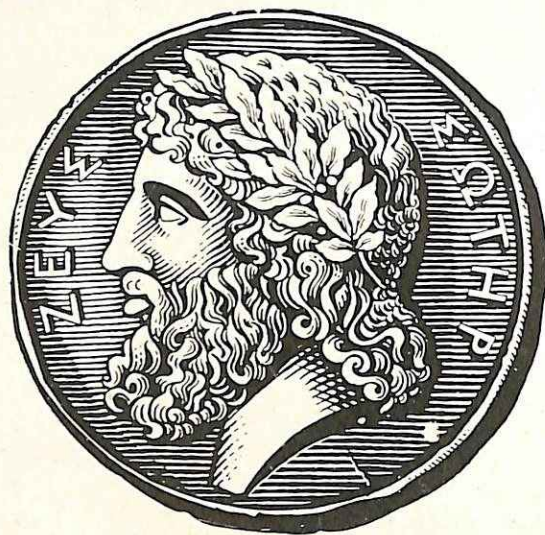
Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΚΙ' Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

Πλήρες ρεπορτάζ από το ειδύλλιο

ΝΕΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ο «Κλειστός φάκελος» του Γκάρντνερ

ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 229 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 11 ΜΑΡΤΙΟΥ 1960

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος
Διεύθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαχαριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετησία δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετησία δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Έδω Παρίσι

Παρίσι
Η υποδοχή του νέου ακαδημαϊκού Ζάν Ντελαί παρουσιάζει μία εξαιρετική λεπτομέρεια, ότι ο Ζάν Ντελαί, ιατρός, κατέλαβε έπειτα από χρόνια την έδρα του μεγάλου Παστέρ και ότι ο ακαδημαϊκός που τον υπεδέχθη είναι ο εγγονός του Παστέρ, ο καθηγητής Παστέρ Βαλιέρ Ραντό! Είναι αρκετά νόστιμο. Μετά την υποδοχή στην Ακαδημία ακολούθησε υποδοχή από τον κ. και την κ. Ντελαί εις το «Ρίτς» όπου συνωθέτως οι παρουσιάζει το ιατρικό και το φιλολογικό Παρίσι.

Η Γαλλική Κωμωδία δρίσκεται χωρίς διευθυντή, είναι μερικός καιρός, και προσωρινός διευθυντής διορίστηκε ο αρχαιότερος «εταίρος», ο γνωστός μας ήθοποιος Έσκάντ που, δεν είναι πολλά χρόνια, έπαιζε ακόμη, φαίνεται, τους ρόλους ξέν προεμέ. Λένε ότι η Γαλλική Κωμωδία — ή ίσως άλλος θίασος — θ' αναλάβη να ξαναεβάσει τον «Κνόν» του Ι. Ρωμάν. Δεν τον έχω δη ποτέ αλλά τον έχω διαβάσει κ' ευχαρίστως θα πήγαινα να γελάσω. Οπωσδήποτε ο Έσκάντ δήλωσε ότι σκοπεύει ν' ανανεώσει κάπως το δραματολόγιο της Γαλλικής Κωμωδίας με έργα του Αλμπέρ Καμύ, του Μπερνάνδος, του Σάρο. Σάν κάπως θεατρικό νέο μπορώ να μεταδώσω ότι «αποκατεστάθη» η υγεία της αγαπητής τραγουδίστριας Πιάφ που έπειτα από κάποια ανάπαυση στην έξοχή της θ' αναλάβη πάλι να μάς συγυνη.

Τράντα έξι «πρώτες» επιδείξεις μόδας θα δοθούν τις μέρες αυτές! Τι ενδιαφέρον! Είναι, όμως, τρομερά δύσκολο να «παραστή» κανείς στις «πρώτες» αυτές γιατί οι κουτιριέ τρέμουν τις αντιγραφές και δεν επιτρέπουν την είσοδο σ' όποιον τύχη! Οι επαγγελματίες επισκέπται που έχουνται απ' όλον τον κόσμο να μάθουν ποιά θα είναι η νέα μόδα, πρέπει μαζί με το εισιτήριό τους να καταθέσουν ένα είδος εγγύηση από 750 έως 5.000 φράγκα (νέα) και αν δεν αγοράσουν καμία «τονά» (μοντέλο από απλή τοίλε) ή εγγύηση περιέρχεται εις τον κουτιριέ σαν κάποια αποζημίωση για τις ιδέες που ενέπνευσε στον άλλον με το μάτι μόνο. Κάθε κουτιριέ προσπαθεί να έχει στην «πρώτη» του κάποια προσωπικό-

τητα, ο Ντιόρ θα έχει την δούκισσα του Ουίνδσορ, ο Ντεσσέ την υποκόμισσα ντε Ρίμπ!

Πόσες, φαντάζεσθε, μποτίλιες σαμπάνια παράγονται εδώ τον χρόνο; Κατά μέσον όρον 48 εκατομμύρια! Από αυτά, τα 85 πίνονται στην Γαλλία και τα 13 άλλα εις τον άλλο όλον κόσμο. Αμφιβάλλω αν υπάρχει άλλο προϊόν τόσο διαδεδομένο, τόσο πασίγνωστο όσο η σαμπάνια και σ'ας στέλνω τους καλύτερους μου χειρτισμούς με την υπόσχεση να πω εις υγείαν σας την πρώτη φορά που θα βρεθώ με ποτηρί σαμπάνιας στο χέρι!

ΧΡΤΣΗ-Γ

Έπανόρθωση

Στο υπ' αριθμ. 227 τεύχος των «Εικών» από αδελφία ανέφερο ότι το Κολέγιο Αρσένων είχε διοργανώσει τον αποκριάτικο χορό που δόθηκε στο ξενοδοχείο «Βασιλέων Μέλαθρον» από τον

Σύλλογο Αποφοίτων του Αμερικανικού Κολλεγίου Θηλέων Έλληνικού. Έπανορθώνοντας το λάθος αναδημοσιεύουμε σήμερα και την φωτογραφία από τον χορό του Κολλεγίου Θηλέων Έλληνικού, η οποία είχε δημοσιευθεί με λανθασμένη λεζάντα στο σχετικό ρεπορτάζ που παρουσίασαν με την ευκαιρία των απόκριων οι «Εικόνες».

Φοιτητικό γράμμα

Όταν κανείς έχει «τεμπέλιάσει» με συγχωρήτε για την έκφραση — είναι αδύνατο να μελετήσει και μάλιστα πολιτική προεξοφλητικού τόκου. Μόνο με τις «Εικόνες» ή τεμπέλια κάνει στερρά και αρχίζει η μελέτη σας. Το χέρι δλοταχώς νυφίζει τα φύλλα και από την σελίδα του Index φτάνω στο εξώφυλλο. Η μορφή της Μίλλυ Πέρνινς και δίπλα στο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 4

“Ο,τι χρειάζεται η όμορφιά σας για να αναδειχθῇ...!

- Η μεγαλύτερη διεθνής συλλογή ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ.
- Αποκλειστικές Κολώνιες (5 τύποι).
- Αποκλειστικές Λοσιόν (22 διαφορετικοί τύποι).
- Όλα τα Γαλλικά Αρώματα

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532 - 631 - 5 (5 γραμμές)

“Όπως
ὁ πατέρας
ἔτσι
κι’ ὁ
γυιός...”

ἐπειδὴ
ζητοῦν τὸ
καλύτερο
ταξιδεύουν
μέ τὴν
KLM

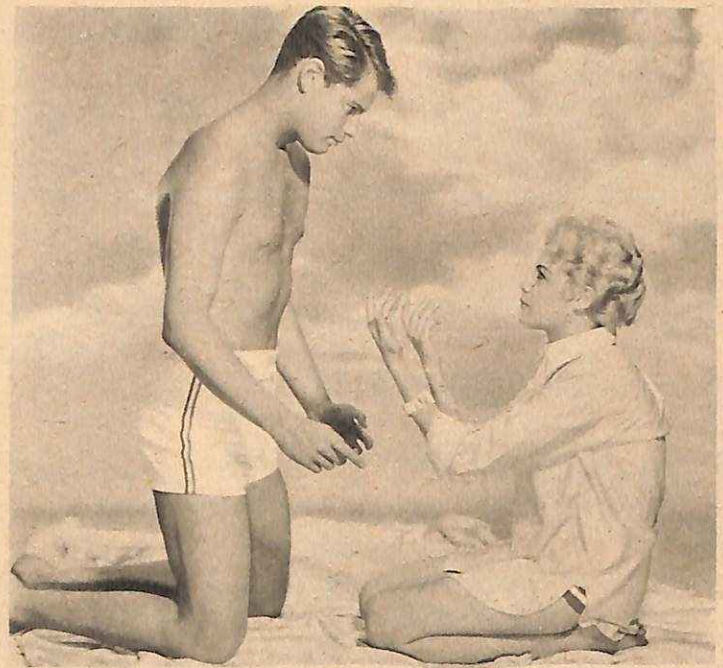
Εἶναι περισσότερο ἀπὸ μιά παράδοσις τὸ παι-
διά ὅπως καὶ οἱ γονεῖς νὰ προτιμοῦν τὴν KLM
Βασιλικαὶ Ὑλλανδικαὶ γραμμαὶ. Μία προτίμησις
Βασιζομένη εἰς τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα.
Ἀπὸ τὰς πρώτας πτήσεις τῆς μετὰ τὰ
ρεκόρ ταχύτητος καὶ ἀνέσεως τῶν ἀεροσκα-
φῶν τῆς. Τώρα κατὰ τὴν 40ν ἐπέτειον τῆς
ἰδρύσεώς τῆς ἡ KLM παρουσιάζει τὸ τελειό-
τερον ἀεροσκάφος, DOUGLAS DC 8 - διηπειρω-
τικὸν ἀεριοωδούμενον καὶ τὸ ἀεριοωδούμενον
LOCKHEED PROP - JET ELECTRA διότι ὅπως καὶ
τώρα, χαρακτηριστικὸ τῆς KLM εἶναι τὸ ὅπως καὶ
τῆς ὑπεροχῆς. Καὶ ἀκόμη εἰς αὐτὴν τὴν ἐπο-
χὴν τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἐπιτευχθεί-
σης ταχύτητος χάρις εἰς τὰ ἀεριοωδούμενα
ἀεροσκάφη διαπιστώσατε ὅτι διὰ τὴν KLM εἶσατε
περισσότερο ἀπὸ ἀπλὸς ἐπιβάτης - εἶσατε μιά
προσωπικότητα.
Ἀκολουθήσατε τὸ παράδειγμα δύο γενεῶν
εὐχαριστημένων ἐπιβατῶν, ζητήσατε τὸ καλύ-
τερον - Ταξιδεύετε μετὰ τὴν KLM τὴν ΠΡΩΤΗΝ
Ἀεροπορικὴν Ἑταιρείαν τοῦ κόσμου.

γκρέα

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ

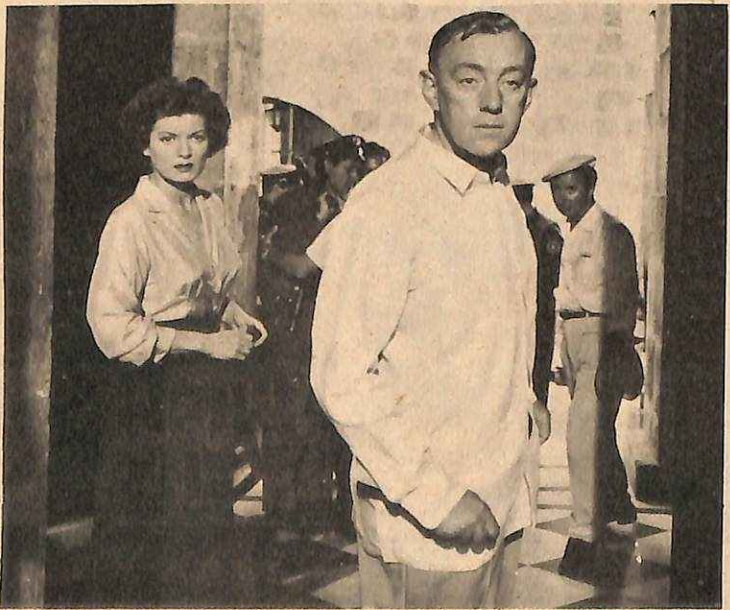
ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ «Η ΗΔΟΝΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ»

Η ΗΔΟΝΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Η πρώτη πραγματικά τολμηρή ταινία, που οι 'Αμερικανοί παραγωγοί είχαν τό θάρρος να γυρίσουν στο Χόλλυγουντ, είναι η έγχρωμη αυτή υπερπαραγωγή του σκηνοθέτου Ντέλμερ Ντέλμς. Είναι ένα εαυθηματικό και κοινωνικό αριστούργημα, που παρόμοιο του δεν έχουμε ξαναδεί ποτέ. Το θέμα της είναι το πάθος μιας μεγάλης αγάπης, που δεν παραδέχεται κανένα φραγμό κι αφήνει το ηρώο της να πάει ως την άκρη και να παρασύρει με τη λάβα του τα πάντα. Παράλληλα, το κοινωνικό του περιεχόμενο συγκλονίζει τον θεατή, στον οποίον μένουν αξέχαστες οι δημιουργίες της χαριτωμένης Σάντρα Ντν, του Τρόυ Ντονάχιου, της Ντόροθι Γκράντ, του Ρήτσαρντ Ήγκαν και του Άρθουρ Κέννεντυ. Θα προβληθεί στους κινηματογράφους «Πάλλας» και «Τιτάνια».

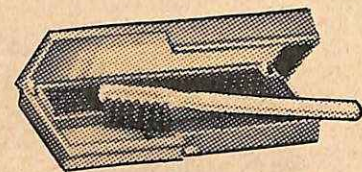
ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΑΛΕΚ ΓΚΙΝΝΕΣ ΚΑΙ ΜΩΡΗΝ Ο' ΧΑΡΑ
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΒΑΝΑ

Δεν υπάρχει έντυπο σ' όλο τον κόσμο που να μην έγραφε ύμνους για την ταινία αυτή. Γιατί -ό διάσημος σκηνοθέτης Κάρλ Ρήντ, έκανε το περίφημο διδύο του Γκράχαμ Γκρήν, «Ο άνθρωπος μας στην Άβανα», μια συγκλονιστική ταινία μεγάλης κατασκευής, ανώτερη κι από την περίφημη δημιουργία του «Ο Τρίτος Άνθρωπος», που τον έκανε διάσημο. Πρωταγωνιστής στην Σινεμασκοπ ταινία αυτή είναι ο άσσυκτος και άφθαστος Άλεξ Γκίνες, στο αποκορύφωμα της καριέρας του. Μαζί του πρωταγωνιστούν οι περίφημοι επίσης Μπέριλ Άϊνς κ' η Μώρην Ο' Χάρα. Προβάλλεται την επόμενη εβδομάδα τους κινηματογράφους «Ορφέας», «Ραβίο Σίτυ» και «Ανεσίς».

(Ανακοινώσεις)

Ο
MAX FACTOR
διαθέτει τα πάντα

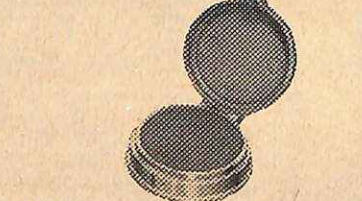
**ΓΙΑ ΝΑ ΔΩΣΗ ΣΤΑ
ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ ΤΗΝ
ΕΚΦΡΑΣΙ ΠΟΥ
ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ**

Το συμπαγές **MASCARA** τονίζει και ώμορφαινει τις θλαφαρίδες σας κάνει τα μάτια να φαίνονται μεγαλύτερα και πιο άστραφτερά. Αύτη ή θαυμασία ανακάλυψις ουδέποτε ρέει ή ένοχλει τις θλαφαρίδες σας. Πωλείται σέ μιά κομψή μπλέ κασετίνα.

Τό κραγιόν γιά τή θλέφαρα είναι τό μόνο που τονίζει και δίδει μιά άγνή θψη και άδιοποιεί τό θέλμμα και τόν χρωματισμόν τους.

Μέ τήν πανούργο άφή τής σκιάς του **MAX FACTOR**, δά έχετε πιο σπιν-θηροδύλα και παθητικά μάτια. Πωλείται σ' ένα χαριτωμένο κουτάκι.

**MAX
FACTOR**
HOLLYWOOD

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
A. T. E. Π. Δ. Ε.
ΤΗΛ. 493-130

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

κόκκινο πλαίσιο «Εβδομαδιαίο περιοδικό «Εικόνες». Αριθ. 225». Για φαντάσου 225 εβδομάδες ζωής, δεν είναι και λίγο πράγμα, και τι ζωή. Από τις Κάννες δάλλ, βρίσκεστε στις ελληνικές βουνόκορφές. Από τις Άλπεις και το Τυρόλο, δονάτε στους άφρους του Αιγαίου. Με άτομικούς επιστήμονες μās μιλάτε γιά ραδιενέργεια και ύστερα μέ την Έλσα Μάξγουελ κάνετε διεθνές κουτσομπολιό. Κι όλα αυτά τα βλέπουμε και τα διαβάζουμε συνάμα. Μās προσφέρει τόσα πολλά ώστε μερικές φορές πού κάτι ψάχνω να βρω, νά μη τό βρίσκω, μετρεμένος μέ-σα στο χάος των 12.000 σελίδων περίπου πού έχετε τυπώσει μέχρι σήμερα και τότε σκέπτομαι πόσο ώραίο θά ήταν άν είχαμε ένα εύρετήριο μέ ταξινομημένη την μέχοι τώρα ύλη σας. Μου φαίνεται πως τό είχατε υποσχεθί μιά φορά. Έπίσης θά ήταν ενδιαφέρον ένα ρεπορτάζ γιά την ποιητική ζωή στο πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Χρ. Σακ-ς
Φοιτητής

♦ Εύχαριστούμε γιά τή φιλική σας λύγια. Τό εύρετήριο τό έχουμε υποσχεθί και δέν τό ξεχνούμε. Γιά τό πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κάτι σκεπτόμαστε σέ συνδυασμό μέ άλλα θέματα.

ΤΟ DECADRON

♦ Κον ΤΖΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Port Sudan: Σύμφωνα μέ τις πληροφορίες πού πήραμε από τους έν Έλλάδι αντιπροσώπους του Οίκου Merck Sharp and Dorne - U. S. A. τό «Decadron» είναι τό νεότερο κορτικοστεροειδές πού υπάρχει σήμερα - φάρμακο της σειράς της κορτιζόνης. Οι ένδείξεις του είναι γιά ρευματικές παθήσεις, αλλεργικές καταστάσεις (άσθμα - έκζεμα, διάφορες αλλεργικές δερματίτιδες). Κυκλοφορεί σέ χάπια των 0,5 του χιλιοστού. Έπίσης σέ ενέσιμη μορφή. Η μέση δόση του είναι γενικώς 6 χάπια ήμερησίως, πάντοτε όμως ή χρήση του πρέπει νά γίνεται υπό την επίβλεψη γιαιτρού.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΗΜΗΣ Έλληνίδα πρωταγωνίστρια του θεάτρου και του κινηματογράφου **Μελίνα Μερκούρη**. Η Μελίνα έχει φωτογραφηθί από τόν σινεογάτη μας κ. Β. Μίγκο κατά τό σύστημα του Φίλιπ Χόλμαν, ο όποιος φωτογραφίζει γνωστές προσωπικότητες την ώρα πού πηδούν, πιστεύοντας ότι ξεσκαπάζει έτσι μύχιες πλευρές του χαρακτήρος των.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΛΕΣΧΗ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 3, ΤΗΛ. 27.092
Δίσκοι όλων των εταιριών, ελληνικοί και ξένοι, έλαφράς ή κλασσικής μουσικής της άπολύτου έκλογής σας και μέ **ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ**
Μέ την Έλληνική Δισκολέσχη άποκτάτε μιά περίφημη δισκοθήκη χωρίς νά τό καταλάβετε.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΛΕΣΧΗ εφαρμόζει γιά πρώτη φορά στην Έλλάδα τό πρωτότυπο σύστημα της άποστολής, ταχυδρομικώς, στο σπίτι σας όλων δίσκων πού θέλετε. Γιά τους φίλους της Δισκολέσχης λειτουργεί επίσης και ή περίφημη **ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗ ΔΙΣΚΟΘΗΚΗ** Αγοράζοντας τους δίσκους σας από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΛΕΣΧΗ συμμετέχετε στις ποικίλες έκδηλώσεις της και άπολαμβάνετε ειδικών προνομίων
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΛΕΣΧΗ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 3, ΤΗΛ. 27.092

γκρέκα

★ Τό καλό υποκάμισο είναι κατασκευασμένο από ποπλίνα και μάλιστα από ποπλίνα

• **SANFORIZED** •

(Σανφοράϊζντ), τής

ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

πού δέν μπαίνει στο πλύσιμο.

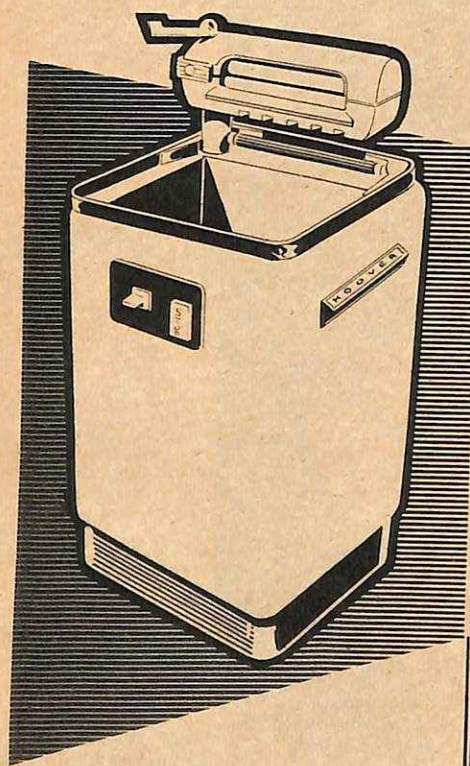
★ Θα τό βρήτε σέ πλουσία συλλογή στα Μεγάλα Καταστήματα Νεωτερισμών

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

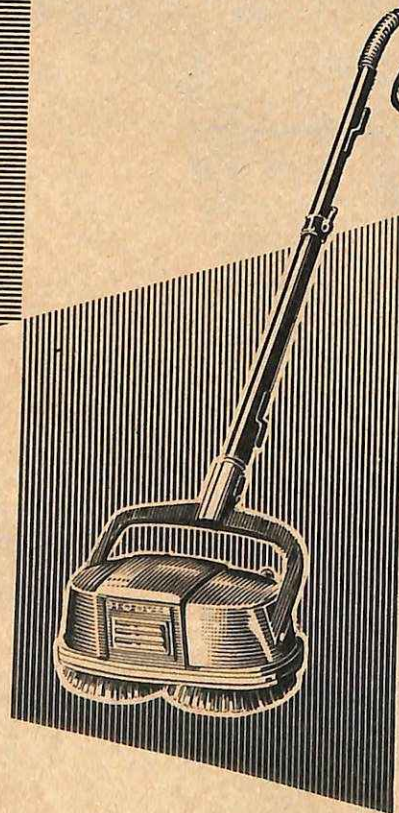
ΑΘΗΝΑΙ-ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

3

Προϊόντα ποιότητας
παγκοσμίου προτιμήσεως

ΜΟΝΑΔΙΚΗ
Ηλεκτρική σκούπα
μοντέλο 1960
ΣΚΟΥΠΙΖΕΙ ενώ
συγχρόνως ΚΤΥΠΑ
και ΑΠΟΡΡΟΦΑ
Δέν καταλαμβάνει
πολύ χώρο.

Η ΠΛΕΟΝ
εύχρηστη Παρκετέζα
για πατώματα-μωσαϊκά
και έπιπλα ακόμη.
Τέλειο γυάλισμα
σε ελάχιστο χρόνο.

ΤΕΛΕΙΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
Πλένουν άπαλά
και γρήγορα
χωρίς να φθείρουν
τά ρούχα.
Βράζουν ή όχι το νερό
4 Μοντέλα
αυτόματα-άπλά.

HOOVER

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Β. & Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13-ΤΗΛ. 26.747 - 32.010

Νά
ή θουδρά σας

Αυτή που δά σας κάνει να
φαίνεσθε ωραιότερη.

Η Mousse de Crème είναι
άσφαλώς η πιο πολύτιμη ά-
νακάλυψις που έχει γίνει στα
προϊόντα καλλονής. Όταν επι-
τύχουν να της δώσουν μορφή
πούδρας το αποτέλεσμα είναι
καταπληκτικό.
Πουδράρεστε μία φορά το πρωί
και μένετε θαυμάσια πουδρα-
ρισμένη όλη την ημέρα, όλο το
βράδυ, ακόμα και αν έκτεδητε
στον αέρα ή ζεσταθήτε πολύ.
Δέν δά έχετε πιά μύτη και
πρόσωπο που γυαλίζουν, γιατί η
πούδρα γίνεται ένα σώμα με το
δέρμα.
Αλλά προσοχή! Μόνον η
πούδρα Tokalon περιέχει την
Mousse de Crème, αυτό το
καταπληκτικό προϊόν. Κάνετε
μία δοκιμή, από άποψη ακόμα
και δά δήτε άμέσως τα ανδρικά
βλέμματα να πέφτουν επάνω
σας γεμάτα θαυμασμό και
υποσχέσεις.

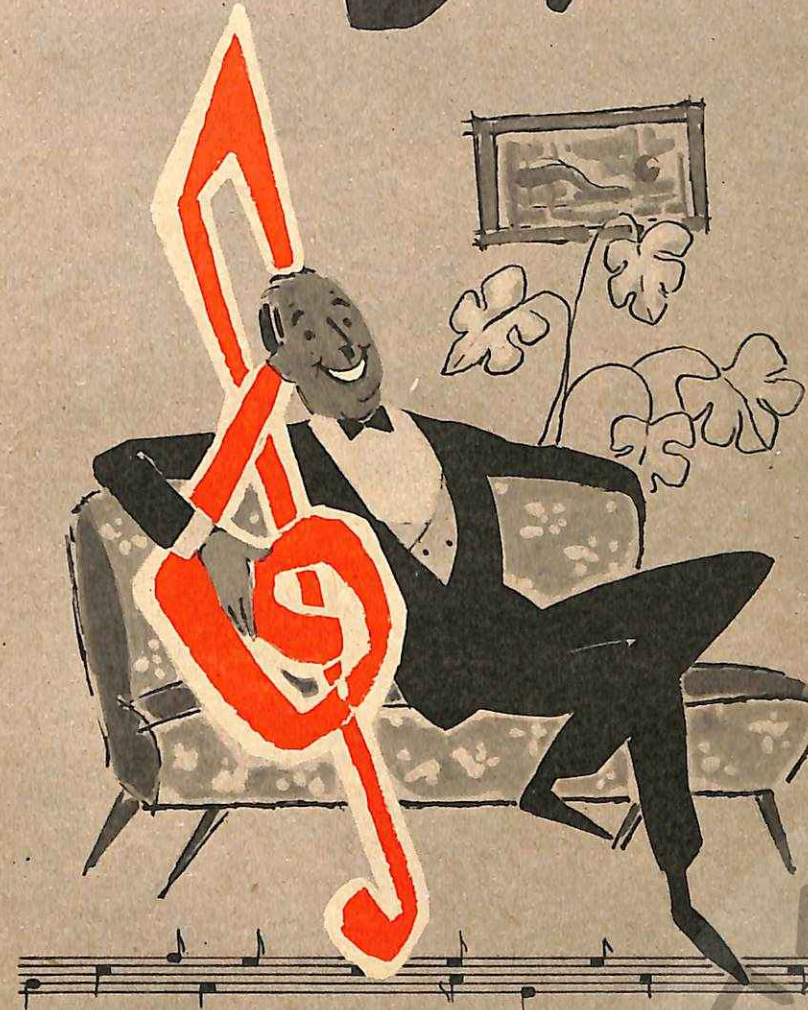
Tokalon
ΠΟΥΔΡΑ

ΠΡΟΣΟΧΗ
ΣΤΗΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΣΑΣ!

Όταν αγοράζετε ένα είδος διατρο-
φής, μη προτιμάτε άμέσως το φθη-
νότερο που σας προσφέρουν, χωρίς να υ-
πολογίσετε τίποτε άλλο. Γιατί τότε ά-
σφαλώς παίζετε με την υγεία σας και
την υγεία των δικών σας. Φυσικά, η
οικονομία στα έξοδα είναι απαραίτη-
τη. Οικονομία όμως κατ' ουσίαν ση-
μαίνει την εφικτότερη άκονη και
όχι την μικρότερη δαπάνη που μπορεί
να έχετε δυσάρεστα έποκόλουθα.
Ειδικότερα στο έζημα της διατρο-
φής, το κριτήριο της επιλογής σας
πρέπει να είναι η αγνότης και η ώ-
φελιμότης του προϊόντος που παίρνε-
τε. Η υπεύθυνη και ήγυσημένη σύν-
θεσίς του. Το κύρος της βιομηχανίας
που το παρασκευάζει.
Προσέχετε λοιπόν! Μην άδιαφορη-
τε για την υγεία σας. Μη λυπηθήτε
να έξασφαλίσετε ένα άγνο και ήγυση-
οδηγό τυχαίο και πάρτε το όποι-
σκέυασμα με το πρόσχημα ότι είναι
δηθεν οικονομικότερο.
Προϊόντα άγνά, παρασκευασμένα έ-
πιστημονικώς με όλους τους όρους
της συγχρόνου διατροφικής, είναι το
BITAM για φρέσκο δούτυρο και η
ΦΥΤΙΝΗ για δούτυρο μαγειρικής.
Τα προϊόντα αυτά έχουν άς ήγυση
το κύρος της υποδειματικής έλληνι-
κής βιομηχανίας που τα παρασκευά-
ζει — της Α. Ε. «ΕΛΛΑΪΣ».

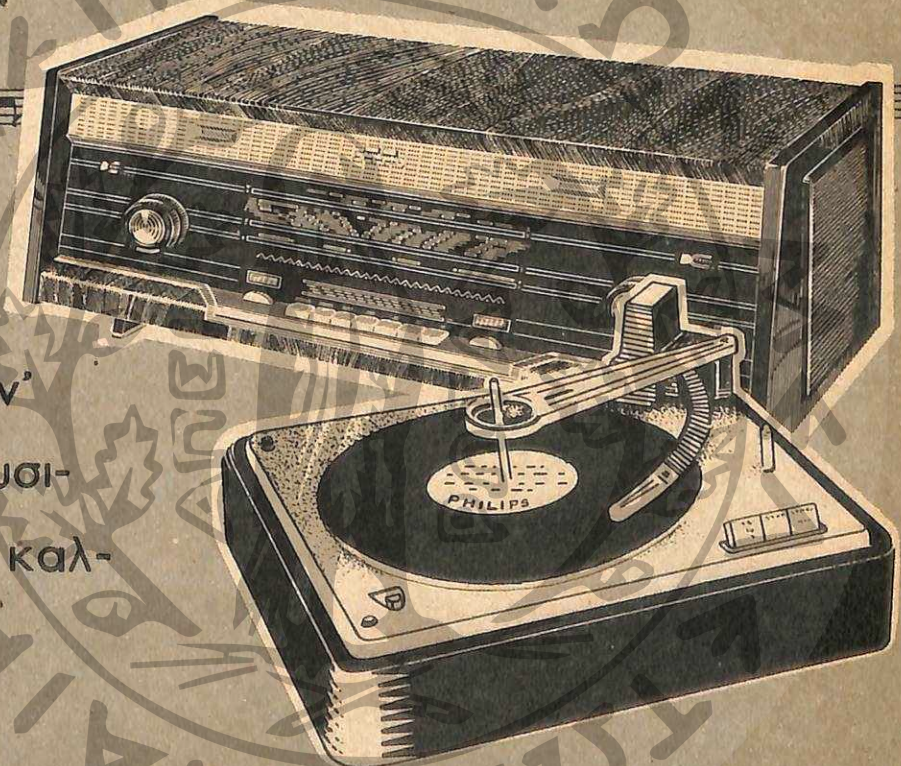

Λατρεύω
τή μονοδική
αλλά

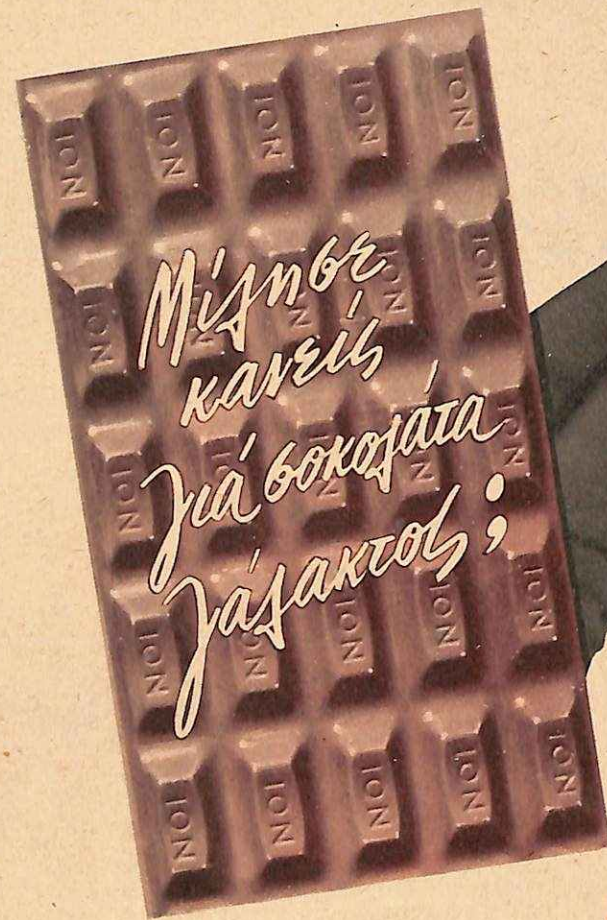
... μόνο από πικ-άπ, δίσκους
και ραδιόφωνα

ΦΙΛΙΠΣ

Φτιάχτηκαν το ένα για το
άλλο και μόνο μ' αυτόν τον
τέλειο συνδυασμό μπορείτε ν'
άπολαύσετε και σείς τη μουσι-
κή της άρεσκειας σας στην καλ-
λίτερη άπόδοσή της.

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Μία σφάρα
Η ΣΟΚΟΛΑΤΑ
ΓΑΛΑΚΤΟΣ
ION

ΠΡΩΤΟΝ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

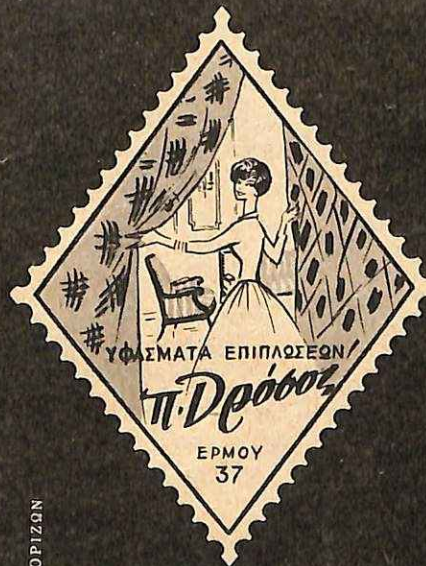
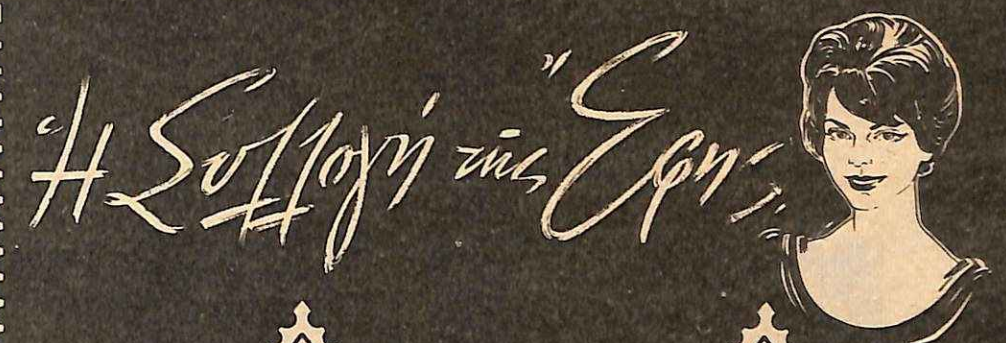
ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ ΣΤΟΝ
SCHWARZKOPF
τήν υγεία και όμορφιά των μαλλιών σας.

**Πόδο είναι
ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΗ...**

... πού βρήκε τόν τρόπο νάχη πάντα καθαρά και ώραία μαλλιά.
Και είναι τόσο εύκολο...
Με τόν GLEMO τά μαλλιά μετά τόν λούσιμο κτενίζονται θαυμάσια, παίρνουν μιά φυσική γυαλάδα και εύωδιάζουν.
Τόν GLEMO μέ τόν θαυμάσιο άφρό του καθαρίζει τελείως και δυναμώνει τά μαλλιά.
Τόν GLEMO περιέχει τά πλούσια συστατικά τού φρέσκου αύγου, Βιταμίνες, Κυστίνη, Λευκιδίνη και Πρωτεΐνες.
Τόν GLEMO σάς δίδει τή χαρά νά βλέπετε ώραία τά μαλλιά σας.
Χρησιμοποιήτε τακτικά τόν Γ κ λ έ μ ο, Σαμπουάν μέ αύγό και δά ένδουσιασθήτε μέ τά καταπληκτικά άποτελέσματά του.

Glemo Σαμπουάν
μέ αύγό
Προϊόν TETE - NOIRE

Η πρώτη μεγάλη έκπληξη του 1960:
Παντρεύεται, επί τέλους, η Μαργαρίτα!

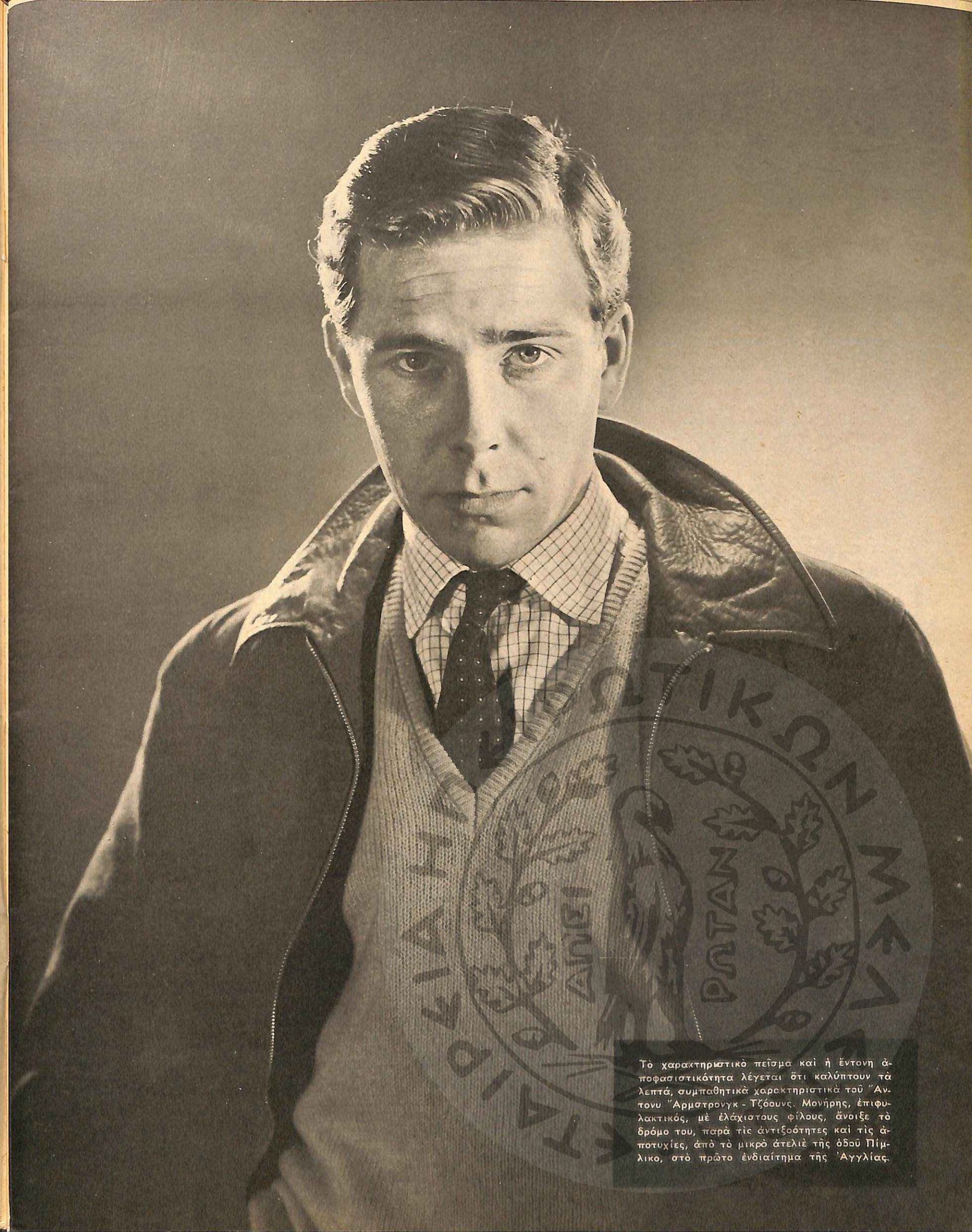
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΘΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΗ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ Η ΙΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟ ΤΗΣ

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΚΙ' Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

«Μετά μεγίστης χαράς η βασίλισσα Έλισάβετ αναγγέλλει τους άρραβώνες της προσφιούς θυγατρός της πριγκίπισσας Μαργαρίτας με τον κ. Άντονι Ρόμπερτ Άρμστρονγκ-Τζόουνς, υιόν του δικηγόρου κ. Άρμστρονγκ και τής κομίσσης του Ρός, διά την ένωσιν των οποίων η βασίλισσα ηύδωκε να παράσχη την συγκατάθεσίν της».

Τό βραχύ και τυπικό αυτό ανακοινωθέν, που έξεδόθη από τό Κλάρενς Χάους στίς 26 Φεβρουαρίου, τερμάτισε άπροσδόκητα και άπλά —τή ρομαντικώτερη ιστορία του αιώνα— τό ανέφικτο είδύλλιο Μαργαρίτας-Τάουσεντ, που δέχθηκε τό πρώτο θανάσιμο πλήγμα πρό μηνών με τούς άρραβώνες και τούς γάμους του σμηνάρχου. Παραμερίζοντας κάθε μελοδρα-

ματική και κραυγαλέα χειρονομία —ώρκισμένη άνύμφευτη, ένδεχομένως καλογριά και όπωσδήποτε άθεράπευτα μελαγχολική την ήθελε ή παιδική ψυχούνη της κοινής γνώμης— ή πριγκίπισσα Μαργαρίτα, σαν όποια δήποτε έλλη κοπέλλα, που για τόν α' ή β' λόγο δέν κατορθώνει να παντρευτή τόν μεγάλο της έρωτα, άπεφάσισε να ξαναδημιουργήση την εύτυχία. Και την άναζήτησε στο πρόσωπο ενός κοινού θνητού, του σχεδόν άμηλικού της —μόλις κατά 5 μήνες πρεσβυτέρου— φωτογράφου τής άριστοκρατίας και τής Αύλης κ. Άντονι Άρμστρονγκ-Τζόουνς. Καί τούτη τή φορά, τόσο ή βασίλισσα όσο και ή υπεύθυνη κυβέρνηση δέν προέβαλαν αντίρρηση. Η πριγκίπισσα Μαργαρίτα έπετρέπετο να είναι εύτυχισμένη.

Τό χαρακτηριστικό πείσμα και ή έντονη άποφασιστικότητα λέγεται ότι καλύπτουν τά λεπτά, συμπαθητικά χαρακτηριστικά του Άντονι Άρμστρονγκ-Τζόουνς. Μονήρης, επίφυλακτικός, με έλάχιστους φίλους, άνοιξε τό δρόμο του, παρά τις άντιξοότητες και τις άποτυχίες, από τό μικρό άτελιέ της όδου Πίμλικο, στο πρώτο ένδιαίτημα της Άγγλίας.

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΚΙ' Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

Τό μυστικό κρατήθηκε καλά σφραγισμένο
ως την τελευταία ώρα

(Φωτ. Camera Press 7, Paul Popper 2)

↑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ άθλητικός τύπος ο πριγκιτικός μνηστήρας. Όστόσο, την εποχή που ήταν στο Καίμπριτζ, ώδήγησε σαν πηδαλιούχος (άνω) την ομάδα του στη νίκη στις πατροπαράδοτες λεμβοδρομίες. Ό κλειστός χαρακτήρας του τον έκανε μάλλον αντίπαθό στους συμφοιτητές του. Παρ' όλο που κατά καιρούς τους παραχωρούσε μία θεαματική δουτιά για άστειο (δεξιά), κανείς τους σχεδόν δεν έδειχνε διάθεση για γέλιο.

Εκείνο που κατέπληξε κυρίως τους Άγγλους είναι η μυστικότητα που έκαλυψε το ειδύλλιο. Οι δύο νέοι γνωρίστηκαν πριν από δύο χρόνια και στις 27 Μαΐου 1959 ο τύπος δημοσίευσε για πρώτη φορά μαζί τα όνοματά της πριγκιπίσσης Μαργαρίτας και του κ. Άρμστρονγκ-Τζόνουν. Από τότε εμφανίζονται τακτικά σε διάφορα θέατρα και άλλες δημόσιες εκδηλώσεις, αλλά κανείς δεν υπαγορεύεται ότι υπήρχε ειδύλλιο. Άλλωστε στο παρελθόν είχαν διαμευσθή τόσες και τόσες φήμες και ειδήσεις, ώστε οι υπεύθυνοι σχολαστικά του τύπου ήταν πιά επιφυλακτικοί. Έτσι, μέχρι την ημέρα της άναγγελίας των άρραβώνων, κανείς δεν είχε δώσει ιδιαίτερη σημασία στον λεπτό και ξανθό νέο, με τα κανονικά χαρακτηριστικά και το μέτριο άνστηγμα. Κάποιος από τους τόσους συνοδούς της πριγκιπίσσης. Και τόσο καλά είχε φυλαχτεί το μυστικό, τόσο στην Άγγλία όσο και στο εξωτερικό, ώστε την ημέρα των άρραβώνων, έγκυρότατο και τεραστίως κυκλοφορίας γαλλικό περιοδικό, κυκλοφόρησε με άρθρο και φωτογραφίες άφιερωμένα στην άνιστη θλίψη της Μαργαρίτας.

Έτσι, άμέσως μετά το πρώτο εάφισμα, στους τροφότες της κοινής περιεργείας, στά έντυπα, έτλη το καινοφανές για πριγκιπική περίπτωση καθήκον να μάθουν ποιος είναι ο εύτυχής μνηστήρ. Και ένδοχόμενος να άνακαλύψουν κάποιον άγνωστο τίτλο εύγενείας. Και ίδου τα περίσματα των έρευνών που διενήργησαν τα καλύτερα λαγωνικά του άγγλικού τύπου.

Ο Άντονι Άρμστρονγκ-Τζόνουν γεννήθηκε στην άριστοκρατική συνοικία του Λονδίνου. Ήτον-τεράς, Άργότερα οι γονείς του χώρισαν και η ώραία μητέρα του παντρεύτηκε τον κάμια του Ρόζ. Όταν ο Άντονι έφτασε σε ηλικία για να έγγραφή στο κολλέγιο του Ήτον, ο πατέρας του είχε συνάψει τον δεύτερο γάμο του. Την πρώτη έβδομάδα της παραμονής του στο Ήτον ο νεαρός σπουδαστής έλαβε δύο γράμματα. Ένα από τον πατέρα του και άλλο από τη μητέρα του. Και τα δύο περιείχαν τις συνηθισμένες συμβουλές που δίνουν άνδρασιν οι γονείς στα παιδιά τους. Ήλπιζαν ότι θα δουλέψει σκληρά και ήταν έβαιοι πως θα τους κάμει υπερέφανους.

Δυστυχώς για τους γονείς, κάποιος άκαρδος καθηγητής δεν άργησε να σημείωση στις παρατηρήσεις του για τον

Άρμστρονγκ-Τζόνουν: «Πιθανόν να ένδιαφέρεται για κάποιο μάθημα... αλλά δεν είναι από κείνα τα μαθήματα που διδάσκουμε εδώ».

Οι σπουδές του στο Ήτον δεν διεκρίθησαν σε τίποτε παρά μόνον για μερικές παραβάσεις του άσστηρού κανονισμού, όπως όταν άνεκαλύφθη ότι έπικοινωνούσε με τον έξω κόσμο μέσω μιας μπουκάλιας που έριχνε από το παράθυρό του με ένα σπάγγο. Όστόσο, στο μεταξύ άρχισε να δείχνει ένδιαφέρον για τη φωτογραφία.

Ένα άπίθανο και έλεγκτο δώρο συνέτεινε στην καλλιέργεια του νέου ένδιαφέροντός του. Ο παππούς του, ο διαπρεπής γιατρός σερ Ρόμπερτ Άρμστρονγκ-Τζόνουν, άπεφάσισε κάποτε ότι ο έγγονός του ήταν αρκετά μεγάλος για να έκτιμήσει ένα θαυμάσιο μικροσκόπιο και του το χάρισε. Ήταν ένα έξαιρετικό έπιστημονικό όργανο, αλλά ο Άντονι άμέσως το άντήλλαξε με μία φωτογραφική μηχανή.

Έστειλε κατόπιν μερικές φωτογραφίες στην Φωτογραφική Έταιρία του κολλεγίου, αλλά η κρίση της Έταιρίας δεν ήταν πολύ κολακευτική. «Η φωτογραφία της άνοικοδομήσεως της Άνω Σχολής π.χ., θα είχε περισσότερο ένδιαφέρον αν άπεκρινόζετο και το στοιχείο άνθρωπινης δραστηριότητας».

Πηδαλιούχος στην λέμβο του Καίμπριτζ

Από το Ήτον ο Άρμστρονγκ-Τζόνουν μετεπέθηκε στο κολλέγιο του Ήρσο, στο Καίμπριτζ, για να σπουδάσει αρχιτεκτονική. Μόλις οι κομηλάτες του ίστορικού πανεπιστημίου έβδαν τον λεπτό και έλαφρό Άρμστρονγκ-Τζόνουν, διεπίστωσαν πως θα ήταν ένας θαυμάσιος πηδαλιούχος.

Άλλά ο νεαρός σπουδαστής είχε ένα βασικό έλάττωμα. Έννοούσε να παίρνει στη λέμβο και τη φωτογραφική μηχανή του. Και μόλις έπεσήμαινε κάτι ένδιαφέρον στην άχθη, έρρύθμιζε τη μηχανή του, όποτε, πριν οι κομηλάτες καταλάβουν τί συμβαίνει, έβρισκονταν άνάσκελα σε μία άδεδιάλυτη έμπλοκή χειρών, ποδιών και κουπιών.

Έτσι η δημοτικότητα του Άντονι είχε κατάρσει μέχρι την ημέρα του 1950, που ώδήγησε την ομάδα του στη νίκη, στις πατροπαράδοτες λεμβοδρομίες Καίμπριτζ. Όξφόρδης

Και τότε, όμως, τα πράγματα δεν έγιναν πολύ ήσυχά, για τους φιλάθλους Άγγλους, που τηρούν με θρησκευτική εύλάβεια τους κανονισμούς ενός άγωνίσματος. Η λέμβος του Καίμπριτζ έπεσε πάνω στην αντίπολο λέμβο και οι δύο πηδαλιούχοι άντήλλαξαν μερικές θρσιές τόσο δυνατά, που άκούστηκαν ως τις δύο άχθες του ποταμού.

Κατόπιν ήλθε μία μεγαλύτερη άπογοήτευση. Άποτυχία στους διαγωνισμούς. Τότε έγραψε στη μητέρα του ότι είχε αποφασίσει να αλλάξει σταδιοδρομία και να γίνει φωτογράφος. Παρά τις σφοδρές άντιρρήσεις της έκανε εκείνο που έκρινε αυτός σαν σωστότερο.

Τό ντεμπούτο με τα άλλόκοτα πορτραίτα

Λίγο άργότερα, έγκαταλείποντας το Καίμπριτζ, ο Άντονι Άρμστρονγκ-Τζόνουν, έγινε μαθητευόμενος του Μπάρον, που ήταν στενός φίλος του πριγκιπικού Φίλιππου. Άλλά δεν έπρόκειτο να γνωριστεί άκάμψ με την Αύλη. Ίσα-ίσα εκείνη την εποχή φορτωνόταν όλες τις δουλειές που άναλομάνει συνήθως ένας μαθητευόμενος. Ήταν άκριβώς εκείνο που λέμε με άπλούστερα λόγια: παραγιός.

Η μαθητεία του, όστόσο, δεν κράτησε πολύ. Σε λίγο ξεκίνησε μόνος του μία δική του δουλειά. Πρώτα-πρώτα άρχισε να κάνει πορτραίτα με μοντέλα τις γνωστές του κοπέλλες. Είχε ένα δωμάτιο στο Άλμπαυ, που του χρησίμευε για σαλόνι, κρεβατοκάμαρα και άτελλέ.

Τό μοναδικό παράθυρο του δωματίου του, που έφτανε ως το πάτωμα, του επέτρεψε να δημιουργήσει ένα όνομα με τα άλλόκοτα πορτραίτα του, που φαίνονταν κάτω από το σενόνι. Μερικά περιόδικά του άνοηξαν τις στήλες τους να υπάρχουν δημοσιευμένες άρκετες φωτογραφίες του στις όποιες χρησιμοποιεί για μοντέλα τους στενότερους συγγενείς του. Η δουλειά του άρχίζει ν' άποδίδει. Όστόσο δεν έλειπαν οι δυσκολίες. Κάποτε άνέλαβε να φωτογραφήσει όλους τους προσκεκλημένους ενός φιλανθρωπικού χορού. Ο καθένας πλήρωνε 5 σελίνια και φωτογραφίζονταν με το κεφάλι του μέσα σ' ένα χρυσό κλουβί, άφου ο χορός

άνομαζόταν του «Χρυσού κλουδίου». Άλλά κανείς δεν πήρε τις φωτογραφίες που πλήρωσε.

—Δεν ξέρω πώς έγινε, λέει τώρα ο Άρμστρονγκ-Τζόνουν. Φαίνεται ότι τα φίλμ χάθηκαν, γιατί δεν έπανήλθαν στα χέρια μου. Εύτυχώς κανείς δεν διαμαρτυρήθηκε και κανείς δεν ζήτησε να του έπιστραφούν τα χρήματα.

Παρά την κακοτυχία αυτή και μερικές άλλες, —όπως όταν δεν κατώρθωσε να παραδώσει τα 300 αντίτυπα ενός πορτραίτου που του είχε παραγγείλει μία λαίδη— τό όνομα του Άρμστρονγκ-Τζόνουν γινόταν όλοένα γνωστότερο στους έπαγγελματικούς κύκλους και όλοένα συχνότερα τον προσκαλούσαν να φωτογραφίσει σε δεξιώσεις και πρεμιέρες.

Δεν ήταν πάντοτε εύχάριστη η δουλειά του. Κάποτε, τον Άπριλιο του 1954, έρέθηκε σε μία δεξίωση «ντεμπιτάντ», που έτετράπη σε θορυβώδη πυγμαχικό άγώνα. Ο Άντονι, με τό θράσος και τη λευκή γραβάτα θρέθηκε μέσα στη δεξίωση του κήπου και έβηκε από μέσα στάζοντας από τη λάσπη.

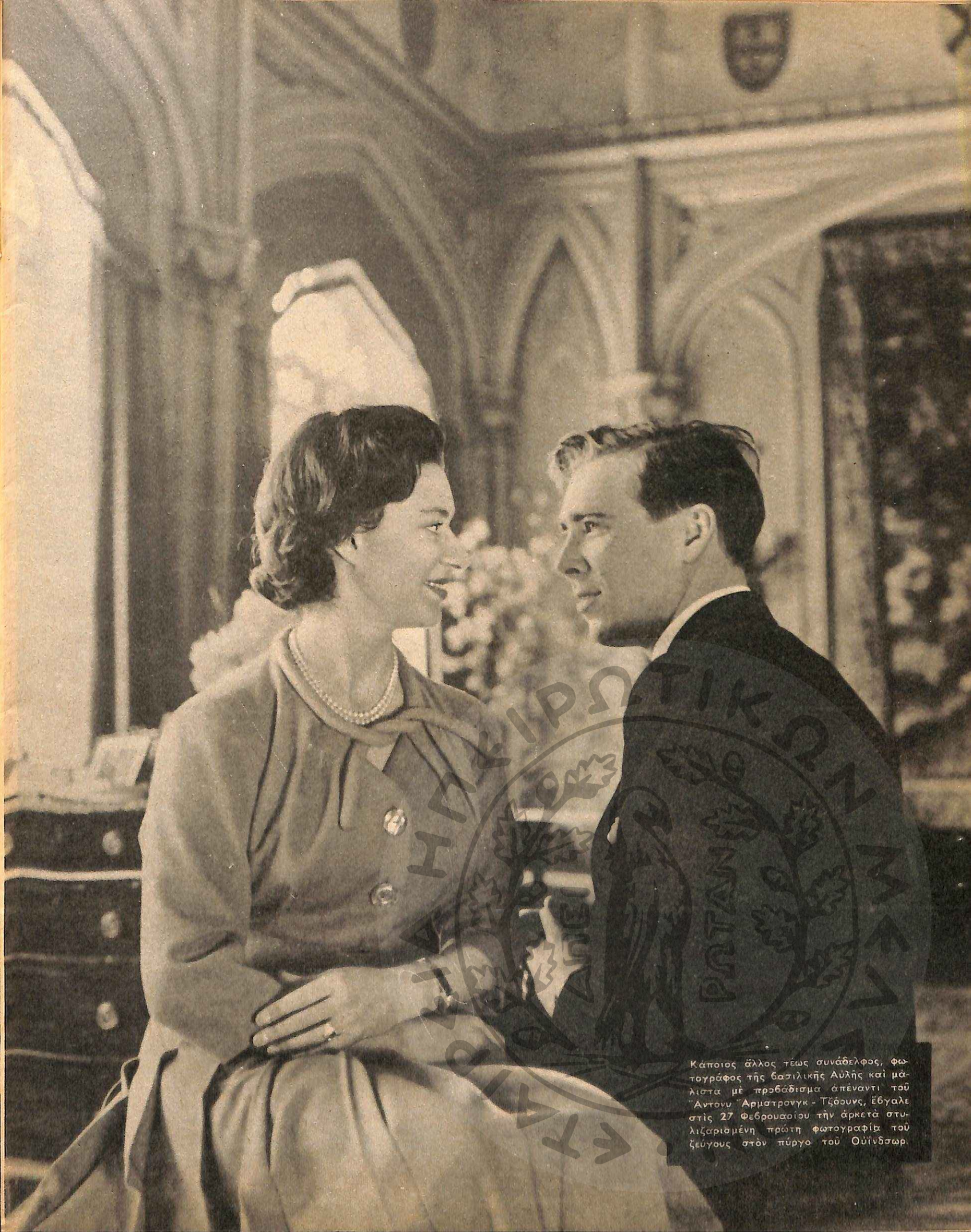
Άλλοτε, σε ένα πάρτυ της κληρονομίου του χαλκού, Σάρας Τζέστερ Μπέττυ, τέσσερις άπόφοιτοι του Ήτον στρώσαν καταγής και τον άφησαν εκεί άναίσθητο, χωρίς παντελόνι, άνάμεσα στους δάμους έξω από τό ξενοδοχείο «Σαρόν».

Για μένα είναι άσυγχάρτο, λέει άπείρο, μερινός μνηστήρας της πριγκιπίσσης. Είναι τρομερά δύσκολο να είσαι στην καλή κοινωνία και ταυτόχρονα να είσαι φωτογράφος. Φαίνεται ότι θα έζαπλευτος.

Άλλά υπήρχαν και καλές ημέρες. πιά φθιμ. Καλλιέργησε στο μεταξύ τις σχέσεις του με τους κύκλους των έφημερίδων που θα του έξασφάλιζαν τη δημοσιότητα. Τό κακό ήταν ότι όλοι τον άνάμαζαν ειγό της κομίσσης του Ρόζ, πράγμα που τον έζέ-

—Γιατί δεν λένε τό όνομά μου, χωρίς να τό συνδέουν με τό όνομα της μητέρας μου; παραπονιόταν. Τά έσοδά του τώρα του επέτρεπαν να όργανώσει καλύτερα και να έπεκτεινή τη δουλειά του. Άνοιξε ένα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 16

Κάποιος άλλος τέως συνάδελφος, φωτογράφος της βασιλικής Αύλης και μάλιστα με προβάδισμα άπέναντι του Άντονι Άρμστρονγκ-Τζόνουν, έβγαλε στις 27 Φεβρουαρίου την άρκετά στυλιζαρισμένη πρώτη φωτογραφία του ζεύγους στον πύργο του Ουίνδσορ.

Καί ἔτσι ἡ πριγκιποπούλα βρῆκε τὴν εὐτυχία...
Ὅπως τελειώνουν τὰ παραμύθια, τελειώνουν
καμμιά φορά καὶ οἱ ἀληθινὲς ἱστορίες. Ἄσημος
μέχρι χθὲς, ὁ σημερινὸς ἐκλεκτὸς τῆς πριγκιπι-
κῆς καρδιάς, Ἄντονι Ἄρμστρονγκ Τζόουνς (ἀ-
ριστερά), μόλις τὸν τελευταῖο καιρὸ εἶχε χρησθῇ
φωτογράφος τῆς βασιλικῆς Αὐλῆς καὶ στὶς 21
Αὐγούστου 1959 ἔβγαλε τὴν πρώτη φωτογραφία
τῆς πριγκιπίσσης Μαργαρίτας (ἄνω), μετὰ τὴν εὐ-
καιρία τῆς 29ης ἐπετείου τῶν γενεθλίων τῆς.

Η πριγκίπισσα - λένε - έκαμε τήν πρόταση γάμου

ΛΙΓΕΣ ημέρες πριν από τήν αναγγελία των αρραβώνων του γιου του, ο δικηγόρος του "Αρστρονγκ - Τζόουνς (δεξιά) έτέλεσε τόν τρίτο γάμο του. — Μιά οικογενειακή σκη- νή του 1939, όταν ο "Αντονι ήταν 9 ετών. Μπροστά γονα- ήσαν 9 έτών. Μπροστά γονα- τιστή ή μητέρα του κόμισσα του Ρός από τόν 1935 που πήρε διαζύγιο, μετά από 10- τή γάμο με τόν πρώτο σύζυ- γό της και ξαναπαντρεύτηκε

ατελιέ στην 850 Πιμλικο, κοντά στο σταθμό της Βικτωρίας. Και σ' αυτό τó ατελιέ έρχόταν τόν τελευταίο και- ρό συχνά και αδόρυθα ή πριγκίπισσα Μαργαρίτα.

Ο "Αρμστρονγκ - Τζόουνς σχεδίασε μόνος του τή διακόσμηση τού ατελιέ του. Στο υπόγειο έστησε τó σχεδια- στήριό του, που τó γέμισε με αντίκες από τó σπίτι της μητέρας του. Στο πάτωμα έστρωσε ένα κεντητό χαλί που τού χάρισε ή κόμισσα τού Ρός.

Τόσο εύχαριστημένος ήταν με τó νέο σπίτι του, ώστε ώργάνωσε ένα δείπνο για 22 άτομα. Στο τραπέζι ή θέση τού κάθε προσκεκλημένου υποδεικνύό- ταν όχι με τήν κάρτα του, αλλά με τή φωτογραφία του. Μόνο που στή μέ- ση τού δείπνου οι προσκεκλημένοι τόν έχασαν. Γύρισε έπειτα από κάμποση ώ- ρα λαχανασμένους και τούς έζηγησε. Η γαλοπούλα ήταν μεγαλύτερη από τó φούρνο του και είχε αναγκαστή νά τήν ψήση στο φούρνο ενός φίλου του, μερικά τετράγωνα πιο πέρα.

Τά πρώτα πορτραίτα τού "Αρμστρονγκ - Τζόουνς ήταν άκομψες και στερεό- τυπες απεικονίσεις τυπικών ντεμπιτάντ. Σιγά-σιγά, όμως, άρχισε νά γίνε- ται πιο αναζητητικός, πράγμα, ωστόσο, που δέν εύχαριστούσε πάντα τούς πελά- τες. «Σας έπιστρέφω τίς φωτογραφίες της κόρης μου. Είναι φρικτές», τού έγραψε μία κυρία. Και κάποιος δή- μαρχος δυσανεκτήθηκε πολύ γιατί δέν τόν έδωχε αρκετά αξιοπρεπή.

Είκοσι ώρες σέ καρρότσα φορτηγού

Αλλά είχε και σημαντικές έπιτυχίες. Μιά από τίς καλύτερες φωτογραφίες του ήταν έξαιρετικά συναισθηματική. Ήταν ή γαμήλια φωτογραφία μιάς κοπέλλας που άλλότε τήν αγαπούσε πολύ, τής λαίδης Μπάρμπαρα Νόρθ, που παντρεύτηκε τόν δουλευτή Κλάιβ Μπόσσομ.

Αργότερα έδωσε φωτογραφίες και τού συζύγου της για τήν προεκλογική του έκστρατεία.

— "Ημουν έρωτευμένος χρόνια με τήν Μπάρμπαρα, έλεγε.

Αλλά, μολοντί οι δουλειές πήγαι- ναν καλά, τά έξοδα ήταν υπέρογκα και ο "Αρμστρονγκ - Τζόουνς εργαζόταν στο σκοτεινό θάλαμο μέχρι τίς 3 και 4 τó πρωί. Είχε πιά έξαντληθή.

Ίσως ένα από τά μεγαλύτερα έμπο- δια που έπρεπε νά υπερνικήσει ήταν ή υγεία του. Γιατί δέν είναι πολύ γερός. Όταν ήταν παιδί έπαθε πολιομυελίτιδα και τώρα από καιρό σέ καιρό πρέπει νά υποβάλλεται σέ φυσιοθεραπευτική άγωγή για νά άνακουφίσει τά πόδια του.

Συχνά φαίνεται κουρασμένος και ή δρασή του είναι περισσότερο έξασθε- νημένη απ' ό,τι άμολογεί. Χρησιμοποιεί γυαλιά στη δουλειά του, αλλά τά βγά- ζει άμέσως όταν πρόκειται νά συναντή- σή κάποιον ξένο.

"Έτσι, έξαντλημένος από τήν κόου- ραση, άπεφάσισε νά περάσει τίς διακοπές του στην Εύρώπη. Με 15 λίρες στην τσέπη ξεκίνησε για τή Γαλλία με έω- το - στόπ, άποφασισμένος νά περάσει έ- κει 3 εβδομάδες. Έπιστρέφοντας υπο- χρεώθηκε νά ταξιδεύει επί 20 ώρες συνέχεια άνεβασμένος στην καρρότσα ενός φορτηγού, που μετέφερε θειάφι.

Γύρισε στο Λονδίνο άναζωογονημένος και με νέα σχέδια στο κεφάλι του. Ήταν άποφασισμένος νά εισχωρήσει στην έπίλεκτη μικρή ομάδα των φω- τογράφων της βασιλικής αούλης. Δέν έγγάρισε κανένα για νά τόν βοηθήσει στην πραγματοποίησή του. "Έτσι έ-

γραψε μία έπιστολή στον δούκα τού Κέντ, όπου τού ζητούσε άπλά, άν μπο- ρούσε νά τού δώγη μία φωτογραφία. Φυσικά, τίς ημέρες που περίμενε με ά- γωνία άν θά φθάσει ή καταφατική ά- πάντηση, δέν είχε ιδέα ότι αυτή ή άρ- χή θά τόν ώδηγούσε στην καρδιά της πριγκίπισσας Μαργαρίτας και θά τού προσέφερε μία στέγη κάπως άνετώτε- ρη από τó ατελιέ της 850 Πιμλικο — στα άνάκτορα τού Μπάκιγχαμ.

Πριν δυό χρόνια — ή άλλαγή στη ζωή του

Πριν δυό χρόνια έγινε ή γνωριμία του με τήν άδελφή της βασιλίσσης, άλ- λά μόνο τούς τελευταίους έξη μήνες έγιναν κρυφά στενοί φίλοι.

Συναντιόντουσαν μυστικά σέ σπίτια φίλων σέ διάφορες ήσυχες συνοικίες τού Λονδίνου. Ο Τόνι "Αρμστρονγκ - Τζόουνς τακτοποιούσε τά πάντα μόνος του, με τή βοήθεια μόνο τού γραμμα- τέα του. Όλο τó άπόγευμα συγύριζαν τó δωμάτιο όπου έπρόκειτο νά συναντη- θούν με τήν πριγκίπισσα και κατόπιν έτοιμάζαν τó άπλό και σχεδόν στερεό- τυπο φαγητό.

Αλλά εκείνο που είναι γοητευτικό, είναι ή στάση τού ένός άπέναντι στον άλλο. Η πριγκίπισσα Μαργαρίτα εί- ναι άσύστηρη σέ ό,τι άφορά τήν αξιο- πρέπεία της. Κάποτε έφυγε άμέσως από ένα πάρτυ γιατί κάποιος προσκε- κλημένος τήν φώναζε με τó όνομά της. Αλλά κανείς δέν άκούσε ποτέ τόν "Αρμστρονγκ - Τζόουνς νά τήν άποκαλή άκόμα και με τήν έθιμοτυπική προσα- γόρευση: «Κυρία». Συχνά στίς συζη- τήσεις τους τήν διέκοπτε για νά πη τίς άπόψεις του. Και ή πριγκίπισσα χαμογελούσε και άκούγε.

Τό παράξενο είναι ότι τίς τελευ- ταίες έβδομάδες συναντιόντουσαν έλά- χιστα. Λιγώτερο από κάθε άλλη έπο- χή. Ο "Αρμστρονγκ - Τζόουνς πέρασε άρκετό καιρό με τήν άδελφή του στην Ίρλανδία.

Κανείς δέν άμφισβállει ότι ή πριγκί- πισσα Μαργαρίτα, άκολουθώντας τήν καθιερωμένη βασιλική συνήθεια, τόν έ- στείλε εκεί μέχρι νά πάρη τήν τελι- κή της άπόφαση.

Η Μαργαρίτα είχε τήν πρωτοβουλία:

Φαίνεται, πάντως, ότι όχι ο "Αρ- μστρονγκ - Τζόουνς, αλλά ή Μαργαρίτα είναι εκείνη που έκανε τήν πρόταση γάμου. Αυτό υποστηρίζουν, τουλάχισ- στον, οι πιο στενοί φίλοι τού ζεύγους. Στο μεταξύ ο "Αρμστρονγκ - Τζόουνς περιώριζε τίς δουλειές του και γινό- ταν πιο έκλεκτικός στους πελάτες του. Μιά έβδομάδα πριν από τήν αναγγε- λία των αρραβώνων έφρόντισε νά συγκεντρώσει όλα τά στοιχεία τού Ι- διαίτικού βίου του, που βρίσκονταν στα χέρια τρίτων. Είχε δανείσει τó άλμπουμ της όλης έργασίας του σέ κά- ποιον φίλο, που έπρόκειτο νά συγγρά- ψη ένα βιβλίο γι' αυτόν. Τού τηλεφώ- νησε και τού τó ζήτησε χωρίς νά τού έξηγήσει τó λόγο.

Πάντως, έλάχιστα ήταν εκείνα που χρειάστηκε νά συγκεντρώσει, γιατί, ό- πως άμολογούν οι φίλοι του, ο πριγκι- πικός μνηστήρ είναι τύπος μονήρης, έ- χει πολλούς γνωστούς, αλλά έλάχι- στους πραγματικούς φίλους. Εκείνο, ωστόσο, που τού άναγνωρίζουν είναι ότι, άν ή σκέψη του είναι μονότροπη, ή άποφασιστικότητα του κάνει για βέ- κα. Και, άσφαλώς, τóτο τó τελευταίο είναι κάτι που θαρούνει σημαντικά στην προσωπική τύχη τού καθενός. ■■■

Ποιότης - καί ποίοι οί συντελεσταί της.

022 AI

Παγκόσμιος έμπιστοσύνη.

Κάθε χώρα, κάθε κλίμα, άκόμη και κάθε όρ- μος έχει διαφορετικές άπαιτήσεις από ένα αυτοκίνητον. Οι γνώμες διά τήν ώραιότητα και τήν καλήν εμφάνισιν είναι τόσο ποικίλαι όσα τά άτομα και οί χώρες που τίς έκφράζουν. Έν τού- τοις ύπάρχει μία συνεχώς αύξανομένη ζήτη- σις σέ 137 χώρες διά όχήματα και κινητήρες φέροντα τó άστρο της Μερσεντές-Μπένζ. Αυτό είναι καθαρά άπόδειξις πώς ή ποιότης, ή συνέπεια και ή κομψότης της Μερσεντές-Μπένζ άναγνωρίζονται εις όλον τόν κόσμον.

M E R C E D E S - B E N Z

ΠΛΟΗ

Επί τέλους...
και στην Αθήνα!

Ετοιμες πλιαφέ
Φούστες

ARNEL

ΔΕΝ ΤΣΑΛΑΚΟΝΟΥΝ
ΔΕΝ ΧΑΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

19

Έπειτα από την πολύωρη παραμονή στον εφιαλτικό κόσμο του βυθού, ο ήλιος και η δροσερή αύρα στη γαλάζια επιφάνεια άσκουν μια λυτρωτική επίδραση στους τολμηρούς ερευνητές. Μια λαστιχένια βάρκα πλησιάζει τώρα να παραλάβει τον Ούώλς (στον πύργο) και τον Πικκάρ, που είναι όρθιος στο κατάστρωμα

ΣΤΟ ΒΑΘΥΤΕΡΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΤΟΛΜΗΣ - ΜΕ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΞΙΑ

Στην ταραχμένη επιφάνεια της θάλασσας φάνηκε ξαφνικά ένα περίεργο σκάφος, που άνεδύθη από τα ήρεμα, αλλά επικίνδυνα βάθη του ωκεανού...

Ο άνθρωπος έχει άνειβη στα πιο ψηλά βουνά, έφτασε ως τις πηγές των πιο μεγάλων ποταμών, διέσχισε τις πιο μεγάλες ζούγκλες και τις πιο σκυθρωπές έρημους και έφτασε ως τις άκρες των πόλων. Και τώρα μόλις έφτασε σε μιάν άλλη, πολύ μακρινή κι αυτή και

αφιλόξενη περιοχή, που είχε μείνει άνεξερεύνητη: Στον πυθμένα του βαθύτερου ωκεανού.

Η κατάκτηση αυτή έγινε όταν ένα παράξενο άμερικανικό ύποβρυχιο πλοίο, ένα βαθύσκαφος, έφθασε σε βάθος 13.000 περίπου μέτρων, στην περιοχή των Νήσων Μοριάνα, που θεωρείται το πιο μεγάλο βάθος του Ειρηνικού ωκεανού. Ο Ντόν Ούώλς και ο Ζάκ Πικκάρ, γιός του Αύγουστου Πικκάρ, ήσαν οι επιβάτες του βαθύσκαφους στην περίφημη αυτή κατάδυση.

Ο ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ τρόπος λειτουργίας του βαθύσκαφους απεικονίζεται στο σχεδιάγραμμα. Όσο κι αν φανή άπιστευτο, το βαθύσκαφος λειτουργεί βασικά πάνω στις ίδιες αρχές όπως ένα αερόστατο. Αποτελείται από μια άνυψωτική δεξαμενή και από ένα θάλαμο για τους επιβάτες προσκολλημένο στον πυθμένα του. Το αερόστατο ανυψώνεται όταν πληρωθεί με αέριο ελαφρύτερο από τον αέρα. Το βαθύσκαφος αποκτά την ικανότητα να επιπλέει όταν η δεξαμενή του πληρωθεί με βενζίνη, που είναι ελαφρύτερη από το νερό. Όταν οι επιβάτες θέλουν να κατέλθουν, χύνουν την βενζίνη, όπως οι αερόναυτες απελευθερώνουν το αέριο. Για ν' ανυψωθούν πετάνε το έρμα. Ο θάλαμος των επιβατών είναι κατασκευασμένος ειδικά για ν' άντέξει στις τρομοκρατικές πιέσεις του μεγάλου βάθους. Η δεξαμενή του είναι κατασκευασμένη από ασθενέστερα υλικά, αλλά στον πυθμένα της υπάρχει μια όπη, από την οποία εισέρχεται το θαλάσσιο ύδωρ και εξισορροπεί την πίεση στο εσωτερικό και στο εξωτερικό της δεξαμενής, καθώς το σκάφος κατεβαίνει. Με συσσωρευτάς κινούνται οι βλίκες που επιτρέπουν στο βαθύσκαφος να κάνει διαφορετικούς ελιγμούς στο βυθό του ωκεανού

ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΒΡΕΘΗΚΕ Σ' ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ

ΚΑΤΑΣΚΟΤΕΙΝΟ, ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΓΝΩΣΤΟ...

Το βαθύσκαφος που δνομάζεται «Τεργέστη» έχει ναυπηγηθεί στην Ιταλία και αγοράστηκε από το αμερικανικό πολεμικό ναυτικό για να χρησιμεύσει για τις υποβρύχιες έρευνες του Ήλεκτρονικού Έργαστηρίου του Ναυτικού.

Η κατάδυση του βαθύσκαφους είναι κάτι που δίνει ένα πλήθος παράξενων και κάπως ψυχρών εντυπώσεων και ένα αίσθημα που δεν έχει το όμοιο του σε καμία από τις όποιεςδήποτε περιπέτειες που ρίχνουν τον άνθρωπο ή ακόμη και περιέργειά του και το έρευνητικό πνεύμα του.

Η θάλασσα, στα μεγάλα εκείνα βάθη που φθάνει το βαθύσκαφος, δίνει μιαν εντύπωση παράξενη, που μεταβάλλεται ολοένα και γίνεται συνεχώς περισσότερο μυστηριώδης και σχεδόν τρομακτική, καθώς το φως λιγοστεύει και τα χρώματα αρχίζουν να σβήνουν σ' ένα βάθος 200 περίπου μέτρων. Στο βάθος των 330 περίπου μέτρων, το φως έχει χαθεί πιά εντελώς.

Όταν οι έρευνητές άναψαν τα φώτα για να δουν τα φωσφορίζοντα πλάσματα που κινούνται στα βάθη εκείνα, δεν μπόρεσαν να διακρίνουν παρά πολύ λίγα. Αλλά, καθώς το άφθονο πλάγκτον, που πλημμυρίζει την θάλασσα σ' αυτά τα βάθη, έκινετο συνεχώς, οι έρευνητές είχαν την εντύπωση πως το βαθύσκαφος έκινετο με πολύ μεγάλη ταχύτητα. Πραγματικά, η ταχύτητα με την οποία κατέβαινε τότε πιά το βαθύσκαφος ήταν μεγάλη: Περισσότερο από ένα μέτρο το δευτερόλεπτο. Το κρύο μεγάλωνε, αλλά οι έρευνητές, καθώς συνέχιζαν τις παρατηρήσεις τους, προσπαθούσαν πάντα να διατηρούν την τηλεφωνική επαφή τους με το πλοίο «Βάντανκ», που παρακολουθούσε το βαθύσκαφος. Η επικοινωνία αυτή είχε εξασφαλισθεί με ένα ει-

δικό τηλεφωνικό σύστημα και τα μηνύματα δεν άπετελούντο πάντα από λέξεις, αλλά και από αριθμούς: το 2 έσήμαινε «όλα πάνε καλά», το 4 «έφθασαμε στον πυθμένα», το 6 «άνεβαίνουμε». Για τα δυσάρεστα μηνύματα χρησιμοποιούντο οι περιττοί αριθμοί: το 3 έσήμαινε «έχουμε δυσκολίες με τις μηχανές και άνεβαίνουμε, αλλά δεν άνησυχούμε», το 5 έσήμαινε «κάτι πηγαίνει άσχημα και άνεβαίνουμε βιαστικά».

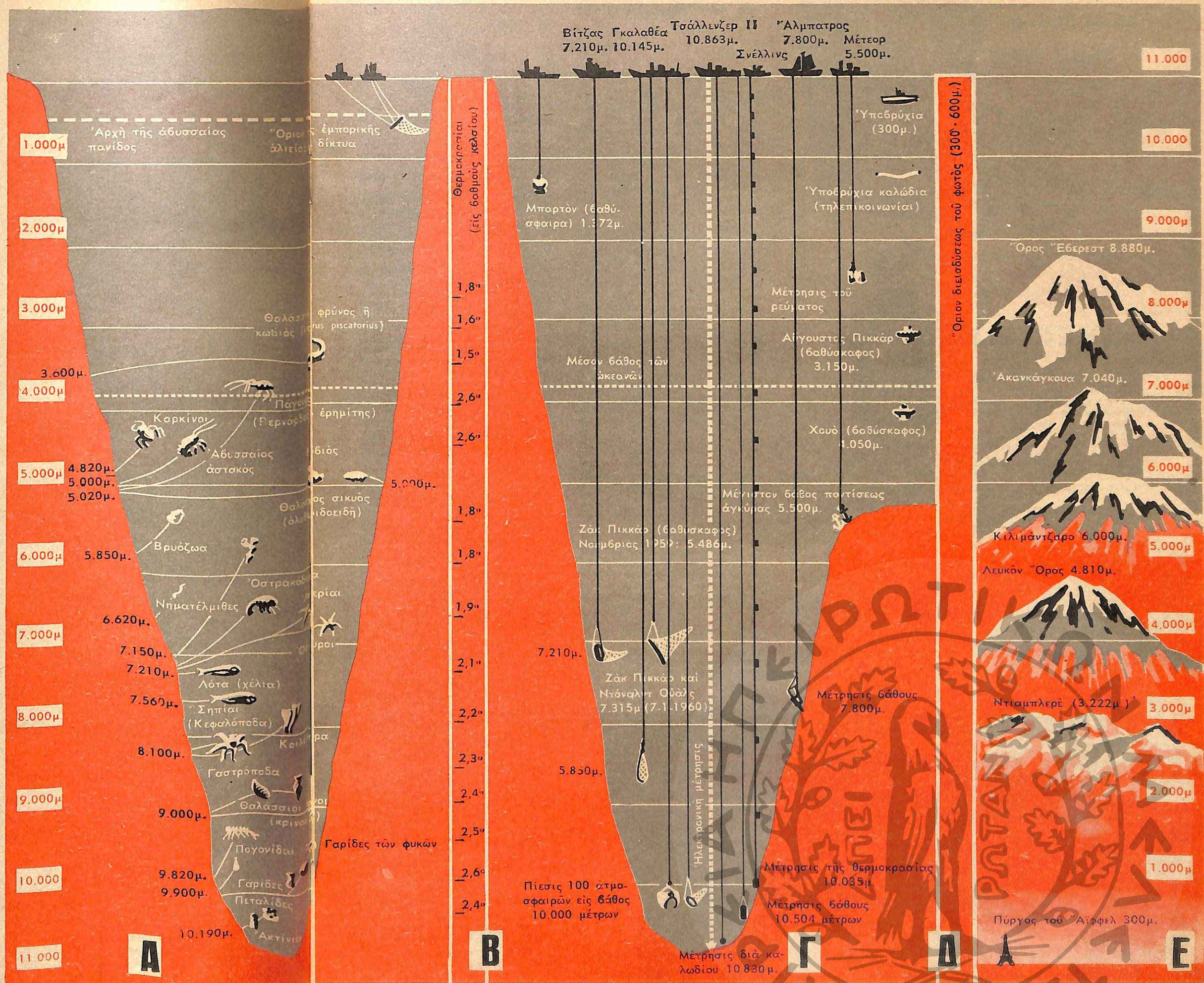
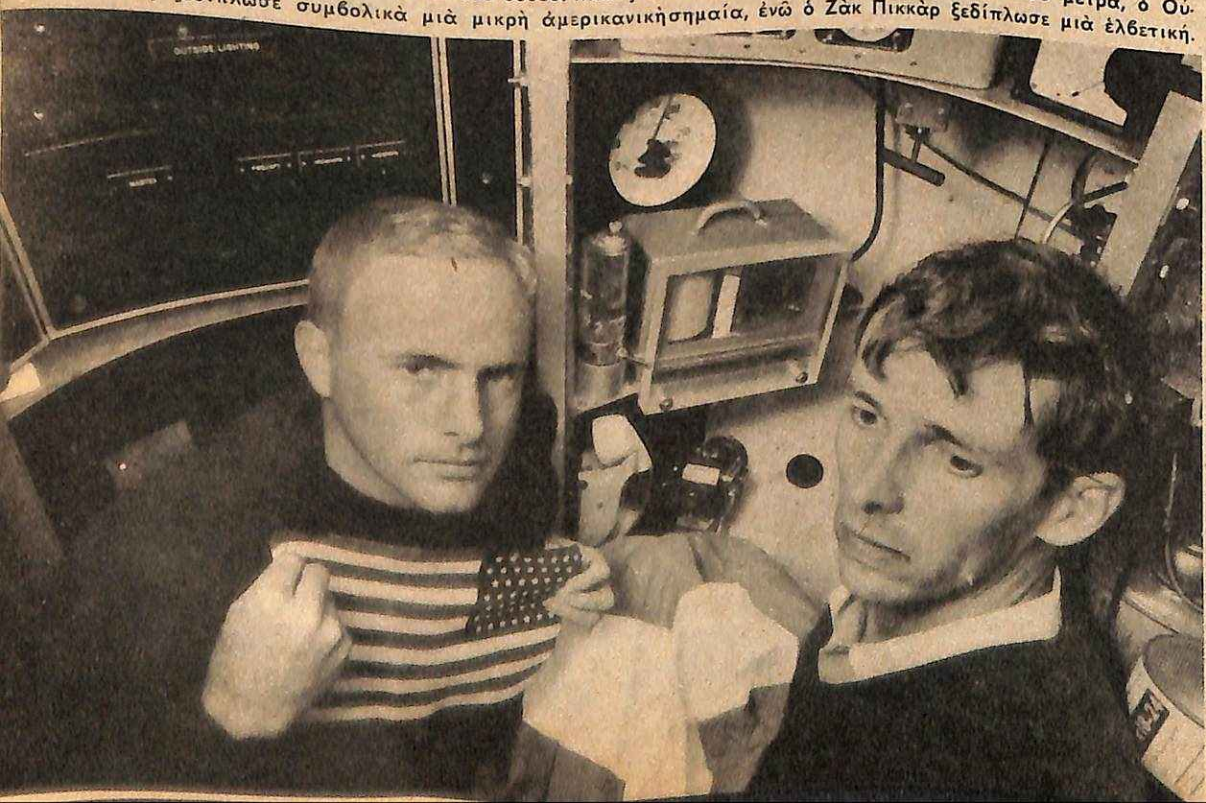
Καθώς το σκάφος κατέβαινε, οι έρευνητές υπαγόρευαν τις παρατηρήσεις τους σε μιάν ταινία μαγνητοφώνου. Παρακολουθούσαν την θαυμασία κάθοδο του βαθύσκαφους, ύπε-λόγιζαν τις τρομακτικές πιέσεις που άσκούσε επάνω του η θάλασσα, συζητούσαν όλα τα ένδεχόμενα και κατέβαιναν με μιάν ολοένα μικρότερη ταχύτητα.

Ένας κόσμος παράξενος...

Τώρα πιά η ταχύτης της καθόδου είχε φθάσει τα 30 περίπου εκατοστά του μέτρου κατά δευτερόλεπτο. Όταν το βαθύσκαφος έφθασε στα 11.000 περίπου μέτρα, οι έρευνητές άρχισαν να άναζητούν τον πυθμένα. Η άναζήτηση αυτή, που στηριζόταν σε υπολογισμούς και σε όσο το δυνατόν πληρέστερη γνώση του πυθμένος στο σημείο αυτό του ά-κεανού, είχε κάτι το δραματικό.

Έκείνη την ώρα ο άνθρωπος προχωρούσε μέσα σε ένα βάθος τεράστιο, άνεξερεύνητο και μυστηριώδες, σε έναν κόσμο σκοτεινό και άφύλοξο, για τον οποίο δεν γνωρίζε άπολύτως τίποτε. Με μιάν περιέργεια, που ήταν άνάμικτη με άγωνία, οι έρευνητές κοίταζαν άπληστα τα άγνωστα, άνεξερεύνητα βάθη σε κάθε στιγμή της δραματικής αυτής καθόδου. Το βαθύσκαφος κατέβαινε συνεχώς και άργά, αλλά ο πυθμένας δεν φαινόταν ά-

Η ΕΠΙΣΗΜΗ «ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ» του βυθού. Μόλις το βαθύσκαφος σταμάτησε στα 13.000 μέτρα, ο Ουώλς ξεδίπλωσε συμβολικά μιάν μικρή άμερικανική σημαία, ενώ ο Ζάκ Πικκάρ ξεδίπλωσε μιάν έλβετική.

↑ Η ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ σε ολοένα μεγαλύτερα βάθη ήταν πάντα κάτι που έξηπτε την φαντασία των ανθρώπων και εκέντριζε το ενδιαφέρον των έρευνητών, όσο και η εξερεύνηση του Διαστήματος. Ός τώρα ήταν ένα θέμα άνείρου και άπιστημης, αλλά τελευταία, καθώς τα υποβρύχια άποκτούν συνεχώς μεγαλύτερη σημασία, η εξερεύνηση των άκεανών άποκτά «πρακτικό» πιά ενδιαφέρον.

**Παρκέ
καθρέφτης**

Χωρίς κόπο
Χωρίς νέφτι
Χωρίς βενζίνη
Χωρίς σύρμα

**ΜΕΤΟ
NEO**

OVERLAY

ΥΓΡΟΝ-ΛΕΥΚΟΝ

Γυαλίζει - Καθαρίζει.
Δέν γλυστρά - Δέν άφινει
άποτυπώματα.

*Ένα κουτί 250 γραμμ. γυαλίζει
έπιφάνεια 40 τετρ. μέτρων και
διατηρείται 4 μήνες.
Γι' αυτό είναι ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ.

ΕΠΙΣΗΣ ΓΥΑΛΙΖΕΙ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΣΑΣ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΨΩΠΟΣ: ΔΑΝΙΗΛ Σ. ΓΚΑΤΕΝΙΟ
Αϊόλου 78 - Τηλ. 26.383

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ ΣΤΟ 26.383 ΚΑΙ ΘΑ ΣΑΣ ΠΟΥΜΕ
ΣΕ ΠΟΙΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ ΣΑΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΔΙΑΝΑ

**Μυκονιάτικη
Τέχνη**

ΟΙ ΠΙΟ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΑΣ

* ΜΑΛΛΙΝΕΣ
* ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ

B. ΠΑΠΟΥΤΣΑΣ & ΣΙΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 55^Β

ΤΟ ΒΑΘΥΣΚΑΦΟΣ

κόμη πουθενά. 12.000 μέτρα... 12.500 μέτρα... Έκεί γύρω στις 13.000 μέτρα άρχισε να φαίνεται. Πώς φαίνονταν; Ο Ζάκ Πικκάρ παρηγόρησε κάποια στιγμή ότι οι δέσμες του φωτός που έριχναν από το βαθύσκαφος κάπου ασφαλώς θα είχαν προσκρούσει, αφού οι άκτινες τους ανέκλιντο. Αυτό το «κάπου» θα ήταν ασφαλώς ο πυθμένας. Και ήταν πραγματικά.

Καθώς το βαθύσκαφος κατέβαινε προς τον πυθμένα, ο Ζάκ Πικκάρ, κοιτάζοντας από ένα παραθυράκι, είδε ένα ψάρι. Φαινόταν να έψαχνε για τροφή μέσα σ' αυτό το μεγάλο βάθος του ωκεανού. Έμοιαζε με γλώσσα, είχε μάτια και το μήκος του έφτανε τα 30 περίπου εκατοστά του μέτρου. Η ξαφνική παρουσία του βαθύσκαφους στην περιοχή αυτή, που θα έπρεπε να την θεωρή δική του, και το φώς που για πρώτη φορά έφώτιζε τα αιώνια σκοτεινά αυτά βάθη, δεν φαίνεται να ενόχλησαν καθόλου το παράξενο αυτό ψάρι των μεγάλων βαθών. Ύστερα από λίγο, το ψάρι, ψάχνοντας πάντοτε για τροφή, άπομακρύνθηκε και χάθηκε μέσα στο αδιεπέραστο σκοτάδι του βαθού άργα, πράγμα που δείχνει πως δεν είχε αισθανθεί κανένα αίσθημα εκπλήξεως ή φόβου. Φαίνεται πως έζησε όλη του τη ζωή στα μεγάλα αυτά βάθη και κάτω από τρομακτικές πιέσεις.

Στο τέρμα...

Κατεβαίνοντας ολοένα, το βαθύσκαφος έκάθισε άπαλά στον πυθμένα. Ένα μεγάλο σύννεφο δούρκου ύψώθηκε γύρω του. Στο σημείο αυτό ο πυθμένας του ωκεανού βρισκόταν σε βάθος 13.000 περίπου μέτρων, δηλ. σε ένα βάθος κατά 550 περίπου μέτρα μεγαλύτερο από το μεγαλύτερο βάθος που έχει ως τώρα μετρηθεί με την μέθοδο της ήχοβολήσεως και κατά 1.400 περίπου μέτρα βαθύτερο από όσο είχε υπολογισθεί με βάση τις ήχοβολήσεις που είχαν γίνει προηγουμένως στην περιοχή αυτή. Είναι, λοιπόν, φανερό ότι οι σημερινές μέθοδοι ήχοβολήσεως δεν είναι ακριβείς και φαίνεται ότι θα πρέπει να αποκτήσουν οι επιστήμονες πολλές άκομη γνώσεις σχετικά με την ταχύτητα με την οποία κινείται ο ήχος στα μεγάλα βάθη, ώσπου να εύρεθούν τελειότερες μέθοδοι ήχοβολήσεως, που θα επιτρέψουν την ακριβέστερη μέτρηση του βάθους του πυθμένας στις διάφορες περιοχές των ωκεανών.

Το σύννεφο του δούρκου έστριφογύριζε επί πολλήν ώρα γύρω από το βαθύσκαφος και έμπόδιζε οποιαδήποτε παρατήρηση. Έτσι, ο Ουώλς και ο Πικκάρ απέφασαν να επικοινωνήσουν άμεσα τηλεφωνικά με το «Βάνταν» και ανήγγειλαν το μεγάλο γεγονός: «Βρισκόμαστε στον πυθμένα». Το τηλέφωνο λειτουργήσε άριστα αν και δεν άκουγόταν πολύ καθαρά. Παρέστη ανάγκη να γίνουν τρία κατά σειράν τηλεφωνήματα γιατί οι ειδικοί του «Βάνταν» δυσκολεύονταν να πιστέψουν ότι οι μετρήσεις που έγιναν με τις ήχοβολήσεις ήταν τόσο πολύ λανθασμένες και έζητησαν επιβεβαίωση των μετρήσεων που είχαν κάνει οι έρευνήτες του βαθύσκαφους.

*Αμέσως κατόπιν, ο Ουώλς ξεδί-

πλωσε μια άμερικανική σημαία και ο Πικκάρ μια έλβετική και φωτογραφήθηκαν μαζί με μίαν αυτόματη φωτογραφική μηχανή.

Καί, ενώ περίμεναν να κατακάτση το σύννεφο του δούρκου που σηκώθηκε από το κάθισμα του βαθύσκαφους στον πυθμένα, ο Ζάκ διέκρινε το δεύτερο και τελευταίο ζωντανό πλάσμα που μπόρεσαν να ξεχωρίσουν μέσα στο λιγοστό φώς που έριχνε ο προβολεύς του βαθύσκαφους. Ήταν ένα πλάσμα μικρό και κατακόκκινο που έκινετο διαστικά μέσα στο σκοτεινό νερό.

Ο Ουώλς και ο Πικκάρ έδωσαν μεγάλη σημασία στα δυο αυτά πλάσματα, που κατόρθωσαν να ιδούν στα μεγάλα εκείνα βάθη. Έχοντας ύπ' όψει τους πόσα μικρά μέσα παρατηρήσεως διέθεταν, πόσο λίγος χρόνος είχε περάσει από την στιγμή που προχώρησαν σε τόσο μεγάλο βάθος και πόσο φτωχικά ήταν τα φωτιστικά τους μέσα, υπελόγησαν ότι η ζωή εκεί κάτω θα ήταν πολύ άφθονωτέρα και ποικιλώτερη. Οι ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν στα μεγάλα εκείνα βάθη, το πυκνό σκοτάδι, το δυνατό ψύχος και οι εξαιρετικά μεγάλες πιέσεις, θα έχουν ασφαλώς διαμορφώσει ένα είδος ζωής, που θα παρουσιάζει έντονο ενδιαφέρον για τους επιστήμονες, που όμως για πρώτη φορά άποκτούσαν μίαν έντελως άοριστη ιδέα γι' αυτή. Και μόνη η διαπίστωση ότι υπάρχει ζωή στους πύθ βαθείς πυθμένες των ωκεανών, ήταν κιόλας μια έπιστημονική κατάκτηση.

Ύστερα από λίγα λεπτά, ο δούρκος είχε κατακαθήσει άρκετά και τα νερά γινόντουσαν συνεχώς διαυγέστερα. Έτσι, ο Ουώλς και ο Πικκάρ μπόρεσαν να ιδούν τον πυθμένα, που φαινόταν σχεδόν επίπεδος. Είδαν και μια σειρά από ρήγματα στο είδικό γυαλί που έφραζε τον άγωγό της έξοδου. Αυτό δεν ήταν επικίνδυνο, αλλά καθώς είχαν μείνει ήδη είκοσι περίπου λεπτά στον πυθμένα έσκέφθησαν πως θα ήταν προτιμότερο να ανέβαιναν στην έπιφάνεια. Άφησαν, λοιπόν, την σαβούρα, που ήταν ήδη καθωρισμένη να άφίσουν και έτσι το βαθύσκαφος άρχισε να ανέβαινη στην έπιφάνεια.

Η έπιστροφή

Το ταξίδι αυτό του γυρισμού, από τα μεγάλα βάθη του Ειρηνικού, διήρκεσε τρείς ώρες και 27 λεπτά, δηλ. μια ώρα και 11 λεπτά λιγότερο από την κάθοδο του βαθύσκαφους. Η κάθοδος ήταν μια έξερση, ένας δρόμος στο άγνωστο, είχε ένα σκοπό, που έκανε την κάθε στιγμή εξαιρετικά ενδιαφέρουσα γιατί ήταν μια πορεία σε έναν κόσμο, που κανείς ποτέ ως τότε δεν είχε ιδεί. Το ανέβασμα ήταν απλό, χωρίς ενδιαφέρον και χωρίς άπρόοπτα, ένας δρόμος που τον είχαν ξαναδιαβεί.

Το κατόρθωμα ήταν βέβαια εξαιρετικό. Αλλά είχε πια γίνει.

Το ψύχος στον πυθμένα του ωκεανού έφτανε στους 37,4 βαθμούς κάτω από το μηδέν. Μέσα στο βαθύσκαφος ο άέρας δεν κυκλοφορούσε και ο ψυχρός αυτός άέρας, καθώς γινόταν θαρύτερος, κατέβαινε συνεχώς περισσότερο προς το πάτωμα και τα πόδια του Ουώλς και του Πικκάρ είχαν ξυλιάσει.

ΟΡΙΖΩΝ

"BLACK & WHITE"
(ΜΠΛΑΚ ΑΝΤ ΓΟΥΑΪΤ)
ΣΚΟΤΣΕΖΙΚΟ ΟΥΪΣΚΥ

Όταν οι φίλοι συναντώνται
μιλούν για το ΤΖΙΝ ΓΚΟΡΝΤΟΝ'Σ

Το Τζιν δεν πίνεται σκέτο... Φροντίστε να το συνδυάσετε με το ευγενέστερο Κοκτέιλ: λεμονάδας, πορτοκαλάδας κ.λ.π.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΖΙΝ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

Gordon's

Γίνεστε το καλύτερο

ΟΡΙΖΩΝ

ΤΟ ΒΑΘΥΣΚΑΦΟΣ

Καθώς το βαθύσκαφος ανέβαινε προς την έπιφάνεια, οι δυο έρευνήτες είδαν κάτι παράξενο: Ο δούρκος, που είχε κολλήσει στο κάτω μέρος της σφαίρας, ξεκολλούσε τώρα όρμητικά, αλλά το ρεύμα προς τα άνω, που δημιουργούσε η άνοδος του βαθύσκαφους, παρέσυρε και ένα μεγάλο μέρος του προς τα άνω. Έτσι, για μια στιγμή, οι επιβάτες του βαθύσκαφους είχαν την εντύπωση ότι το «πλοίο» τους κατέβαινε και πάλι προς τον πυθμένα. Μαζύ με τον δούρκο, που ξεκολλούσε και έπεφτε από την έξωτερική έπιφάνεια του βαθύσκαφους, έπεφταν κομμάτια από την μπoιά, με την όποια το είχαν χρωματίσει. Στο μεγάλο βάθος, όπου είχε φθάσει το βαθύσκαφος, κάθε 25 χιλιοστάμετρα του τοιχώματός του ύφισταντο πίεση 9 περίπου τόνων. Έτσι η σφαίρα του βαθύσκαφους είχε συμπιεσθεί κατά δυο χιλιοστάμετρα, το χρώμα «έσκασε» και άποσπάσθηκαν μερικά κομμάτια της μπoιάς.

Καινούργια εποχή

Όταν ανέθηκε το βαθύσκαφος, οι δυο έρευνήτες δεν ήταν διασπασμένοι σε προηγουμένως καταδύσεις τους. Διοχετεύοντας πεπιεσμένο άέρα σε μια δίοδο, που ήταν πλημμυρισμένη με θάλασσα, άπεμάκρυναν τον νερό και έτσι ανέθηκαν στην έπιφάνεια του σκάφους τους από μια μικρή σκάλα. Τότε κατάλαβαν πόσο άραίο είναι το φώς του ήλιου και πόσο ζωογόνος ο άέρας.

Άεροπλάνα πετούσαν από πάνω τους και το «Βάνταν» έσπευδε προς το μέρος τους. Τους φάνηκε πολύ μεγάλο. Όλα τους φαινότουσαν τεράστια...

Τί έπετεύχθη με το μεγάλο αυτό και πρωτοφανές κατόρθωμα του «Τριέστε»;

Η τελευταία αυτή κατάδυση στην περιοχή των Νήσων Μαριάννα είχε σχεδιασθεί και προετοιμασθεί προσεκτικά και ήταν το λογικό άποκορύφωμα μιας πολύχρονης εργασίας, που την άρχισε ο πατέρας Πικκάρ, την συνέχισε ο γιός του Ζάκ και την ανέλαβε κατόπιν το άμερικανικό πολεμικό ναυτικό. Το τελευταίο αυτό κατόρθωμα άπέδειξε ότι ο άνθρωπος έχει τώρα τις δυνατότητες να έξερευνήσει οποιαδήποτε περιοχή, σε οποιοδήποτε βάθος των ωκεανών. Η κατάδυση στα μεγαλύτερα βάθη του Ειρηνικού είχε πια άποδείξει την άξία του βαθύσκαφους και ήταν η τελευταία δοκιμή του σαν μέσου έρευνας.

Η έρευνα στα όλοένα πιο μεγάλα ωκεάνια βάθη άποκτά συνεχώς μεγαλύτερη σπουδαιότητα. Το κατόρθωμα του «Τριέστε» ώδηγησε τις Ηνωμένες Πολιτείες στο κατώφλι μιας καινούργιας εποχής στον τομέα της ωκεανογραφίας και άποδεικνύει τον ρόλο που μπορεί να παίξει το πολεμικό ναυτικό προς την κατεύθυνση αυτή. Άν τα βάθη των ωκεανών πρόκειται να γίνουν πεδίο μάχης στους μελλοντικούς πολέμους, οι παρατηρήσεις που γίνονται και οι γνώσεις που άποκτώνται, σχετικά με τις συνθήκες που επικρατούν εκεί, έχουν τεράστια σημασία. Και η κατάδυση στο βαθύσκαφος ήταν η μεγαλύτερη πρόοδος που έχει γίνει μέχρι τώρα στην προσπάθεια της έξερευνήσεως και της μελέτης των μεγάλων βαθών στις θάλασσες του πλανήτη μας.

BB/5

**"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,"
FAMAR**

Bubble Bath

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα!

Εϊδικό για σας και για την όμορφιά σας, κυρία μου. Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι και το έρεθιστικό σαπούνι. Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας. Άφήστε το BUBBLE BATH να περιποιηθί το άπαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξη από άλλεργίες και έρεθισμούς.
- Θα το τονώσει και θα το άρωματίση εύγενικά.
- Θα το περιβάλι με το προστατευτικό του πέπλο.

Και κατόπιν κάθε έμφανισί σας θα είναι και μια έπιτυχία!

BUBBLE BATH - "ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ," FAMAR Δέρμα βελούδινο - Μάλλια μεταξένια - Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμακείο σας. Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

Θέλετε

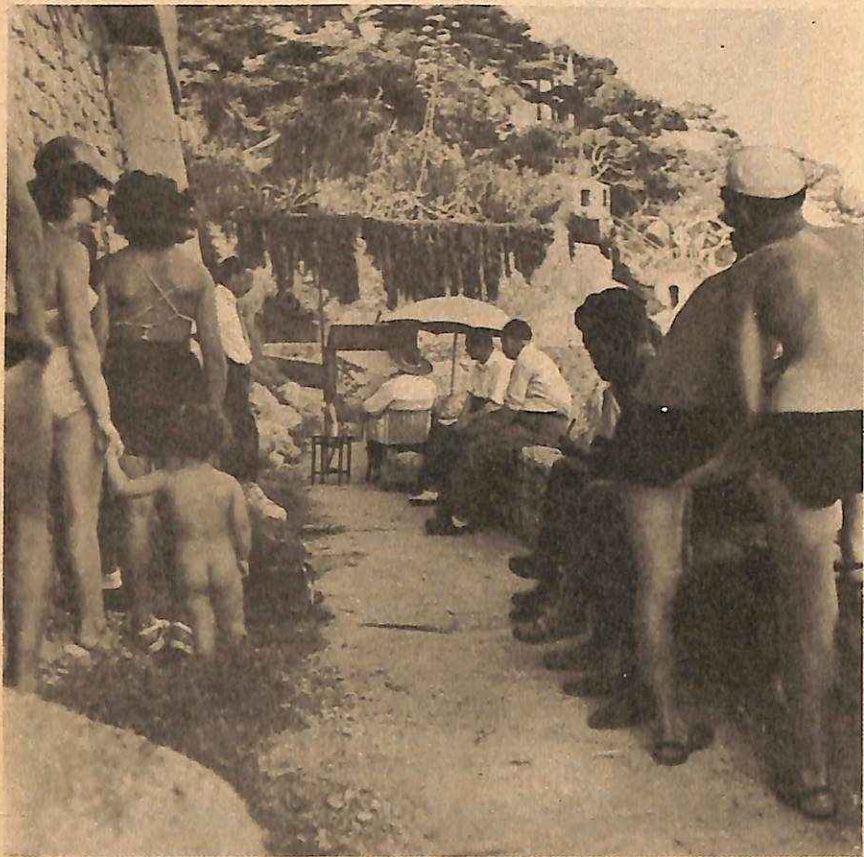
ΚΑΙ ΣΑΣ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΝΑ ΓΙΝΗ ΕΥΡΩΣΤΟ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΣΑΝ ΚΙ' ΑΥΤΟΝ ;

Μεγαλώστε το, με τα θρεπτικά και άπαράμιλλα προϊόντα **ΓΙΩΤΗ**, γιατί αυτά είναι που θα βάλουν τις βάσεις, της αύριανης ύγείας του.

ΘΡΕΠΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

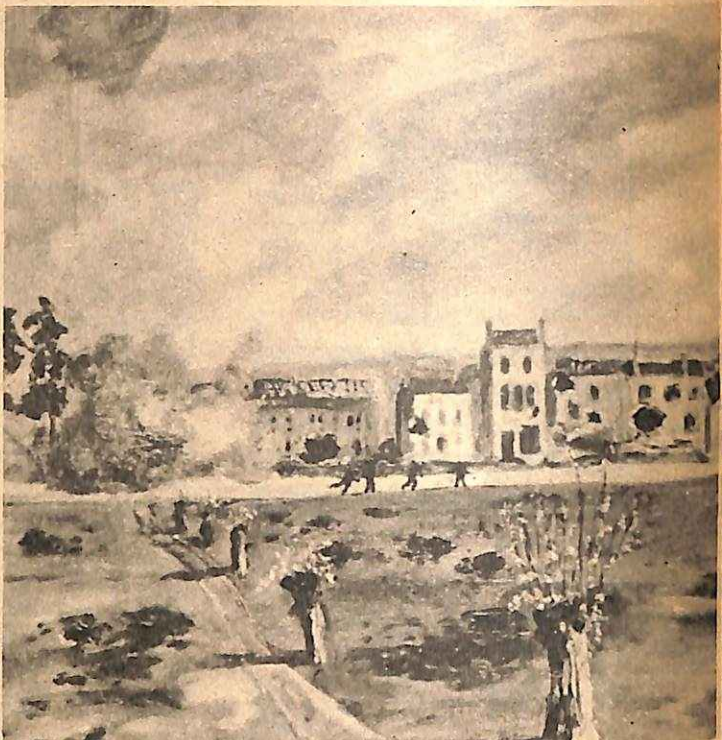
ΓΙΩΤΗ

ΑΡΑΞ

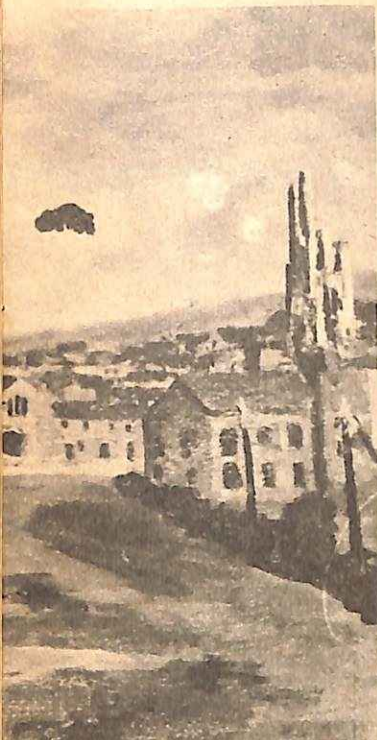

ΑΔΙΑΦΟΡΟΣ για τα περίεργα βλέμματα των παραθεριστών της Νίκαιας (άνω), ο σέρ Ουίνστον Τσώρτσιλ συνεχίζει — με το αιώ- νιο πούρο στο στόμα — τον ειδυλλιακό πίνα- κά του (δεξιά). Οι φωτογραφίες είναι παλαι- ότερες, από την εποχή που ο τέως Άγγλος πρωθυπουργός ήταν θαλαρώτερος και μπορού- σε να διαθέτει περισσότερες από τις ελεύθε- ρες ώρες του στην αγαπημένη του ένασχόληση

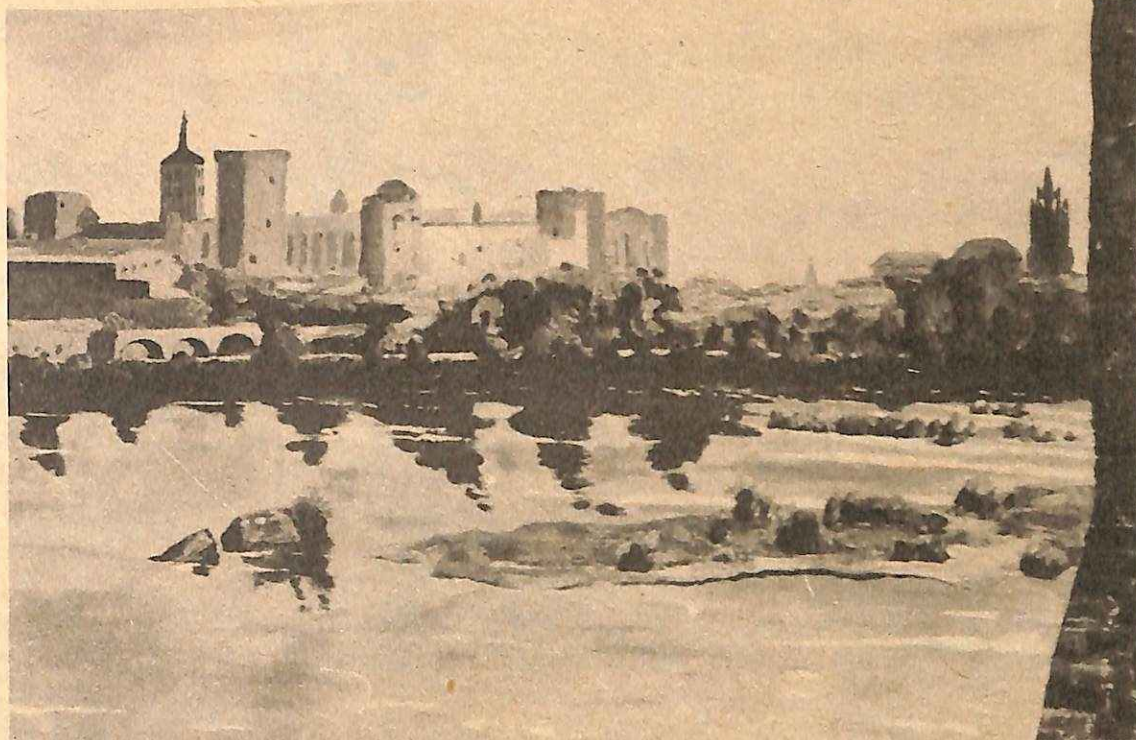
Ο σέρ Ουίνστον Τσώρτσιλ διέθεσε έναν από τους πίνακές του — «φύλλα κοντά στο Μιμιζάν» — για να πω- ληθῇ στην περίφημη αΐθουσα δημοπρα- σιών Σόθμπυ του Λονδίνου. Τό εκπλει- στήριασμα θα ενισχύσει το «Έτος προσ- φύγων» — μία προσπάθεια σε διεθνή κλίμακα για την αποκατάσταση των άνε- στίων, που δημιούργησαν στον πλανήτη μας οι πολεμικές λαίλαπες. Ή ειδηση φέρνει στην επικαιρότητα μία λίγο γνω- στή πτυχή της πολυκύμαντης προσωπι- κότητας του «γέρο - Ουίννυ» — του στρα- τιωτικού, πολιτικού, δημοσιολόγου, ιστο- ρικού, δημοσιογράφου και ζωγράφου, που έμεινε στην σύγχρονη ιστορία, με- τὰ τον δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, ως ο «πατέρας της νίκης». Στις σελίδες αυτές παρουσιάζονται μερικά από τα χα- ρακτηριστικώτερα δείγματα της επιδό- σεως του σέρ Ουίνστον στην ζωγραφι- κή, αντιπροσωπευτικά των διαφόρων πε- ριόδων της τέχνης του, που παρακολου- θούν, συχνά με φανερό συνάρτηση, τους σταθμούς της διαρκώς ανοδικής εξω- καλλιτεχνικής σταδιοδρομίας του.

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ Α΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ Ο ΠΙΝΑΚΑΣ

« ΠΛΑΓΚ ΣΤΡΗΤ », 1916

«ABINION», 1925. ΣΤΟ ΕΝΔΙΑΜΕΣΟ ΔΥΟ ΤΡΟΜΕΡΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ, ΕΙΡΗΝΙΚΕΣ, ΤΡΥΦΕΡΕΣ ΣΚΗΝΕΣ

Η ΠΑΛΕΤΤΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΟΥΪΝΝΥ

(Keystone)

«ΑΓΡΟΙΚΙΑ», 1916. ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΕΚΕΙΝΗ Ο ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΗΤΑΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΕΝΟΣ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΥΦΕΚΙΟΦΟΡΩΝ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΦΛΑΝΔΡΑΣ

Η ΠΑΛΕΤΤΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟ - ΟΥΪΝΝΥ

Η ΤΟΛΜΗ ΣΤΟ ΧΡΩΜΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ, ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ ΟΥΪΝΣΤΟΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ

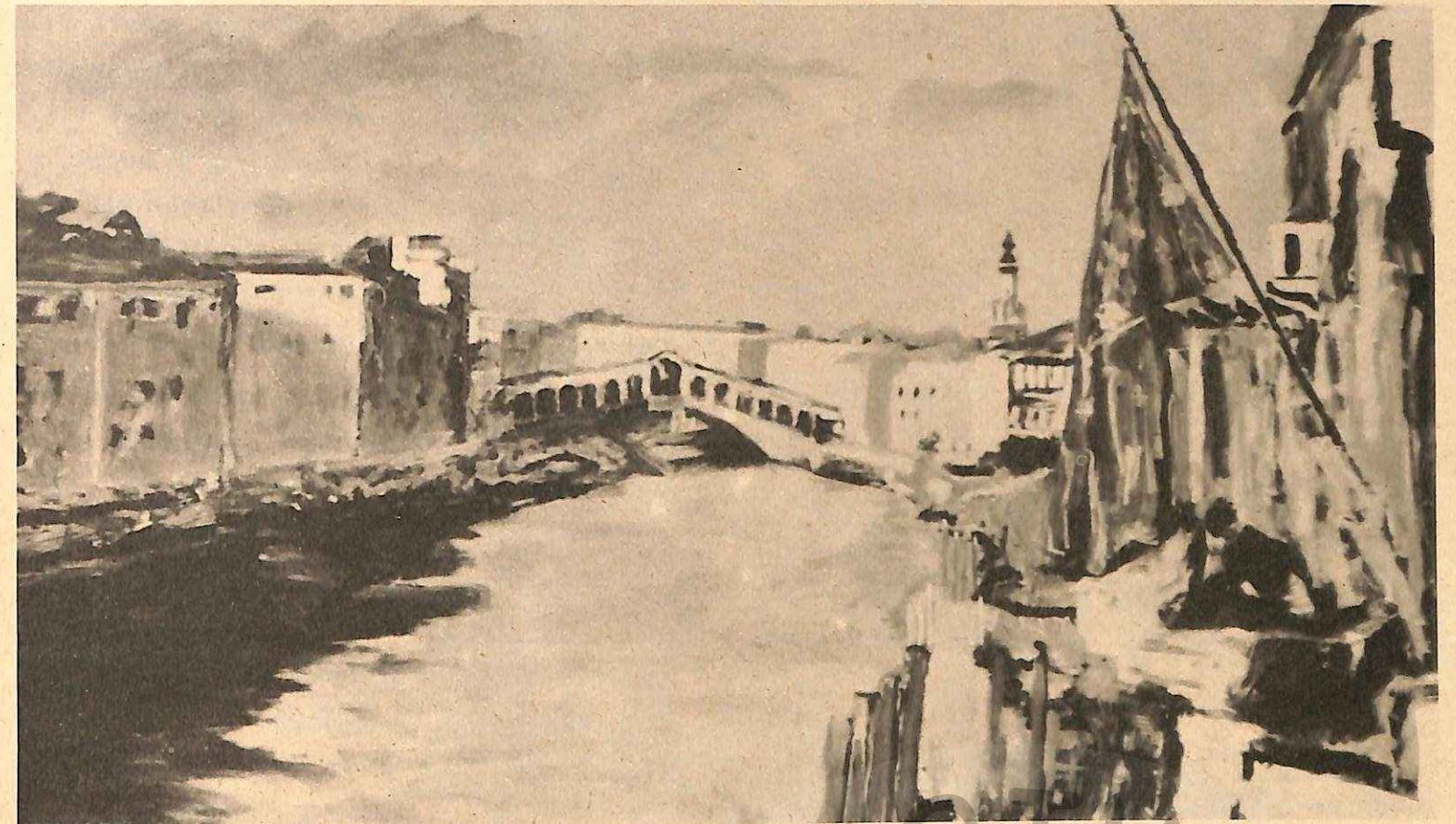
«ΜΑΡΡΑΚΕΣ», 1947. "Ενδοξος πιά ο «πατέρας της Νίκης», αλλά αποκλεισμένος από τη διαχείριση των κοινών της πατρίδος του, έπειτα από τη νίκη του Έργατικού Κόμματος, έχει ελεύθερο χρόνο για καλλιτεχνικές εξορμήσεις στον Νότο.

«Η ΛΙΜΝΗ ΜΙΜΙΡΑΝ», 1922. Γόνιμη καλλιτεχνικά και συγγραφικά ή τριετία που ακολούθησε την άποτυχία του Τσώρτσιλ στις εκλογές του 1922. Τότε συνέγραψε και το τετράτομο έργο του «Η παγκόσμιος κρίσις 1916-18».

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η χρηματιστηριακή αξία των πινάκων του σέρ Τσώρτσιλ είναι ύψηλη. Κι ο πίνακας που εκτίθεται στις 11 Μαΐου σε πλειστηριασμό θα έγγιση τα όρια της τιμής έργων διασημών «μαίτρ». Ποιά είναι όμως, ποιά μπορεί να είναι η καλλιτεχνική αξία της παραγωγής ενός «Κυριακάτικου ζωγράφου», όταν μάλιστα ο έρασιτέχνης αυτός συνέβαινε να κουβαλάει, ακόμη και στη σχολή του, τις φροντίδες και τις ευθύνες για τρομακτικά προβλήματα, προβλήματα που άφορουσαν χιλιάδες, ακόμη και έκατομύρια ανθρώπους;

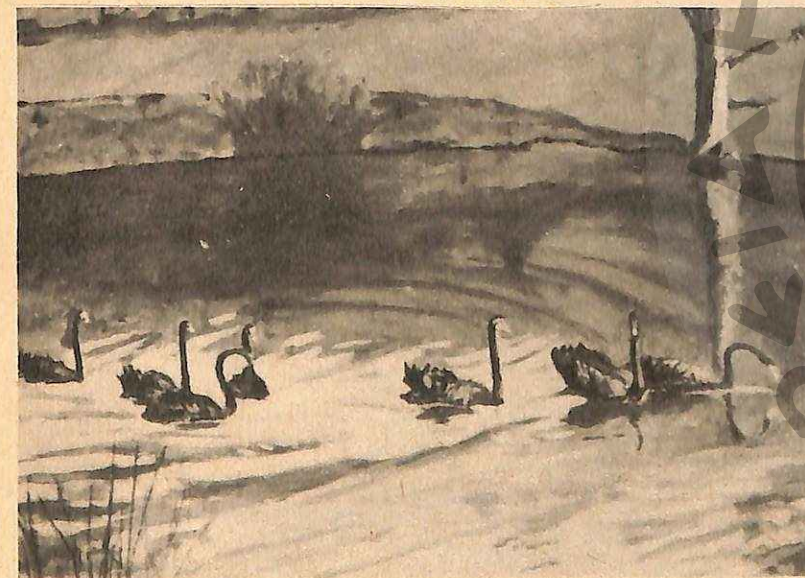
Το γεγονός ότι η Βρετανική Ακαδημία πατρωνάρησε πέρυσι τον Μάρτιο την έκθεση του τέως ηγέτου των Άγγλων Συντηρητικών δεν σημαίνει θέσπαι πολλά πράγματα. Συντηρητική κ' η ίδια —στην τέχνη κι όχι άναγκαία στην πολιτική— έχει «άναγνωρίσει» καλλιτέχνες που δεν άντεξαν καν στη μνήμη μιας γενεάς, ενώ έκλεισε τις πύλες της σε άλλους, όρμητικά γνήσιους. Από τα προσόντα όμως του Τσώρτσιλ - ζωγράφου είναι ακριβώς αυτή η τόλμη, στο χρώμα και στο σχέδιο, που τον ξεχωρίζει από τους ρομαντικά ευαίσθητους ντιλετάντες. Χωρίς να θεωρηθεί ότι προχώρησε περισσότερο από τους Γάλλους έμπρεσιονιστές —από τους όποιους μάλιστα η βρετανική ιδιοσυγκρασία του αφαίρεσε κάπως την λάμψη για να δώσει βάρος στην κίνηση— ο ζωγράφος Τσώρτσιλ φαίνεται να μελέτησε πολύ τον Σεζάν —τον κορυφαίο της μεταβάσεως από τον έμπρεσιονισμό στον έξπρεσιονισμό. Ή επίπονη, όμως, η πολύμοχθη συνθετική ικανότητα του μεγάλου Γάλλου, που ανασθίεται ξεκάθαρα, στην πιο τέλεια μορφή στα τοπία του, δεν έδιδε πολλά πράγματα στον πολιτικό. Ούτε ήταν άλλωστε δυνατόν —λένε οι αυστηροί κριτικοί του.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η ζωγραφική του Τσώρτσιλ δεν είναι ένα ακόμη, όχι το λιγότερο, σημαντικό κλειδί για να εξηγηθεί η πληθωρική προσωπικότητα του Βρετανού ηγέτου. Η εποχή μας απομακρύνεται πολύ από τις περιπτώσεις των Ντά Βίντσι, των ανθρώπων που μπορούσαν να θεραπεύουν με θαυμαστή επίδοση πολλές τέχνες, πολλές επιστήμες και ν' ασχολούνται και με τα κοινά. Κι από την άποψη αυτή ο Ουίνστον Τσώρτσιλ, με τη ζωγραφική του όπως και με το λαμπρό πεζογραφικό του ύφος, αναδεικνύεται σε ένα πολυτάλαντο άτομο, μονάχα που δύσκολα πιά επαναλαμβάνεται.

«ΒΕΝΕΤΙΑ», 1951. ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗ Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΩΝ ΤΟΠΙΩΝ

«ΟΙ ΜΑΥΡΟΙ ΚΥΚΝΟΙ του Τσάρτουελ», 1948. Καί η περίοδος αυτή της αναγκαστικής άποχης από το ύπουργείο στάθηκε πλούσια σε καρπούς. Πολύαριθμοι πίνακες και τα όγκώδη «Πολεμικά Απομνημονεύματα», τα όποια του χάρισαν το Βραβείο Νομπέλ της Λογοτεχνίας του 1953.

«Η ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ του παιδιού». Ένας από τους τελευταίους πίνακες μιας γόνιμης —όχι μόνο από ζωγραφικής πλευράς— τεσσαρακονταετίας, που παρουσίασε πρό μηνών ο σέρ Ουίνστον Τσώρτσιλ σε μία συγκεντρωτική έκθεση στο Μπέρλινγκτων Χάουζ

ANNA

ΜΠΟΛΕΥΪΝ

Ό ισχυρός και ιδιότροπος
μονάρχης της Άγγλιας Έρρίκος
Η΄ επισκέπτεται, στα 1528,
το σπίτι του φίλου του σέρ
Τόμας Μπόλεϋν. Έκει
ξαναβλέπει την μικρότερη κόρη
του, την Άννα, κ' αισθάνεται
βίαιο πάθος γι' αυτήν. Η νέα
αποφεύγει να γίνη έρωμένη του,
γιατί σχεδιάζει να γίνη
βασιλίσα της Άγγλιας.
Ό σατανικός καρδινάλιος
Γούλσεϋ, που δέν ύποψιάζεται
το σχέδιό της, θέλει να χωρίση
τόν βασιλιά απ' την γυναίκα του,
την Αικατερίνη την Άραγωνική,
για να τόν παντρέψη με μιá
Γαλλίδα πριγκίπισσα,
έξασφαλίζοντας έτσι μιá
αγγλογαλλική συμμαχία έναντίον
του Γερμανού αυτοκράτορος.
Στέλνει, λοιπόν, δυό
άνθρώπους του στο Βατικανό,
για να πείσουν τόν Πάπα να
δώση τó διαζύγιο στόν Έρρίκο.

Μυθιστορηματική βιογραφία (15) της "Εβελυν Άντονυ

Ό Κρόμβελ ήξερε πώς ή έξορία της Αικατερίνης δέν θά άπήλλασσε την Άννα απ' την βασιλίσα. Ό Έρρίκος μπορούσε να έκμηδενίση την Έκκλησία χωρίς κίνδυνο. Μά ή Αικατερίνη και ή κόρη της ήταν ιερές στά μάτια του λαού. Ό Κρόμβελ άναρωτιόταν άν ό Έρρίκος ήξερε ως ποιδ σημείο οί υπήκοοι του μισούσαν τη γυναίκα που ήθελε να κάνει βασιλίσα. Έκεινος τό ήξερε, όπως τό ήξερε όλα. Είχε άρχίσει να στρατολογή έκείνη τη στρατιά τών κατασκόπων, που θά τόν έκανε, στά χρόνια που θά άκολουθούσαν, τόν πιο επίφοβο άνθρωπο της Άγγλιας. Του έφερναν φυλλάδια που κυκλοφορούσαν στο δρόμο και που μεταχειρίζονταν τις χυδαιότερες εκφράσεις για την αντίπαλο της Αικατερίνης. Την έλεγαν μάγισσα, την κατηγορούσαν πώς ήθελε να δηλητηριάση την βασιλίσα και την πριγκίπισσα...

Ό Τόμας Κρόμβελ φοβόταν μήπως ή Άννα έπιχειρούσε να λύση τó πρόβλημα της σκοτώνοντας την Αικατερίνη, πράγμα που θ' άφαιρούσε απ' τόν ίδιο την ευκαιρία να γίνη στην Άγγλία ό πρώτος άνθρωπος μετά τόν βασιλιά. Έπρεπε, λοιπόν, με κάθε τρόπο να συνοδεύση ή Άννα τόν Έρρίκο στο Καλαί, όπου θά πήγαινε να συναντήση τόν βασιλιά της Γαλλίας για να συσφίξη τις σχέσεις του μαζί του, πράγμα που ήλπιζε ότι θά έπηρεάζε τόν Πάπα...

Πραγματικά, ή Άννα συνόδευσε στο Καλαί τόν βασιλιά. Τó καλοκαίρι εκείνο τού 1532 ήταν πολύ ζεστό. Η άγγλική θιαφρος υπέφερε απ' την ξηρασία και τó Λονδίνο ήταν γεμάτο θωριά κ' επιδημίες.

Ό Έρρίκος έκανε την διαδρομή απ' τó ποτάμι του Τάμεσι με την Άννα και μιá άκολουθία από εγγενηές. Περιέργου είχαν μαζευτεί στις δυό όχθες για να ίδωυν τη συνοδεία κ' έψαχναν να διακρίνουν αυτή τη μοιητή Μπόλεϋν, που είχε μαγέψει τόν βασιλιά.

Οί θεαταί άπομακρύνθηκαν όταν τó πλοίο που μετέφερε τόν Έρρίκο και την συνοδεία του χάθηκε απ' τά μάτια τους και μιá κοινή γυναίκα άρχισε να τρέχει σηκώνοντας τις φούστες της πάνω απ' τά γόνατα, σκύβοντας τó κεφάλι και μιμούμενη τά νάζια τών κυριών της Αύλης. Τó πλήθος έπιδεικνύομασε γελάοντας κ' ένας νεαρός μαθητευόμενος φώναξε:

—Η π... ή Μπόλεϋν!

Όλοι επανέλαβαν τά λόγια του και ό νέος, με εγγένεια τάχα, γονάτισε μπροστά στη γυναίκα και γαντζώθηκε απ' τις φούστες της. Έκείνη τού έ-

δωσε μερικές κλωτσιές γελώντας κ' έρριξε πρòς τά πίσω τά ξεπλεκα μαλιά της, που έπεφταν στο πρόσωπό της:

—Αφού είμαι ή Άννα Μπόλεϋν, έλε, δέν κοιμάμαι τζάμπα με κανένα! Έλα, λοιπόν, βασιλιά Έρρίκο να ίδω τó χρώμα ποζχουν οί παράδες σου!

Ό Έρρίκος αισθανόταν πολύ δυνατός. Πρίν από έναν αιώνα κανένας μονάρχης δέν θά τολμούσε να έκτεθ ή στόν κίνδυνο άφορισμού του Πάπα, γιατί δέν θά μπορούσε να μείνη στο θρόνο του ούτε στιγμή. Τώρα όμως αυτός, ό Έρρίκος, είχε διχάσει τη χριστιανωσύνη. Ό Φραγκίσκος είχε ανάγκη απ' τη συμμαχία του έναντίον μιáς ένδεχομένης έπιθέσεως του αυτοκράτορος. Κι ό αυτοκράτωρ ήθελε ν' άποφύγη τόν πόλεμο, γιατί είχε άνάγκη από τó εμπόριο άνάμεσα στην Άγγλία και στά έδάφη τών Κάτω Χωρών και φοβόταν μήπως ό βασιλιάς της Άγγλιας ύποκινήση τούς Γερμανούς πρίγκιπες σέ άνοιχτή εξέγερση έναντίον του.

Τό πλοίο σταμάτησε έξω απ' τó παλάτι κ' ό βασιλιάς με την Άννα και τούς άλλους μπήκαν σέ μιá βάρκα και σέ λίγο άποβίβάστηκαν. Ό Έρρίκος έπε στον Μπρέρετον και στόν Φράνσις Ουέστον να τόν συνοδεύσουν και άφησε την Άννα να μπη στο παλάτι μαζί με την ύπόλοιπη συνοδεία.

Σέ άναζήτω σ' όλο τó Χάμπτον! φώναξε ό λόρδος Ουίλλστερ βλέποντας την κόρη του με την Μάργκερντ Ουάϊατ, που στέκονταν στην αύλη και κοίταζαν τις εργασίες που γίνονταν στη μεγάλη αίθουσα.

Ό βασιλιάς τη μεγάλωνε και προσέθετε πτέρυγες στο παλάτι. Τόν καιρό τού Γούλσεϋ χωρούσαν μέσα κάπου πεντακόσια άτομα, μά ό βασιλιάς κ' ή Αύλη του αισθάνονταν στενόχωρα εκεί πέρα.

Η Άννα γύρισε πρòς τόν πατέρα της και κούνησε τó κεφάλι.

—Τί συμβαίνει; ρώτησε. Μ' αυτά τά σφουροκαμήματα όλόγυρα δέν άκούω καλά...

—Θυμάσαι που κάποτε θέλησες, παρά την απαγόρευσή μου, να παντρευής τόν Νορθάμπερλαντ; έκανε ό κόμης με πικρία. Έ, λοιπόν, τόδε π ή στη γυναίκα του κ' οί φίλοι της βασιλίτσας της τó θυμίσαν και τώρα εκείνη θά ζητήσει άκύρωση του γάμου της επικαλούμενη την προηγούμενη μνηστεία μαζί σου!

Η Άννα χλόμισε. Άν αυτή ή ύπόθεση έφτανε στ' αυτιά του βασιλιά!

Μά είχαν περάσει τόσα χρόνια από την ιστορία αυτή και δέν ύπήρχε πιά τίποτα άνάμεσα σ' αυτήν και στόν Χένρυ Πέρον.

—Είμαι ψέμα, έλε με θυμό.

—Όχι, και τó ξέρεις καλά, άπάντησε ό πατέρας της. Ξέρεις τί σημαίνει να προσπαθής να παντρευής τó βασιλιά όταν είσαι μνηστευμένη με άλλον; Σημαίνει εσχάτη προδοσία!

—Μά και για τόν Νορθάμπερλαντ επίσης είναι προδοσία, φώναξε ή Άννα, αφού δέν έλε τίποτα στην όλο βασιλιά!

—Αυτός είναι άρετά άνόητος, ώστε να παίξη τó κεφάλι του για ν' άπαλλαγ ήπ' την Μαίρη Τάλμποτ... Άλλωστε, σέ μισεί... Λέει σ' όλο τόν κόσμο πώς είσαι ένα παλιόγυαλο, που τόν παγίδεψε στα δίχτυα της συνή παγιδέψη τó βασιλιά...

—Θά ίδω τόν βασιλέα, θά τ' άρνηθώ όλα και θά με πιστέψη!

—Είσαι βέβαιη; έκανε ό πατέρας της.

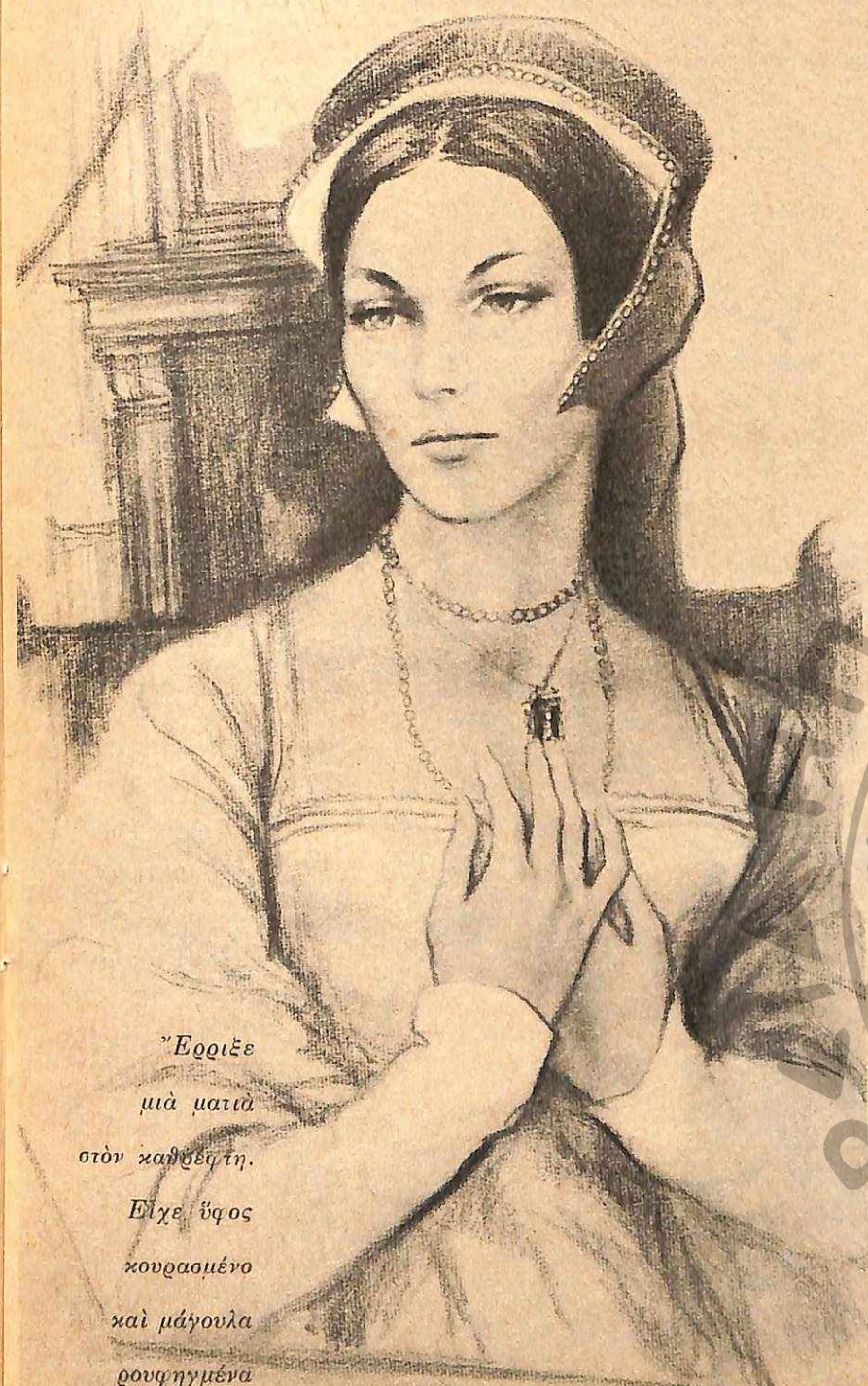
—Ό βασιλιάς είναι πάντα έρωτευμένος μαζί μου, έλε εκείνη.

Μά ό κόμης, έδω και μερικους μήνες, είχε άρχίσει ν' άμφιβάλλη γι' αυτό. Για έναν άνδρα, έξη χρόνια άναμονής είναι πολλά, άκόμα κ' όταν άγάπησ πολλή μιá γυναίκα... Για να τόν συγκρατήσει, ή γυναίκα πρέπει να έχη άφάνταστη έπιδεξιότητα και τάκτ. Η Άννα είχε χάσει μεγάλο μέρος απ' την έπιδεξιότητά της κι όλόκληρο τó τάκτ της. Η κακή γλώσσα της κ' ή άλαζονεία της κατέστρεφαν σιγά-σιγά τόν ισχυρότερο δεσμό που την συνέδεε με τόν βασιλιά: Τό συναίσθημα...

—Όποιες κι άν είναι οί παλιές μας φιλονικίες, έλε ό πατέρας της Άννας, θά σου δώσω μιá συμβουλή: Άν ό βασιλιάς δεχτή τις έξηγήσεις σου, παρατήσου απ' τó σχέδιό σου να τόν παντρευής...

Η Άννα τόν κοίταξε με άνοιχτό στόμα. Άναρωτιόταν άν είχε άκούσει καλά.

—Κάτι μου λέει, συνέχισε εκείνος, πώς πρέπει να στρέψης πλώρη πρòς τά πίσω... Οί δυσκολίες τού διαζυγίου, ή έχθρότης της Αύλης δείχνουν καθαρά τί πρέπει να κάνης. Κάποια απ' τις πολλές μηχανορραφίες μπορεί να

Έρριξε
μιá ματτα
στον καθρέτη.
Είχε ύφος
κουρασμένο
και μάγουλα
ρουφηγμένα

πετύχη... Πρò καιρού ό Σάφολκ δοκίμασε κι άπέτυχε. Τώρα είναι ή σειρά του Νορθάμπερλαντ. Θά δοκιμάσουν κι άλλοι... Μάς μισούν άφάνταστα, Νάν, τόν Τζωρτζ κ' έμένα, και ιδίως έσένα... Κάποιος θά πετύχη και ξε-
ρεις πώς θά τελειώση αυτή ή ιστορία. Είδες πώς φέροθηκε ό βασιλιάς στόν Γούλσεϋ όταν στράφηκε έναντίον του...

—Εγώ τόν άνάγκασα να στραφή, τόν διέκρινε ή Άννα.

Μά ό κόμης άπάντησε:

—Τς ήμέρες που θά στενοχωριέται για τόν Γούλσεϋ θά θυμάται πώς έ-
σ' πόν έκανες να τόν σκοτώσω... Λές πώς σ' άγαπάει, Νάν, μά δέν πιστεύω πώς σ' άγαπάει τó ίδιο όπως πρίν! Έκει βρίσκεται για σένα ό κίνδυνος, κα-
θώς και στη διαρκή άναβολή του γάμου. Ό βασιλιάς μπορεί ακόμα να συμ-
φιλοθή με τη Ρωμή κ' έχει τά πάντα να κερδίση, εκτός από σένα, άν τó κατορθώση... Καί πρέπει να παρατηθής απ' τó σχέδιό σου να γίνης βασί-
λισσα πρίν προφτάσουν να τόν πείσουν οί έχθροί σου ν' άπαλλαγ από σένα!

Η Άννα, άποσβολωμένη απ' την έκπληξη και την όργη, κοιτούσε έπιμο-
να τόν πατέρα της.

—Θέλεις να πής πώς πρέπει να παρατηθώ; Άφού άγωνίστηκα όπως ά-
γωνίστηκα, αφού υπέφερα τόσο, αφού κράτησα τó βασιλιά έξη χρόνια και
κατάφερα να έκμηδενίσω ακόμα και τόν Πάπα; Έσύ μου τά λές αυτά;

—Έσ' ασε σ' ένα ειρωνικό γέλιο, σχεδόν ύστερικό:

—Έσύ πού, απ' την ήμερα που γεννήθηκες, σούθηκες κ' έκανες τά πάν-
τα για ν' άνέβης, για να γίνης λόρδος Ουίλλστερ, λόρδος σφραγιδοφύλαξ;
Μήπως έ'χασες τά μυαλά σου, άγαπητέ μου πατέρα; Τί θά μούμνε άν παραι-
τιούμαι;

—Η ασφάλεια, άγαπητό μου κορίτσι! Η ασφάλεια όχι μόνο για σένα,
αλλά για όλους μας... Έπειτα πρέπει να ξέρης πώς άλλαξες πολύ. Πήγαυ-
νε να δής τά μούτρα σου στόν καθρέφτη! Τό πρόσωπό σου είναι άδύνατο
κ' έχει ύφος μοχθηρό. Ποτέ καλή λέξη δέν θγαίνει απ' τά χείλη σου και
δέν έχεις γλίσια ούτε χαμόγελο. Πέρασες τά είκοσιέντε και φαίνεσαι πολύ
μεγαλύτερη. Ένοχλείς τó βασιλιά με τά φαρμακερά σου λόγια και νομίζεις
πώς δέν τόν πειράζει. Δέν έχεις πιά τίποτα να δώσης στο βασιλιά παρά τó
σώμα σου και στοιχηματίζω πώς δέν είναι μακριά ή στιγμή που θά σιχα-
θ ή τó περιμένη!

Η Άννα ένοιωσε την όργη να την πνίγη. Μά συγκρατήθηκε και κοίτα-
ξε τόν πατέρα της στα μάτια:

—Σ' εύχαριστώ, πατέρα, παρ' όλο τó φαρμάκι που δαγάζεις, γιατί χάση
σ' έσένα κατάλαβα τί πρέπει να κάνω... Άρετά περίμενε ό βασιλιάς! Πρέ-
κει να παντρευή τη μητέρα του γιου του και θά γίνω βασίλισσα της Άγ-
γλιας παρ' όλα τά εμπόδια και παρ' όλους τούς έχθρούς μου!

Η Άννα έγινε εκείνο τó βράδυ όσο μπορούσε πιο ώραία. Έκανε ένα άρω-
ματισμένο μπάνιο κ' ήταν γυμνή κάτω από μιá ρόμπα από άσπρο μετάξι, που
τά μανίκια και τó κορσάκ της ήταν κενημένα με πέτρες.

—Ανάψτε μιá φωτιά που να βαστάξη ως άργά τη νύχτα, έλε στις γυ-
ναίκες της. Κ' έπειτα φευγάτε!

Όταν ό βασιλιάς έφτασε για να φάη μαζί της ήταν κουρασμένος, για-
τι ό Κρόμβελ είχε ξοθεί μαζί του απ' τó Λονδίνο κ' είχε περάσει τ' άπόγευ-
μα εργαζόμενος για διάφορες κρατικές ύποθέσεις.

Μόλις μπήκε στο διαμέρισμά της Άννας τού έκανε έντύπωση οί προε-
τοιμασίες που είχαν γίνει για την ύποδοχή του, ή ζεστή άτμόσφαιρα, τά ά-
ναμμένα φώτα, τά λουλούδια στα βάζα. Η Άννα τόν φίλησε, όπως κάθε
φορά που βλέποντούσαν, αλλά με ιδιαίτερη τρυφερότητα.

—Νάν! της έλε πολύ γοήγορα. Δέν έχεις δικαίωμα να είσαι τόσο ώ-
ραία... Μου κόβεις την όρεξη να φάω και με κάνεις να θέλω άλλα πρά-
γματα!

—Ελάτε στο τραπέζι, τού έλε εκείνη θιαστικά.

Τού σερβίρισε ή ίδια. Φρόντισε να φάη ό βασιλιάς καλά και να πιη άφθο-
νο κρασί. Ό Έρρίκος κατέβαζε τó ένα ποτήρι μετά τó άλλο. Σέ λίγο τó
πρόσωπό του χρωματίστηκε, έλυσε τó ριγά του και έσφιξε τη ζώνη με τά
πετράδια που βασκόταν στη μέση του.

—Στην ύγεια μας, φώναξε ή Άννα και τσούγκισε τó ποτήρι της με
τó δικό του.

—Α, Νάν, της έλε σέ λίγο. Τί καλή σύζυγος θά είσαι για μένα! Πώς
κατάφερες τούς μαγεύρους σου να φτιάξουν τέτια ώραία φαγητά;

—Η Άννα σηκώθηκε, πήγε κοντά του και στάθηκε δοθα δίπλα του:

—Μά δέν έχεις κατάλαβε, Έρρικε, πόσο σ' άγατώ; τού έλε μιλώντας
στον ένικό. Δέν έχεις κατάλαβε πώς είσαι ό μόνος άνθρωπος που άγάπη-
σα στη ζωή μου;

—Απόψε μοιάζεις σαν νεόνυμφη, μύθρισε εκείνος.

Της άραξε τη μέση με τά δυό του χέρια και παρατήρησε άμέσως πώς
δέν φορούσε τόν κορσέ της.

—Περιμένα, Νάν, περιμένα πολύ, της έλε. Για όνομα τού Θεού, δέν
θάρη ποτέ αυτή ή στιγμή!

—Ήθε, τού άπάντησε εκείνη. Η άγάπη μου δέν μπορεί να περιμένη
περισσότερο!

Ό Έρρίκος σηκώθηκε άργά μη μπορώντας να πιστέψη αυτό που άκουγε.
Νύχτα και μέρα, σ' αυτά τά έξη χρόνια, την είχε ποθήσει, την είχε ίκετεύ-
σει να τού δοθή, και τώρα τó μυαλό του άνοτάταν να πιστέψη πώς ή Άννα
είχε έπί τέλους την πρόθεση να τού δοθή. Ήταν έλαιομένος απ' τó κρασί
και τó καλό φαί. Κ' ή καρδιά του χτυπούσε δυνατά καθώς την τράβηξε
πρòς τó μέρος του και την άνασκήωσε ώπου τó σώμα της βρέθηκε κοντά
στο δικό του.

Η Άννα τού έπιασε τó λαιμό και τά φίλια της ήταν στην άρχή άργά, μά
έπειτα ή όρεξη της έγινε πιο έντονη. Ό πόθος άναψε μέσα του σαν φλόγα.
Την άκουσε να τού μιθυρίζει:

—Η άναμονή τελείωσε, Έρρικε... Πάρε με, άγαπητέ μου!

Η καρδιά του Έρρίκου έπεσε πρòς τά πίσω όταν σήκωσε την Άννα
στα μπράτσα του και την μετέφερε στο δωμάτιο. Έπειτα ό βασιλιάς στα-
μάτησε κ' ή Άννα κατάλαβε πώς είχαν φτάσει στο κρεβάτι.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο άνθρωπος σήμερα: Γκιούλλιβερ στη χώρα τών ειδίκων

Δέν είναι πολλά χρόνια από τότε. "Όταν οί ταλαίπωροι άσθε-
νείς εκείνης τής μακάριας εποχής —δυό, τὸ πολὺ τρεῖς γενιές πιὸ
πίσω— λέγανε ὁ γιατρός, ἐνοοῦσαν πραγματικά ἕνα γιατρό, ἕ-
να πρόσωπο. Εἰκόνα στερεότυπη. 'Ο οἰκογενειακὸς γιατρός πού,
λίγο-πολύ, ἦταν καὶ οἰκογενειακὸς φίλος καὶ μόνος αὐτὸς ἐθερά-
πευε ἢ δὲν ἐθεράπευε «πάσαν νόσον» μεθόδους καὶ μέσα καθα-
γιασμένα ἀπὸ τίς... γιλιετίες. Μὲ τιμὴ καὶ σέβας περιδάλλανε τὸ
σχεδὸν μυθικὸ ἐκεῖνο πρόσωπο καὶ τυφλὴ ἐμπιστοσύνη εἶχανε στὴ
σοφία του.

Καί, μέσα σὲ λίγες δεκαετίες, ἡ εἰκόνα μεταβλήθηκε καθολο-
κληρίαν. Θὰ πρέπει νὰ φτάση κανεῖς σὲ κάποια ἀπόμακρη ἀγρο-

τική περιφέρεια γιὰ νὰ συναντήσῃ τὰ λείψανά της. Παντοῦ ἀλλοῦ
—μὲ τίς ἀναγκαῖες, βέβαια, διαβαθμίσεις— τὸ πρόσωπο γιατροῦ
ἐξαφανίστηκε. Καὶ τὸ ἀντικατέστησε μιὰ συλλογικὴ μυρμηγκιά
ἐξειδικευμένων ἀπογόνων τοῦ 'Ιπποκράτη, πού διαθέτουν, βέβαια,
γνώσεις ἀπείρως βαθύτερες ἀπὸ τοὺς προγόνους τους, ἀλλὰ πού
κατατεμαχίζουν τὸν ἄρρωστο σὲ νοσοῦντα ὄργανα. 'Ο καθένας ἀ-
νατέμνει καὶ ἀναλύει ὡς τίς πρώτες του ἴνες τὸ ὄργανο ἢ τὸ μέλος
τῆς δικῆς του ειδικότητος. Καί, ὅχι σπάνια, οἱ ἀπόψεις τῆς στρα-
τιάς ἀλληλογρονθοκοποῦνται καὶ —τὸ χειρότερο— μεταβάλλον-
ται ἀπὸ μέρα σὲ μέρα.

Καὶ ὁ ἄρρωστος; Τὸ ἀντικείμενο καὶ ὁ σκοπὸς ὅλης αὐτῆς τῆς

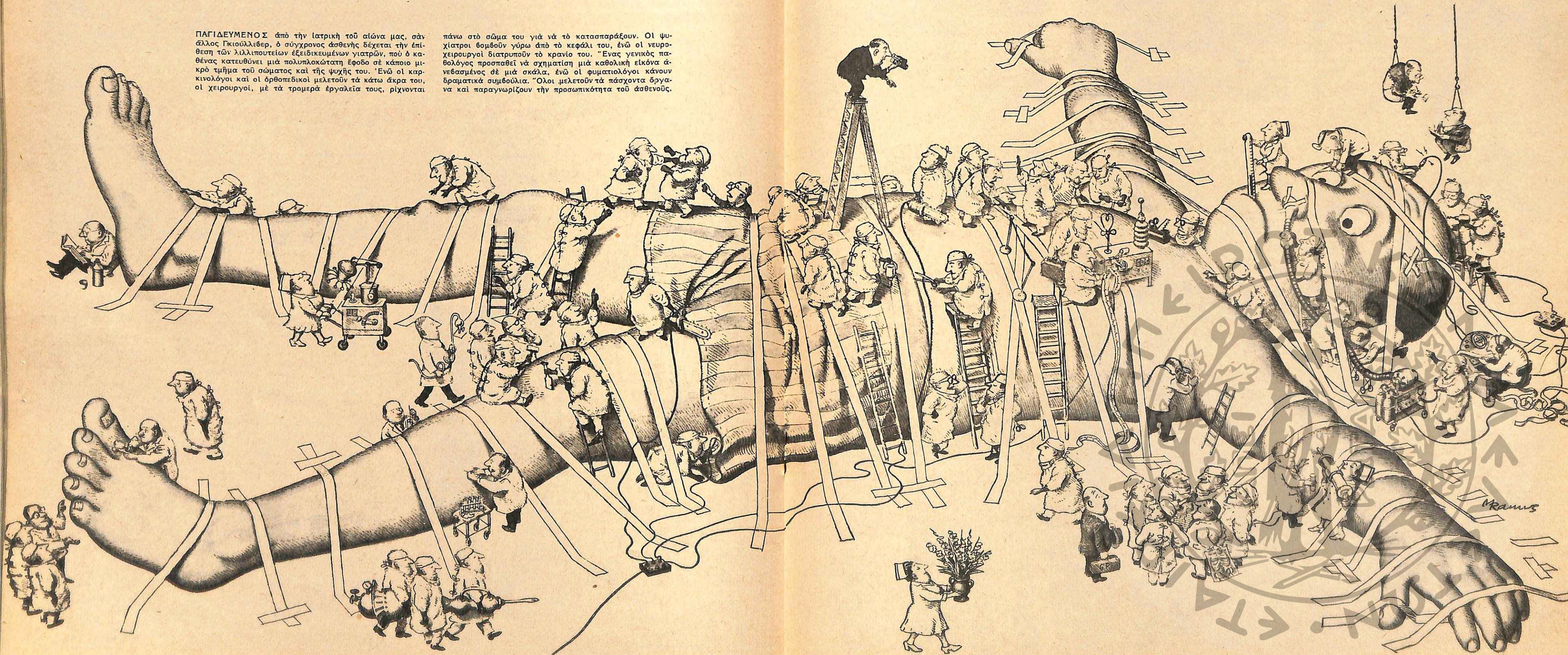
πυρετώδους δραστηριότητος; 'Ο ἄρρωστος, κάθε ἡμέρα καὶ πιὸ
ἐντονα, αἰσθάνεται στὴ θέση ἐνὸς σύγχρονου Γκιούλλιβερ. Δέ-
σμιος μὲ ἀρίστης ποιότητος λευκοπλάστες, ἔχει παραδοθῇ ἀνυπε-
ράσπιστος στὶς φάλαγγες τῶν λιλλιπούτειων ἐξειδικευμένων για-
τρῶν, πού ὁ καθένας τους ἀσχολεῖται μὲ μιὰ ὑποδιαίρεση τῆς ὑ-
ποδιαίρεσως τῆς ἀνατομίας του, ἐπιδεικνύοντας γιὰ τὸ σύνολο
τῆς προσωπικότητός του ἕνα λιλλιπούτειο ἐνδιαφέρον.

"Εστὶ δὲν εἶναι καθόλου ἀνεξήγητη στὸ δάθος ἡ ἔκταση πού
ἔχει πάρει στὴν ἐποχὴ μας μιὰ ἰδιαίτερη στάση τῶν ἀσθενῶν ἀ-
πέναντι στοὺς γιατροὺς. Μιὰ στάση πού τὸ κοινὸ λεξιλόγιο τὴν
χαρακτηρίζει σὰν ἀπέχθεια καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιατροὶ

τὴν ὠνόμασαν, σὰν παθολογικὸ φαινόμενο, μὲ τὸν ὄρο μισια-
τρία. Δέν εἶναι κάτι καινούργιο ἡ μισιατρία· ἀνέκαθεν ὑπῆρχε.
"Αλλωστε ὁ Μολιέρος ἔγραψε ἐτοιμοθάνατος τὸν «Κατὰ φαντα-
σίαν ἀσθενῆ» καὶ πέθανε στὴν τετάρτη παράστασή του. 'Αλλὰ
στὴν ἐποχὴ μας, πού οἱ ἄνθρωποι καταφεύγουν συχνότερα ἀπο
κάθε ἄλλῃ ἐποχῇ στὴν γιαντρία, ἔχει πάρει καὶ ἡ μισιατρία τε-
ράστιες διαστάσεις. 'Ασφαλῶς ἀπὸ ἐντονη μισιατρία θὰ πρέπει
νὰ κατέχεται ὁ σκιτσογράφος, πού τόσο παραστατικὰ μᾶς προσ-
φέρει τὰ δεινὰ τοῦ σύγχρονου Γκιούλλιβερ. Καὶ σεῖς, πού θά...
δισκεδάσετε μὲ τὸ πραγματικὰ ὡραῖο σκίτσο του. ■ ■ ■

ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΣ ἀπὸ τὴν ἱατρικὴ τοῦ αἰῶνα μας, σὰν
ἄλλος Γκιούλλιβερ, ὁ σύγχρονος ἀσθενὴς δέχεται τὴν ἐπι-
θεση τῶν λιλλιπούτειων ἐξειδικευμένων γιατρῶν, πού ὁ κα-
θένας κατευθύνει μιὰ πολυπλοκώτατη ἐφοδὸ σὲ κάποιο μι-
κρὸ τμῆμα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς του. 'Ενῶ οἱ καρ-
κινολόγοι καὶ οἱ ὀρθοπαιδικοὶ μελετοῦν τὰ κάτω ἄκρα του,
οἱ χειρουργοί, μὲ τὰ τρομερὰ ἐργαλεῖά τους, ρίχνονται

πάνω στὸ σῶμα του γιὰ νὰ τὸ κατασπαράξουν. Οἱ ψυ-
χίατροι δομοῦν γύρω ἀπὸ τὸ κεφάλι του, ἐνῶ οἱ νευρο-
χειρουργοὶ διατρυνοῦν τὸ κρανίον του. "Ενας γενικὸς πα-
θολόγος προσπαθεῖ νὰ σχηματίσῃ μιὰ καθολικὴ εἰκόνα ἀ-
νεβασμένους σὲ μιὰ σκάλα, ἐνῶ οἱ φυματολόγοι κάνουν
δραματικὰ συμβούλια. "Όλοι μελετοῦν τὰ πάσχοντα ὄργανα
καὶ παραγνωρίζουν τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀσθενούς.

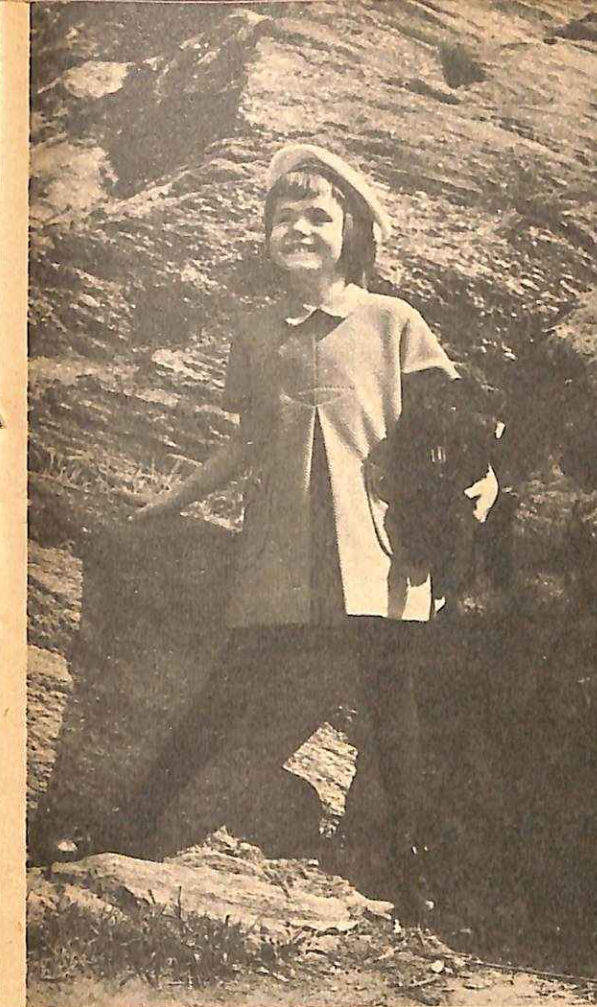
Χαριτωμένο παιδικό φόρεμα από καρρόν φανέλλα σε στυλ 1900 με λοξή φάσα ως κάτω. Τό μικρό άσπρο γιακαδάκι με τόν βελούδινο φιόγκο και άσορτι μανσέτες δίνουν ιδιαίτερη χάρη.

Μπορεί να είναι κανείς κομψός σ' όλες τις ηλικίες. Αυτό τονάχιστον αποδεικνύει το λιλλιπούτειο μαννεκέν, πόν παρουσιάζει με σοβαρότητα ένα χαριτωμένο πρωινό ταγιεράκι. Τό σύνολο συμπληρώνεται με μαύρες μακρυνές κάλτσες και με ένα άσορτι βελούδινο καπελλάκι.

Ο έξωφρενικός σάκκος έφρεε άναστιάωση όχι μόνο στις «μεγάλες», αλλά και στις μικρές. Λέγεται ότι θα φορεθώ πολύ τό 1960. Στή φωτογραφία μία παραλλαγή σάκκου από ζωηρό καρρόν: θάσασμα με ένα άρκετο μεγάλο φιόγκο μπροστά.

Γιά τό σχολείο και τόν περρίπατο ένα άπλό σπόρ φορεματάκι σέ ίσια γραμμή με μία κουφισόπετα μπροστά. Οί μεγάλες τσέπες, οί μακρυνές μοντέρνες κάλτσες και τό χαριτωμένο ναυτικό κατελλάκι συμπληρώνουν αυτό τό άμορφο σύνολο.

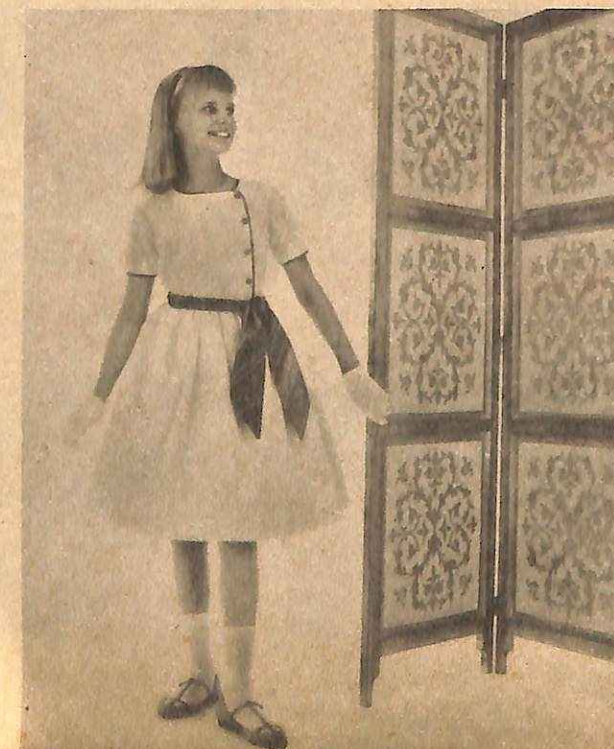
ΚΟΜΨΑ, ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ, ΑΕΡΙΝΕΣ ΟΡΓΚΑΝΤΖΕΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ Ο ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΟΣ ΣΑΚΚΟΣ, ΣΕ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ, ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ ΤΟΥ 1960

Δυό θανμάσιες κοκτέιλ τουαλέτες για τὰ πάρτυ. Άριστερά: Άσπρη όργάνζα με μικρό στρογγυλό ντεκολτέ και ντραπαριστή ζώνη κάτω από τό στήθος, γαργιρισμένη με ένα τριαντάφυλλο. Δεξιά: Άσπρη όργάνζα κεντημένη θανμάσια με ντραπαριστή σάτεν ζώνη.

(Φωτ. Camera Press)

Υψηλή μόδα για πολύ μικρές κυρίες...

Δυό εμφάνισεις για μεγαλύτερα κοριτσάκια. Δεξιά: Άμπιγνέ άσπρο φόρεμα με φαρδιά οργή ζώνη, πόν δένει πλάι. Ό λαιμός και τό μανίκια γαργιρίζονται από λοξό ρελάκι. Άκρο δεξιά: Πρωτότυπη σπόρ εμφάνιση για τις έκδρομές. Στενό παντελόνι, γαργιρισμένο από τό ένα πλάι με άπλικασιόν πεταλούδες, και κοντή άσορτι μαρινιέρ με γιακά μπατώ.

Τελευταία έγινε στην Άμερική μία ένδιαφέρουσα επίδειξη παιδικής μόδας για τό 1960, πόν προκάλεσε ιδιαίτερα τό ένδιαφέρον τών μικρών δεσποινίδων, αλλά και τών μαμάδων. Μία άραία συλλογή από χαριτωμένες ποδίτσες, ζεστά παντελόνια, άνετα και πρακτικά φορεματάκια, παλτά και άερινες όργάντζες για τὰ πάρτυ, συμπληρώνουν σέ γενικές γραμμές τήν γκαρνταρόμπα τής μοντέρνας Άμερικανιδούλας, από... τήν κούνια ως τὰ 18 χρόνια της. Και οί μαμάδες είναι ένθουσιασμένες, γιατί ή νέα μόδα είναι πρακτική, ζεστή και χαριτωμένη.

Ο σερίφης στράφηκε απότομα στην καρέκλα του και είπε:

—Τι μπορώ να κάνω για σάς;

Κοίταξε τις επωμίδες της στολής του Ντάγκ, για να βρή τον κατάλληλο στρατιωτικό τίτλο.

—Ντάγκ! φώναξε ξαφνικά. Πώς διάβολο σου ήρθε να μου κάνης μια τέττα φάρα; Γιατί δεν με είδοποιήσες πώς θαρχόσουν;

—Δεν είχα καιρό, είπε ο Σέλυμπ.

Το άριστο χέρι του σερίφη έπεσε πάνω στον ώμο του Σέλυμπ μ' εγγάρδια όρμη. Τό δεξί του χέρι κόντευε να λυώσει το χέρι του.

—Φαίνεται μια χαρά, Ντάγκ. Τι νεώτερα;

—Όχι σπουδαία πράγματα, έκανε ο Σέλυμπ.

—Ω, τὸ φαντάζομαι, είπε σαρκαστικά ὁ σερίφης. Μόνο πεντέξη παράσημα, καμιά δεκαριά εύφημες μνείες και θάσαι άπασχολημένος και με καμιά υπόθεση κατασκοπίας! 'Αλλά δλ' αυτά έ-

χουν γίνει ρουτίνα για σένα! Έξακολουθείς να καπνίζης πίπα, Ντάγκ;

Ο Σέλυμπ γέλασε.

—Όχι και πολύ, άπ' τὸν καιρό που είμαι στο στρατό. 'Η στολή δεν έχει τσεπάκια για τις πίπες.

—Έχω μια άπ' τις παλιές σου πίπες εδώ... Θυμάσαι πὸν κρατούσαμε μια στο γραφείο μου και καθόμαστε και σκεπτόμαστε, καπνίζοντας, ένα σωρό δύσκολα προβλήματα;

Ο σερίφης άνοιξε ένα συρτάρι κ' έβγαλε μια ώραία χοντρή πίπα.

—Έχω και λίγο άπ' τὸν άγαπημένο σου καπνὸ εδῶ πέρα, είπε ὁ σερίφης. Κάθισε στην πολυθρόνα κι άπόλασε τον, Ντάγκ. Όπως τὸν παλιό καιρό... Είμαι ένθουσιασμένος πὸν βρίσκεσαι εδῶ!

Ο Ρέξ Μπράντον έβγαλε ένα σακουλάκι με

καπνὸ και τσιγαρόχαρτο άπ' τὴν τσέπη του κ' έφριξε λίγο καπνὸ μέσα στο χαρτί.

—Τι γίνεται ὁ νέος εἰσαγγελεός; ρώτησε ὁ Σέλυμπ.

Ο σερίφης συλλογίστηκε λίγο κ' έπειτα είπε: —Ο Κάρλ Γκίφφοντ είναι πολὺ καλά στην ύγεια του, Ντάγκ.

Έπειτα πρόσθεσε:

—Είναί ένα ξεροκέφαλο μουλάρι!

—Επηρεάζεται άπό τὸν άνθρώπου του γέρο Σάμ Ρόστερ;

—Εννοῦσε τὸν εἰσαγγελέα πὸν ὁ Σέλυμπ είχε νικήσει στις έκλογές.

—Χμ, δλ. Ο Σάμ Ρόστερ βρίσκεται τώρα στο περιθώριο. Είναι ένας δικηγόρος και τίποτ' άλλο. Τάχαί ένα καινούργιο πολιτικό κῆμα πὸν άνεβαίνει. Ο πόλεμος έφερε μερικὸν διομηχάνους στην περιοχή μας καί... τὰ πράγματα άλλαξαν λιγάκι.

Ο Κάρλ Γκίφφοντ τὰ πηγαίνει μια χαρά, αλλά νουίζω πὸς έτοιμάζεται να με πετάξει άπό δῶ, άν τὸν δοθῇ ἡ εὐκαιρία, ὡς τις έκλογές... Ποτέ δεν αἰσθάνθηκα σάν συνάδελφος μαζί του.

—Αν ποτέ γίνη κανένα στραβοπάτημα, θά κοιτάξῃ να σωθῇ οἰκονομάς τα όλα σ' έμένα. Δεν είναι ευχάριστο τὸ συνάισθημα αυτό... Πόσο θάβηλα νάρχοσουν πάλι να ξανάπαρνες τὴν παλιά σου θέση!

Ο Σέλυμπ γέλασε:

—Λές να δεχόταν ὁ Γκίφφοντ να παραιτηθῇ για να διορισθῷ εγώ;

Ο σερίφης άπάντησε σοβαρά:

—Όχι, είπε. Είναι γαντζωμένος σ' αυτή τὴ θέση!

—Δεν φαινόταν έτσι όταν διορίστηκε, μετά τὴν παραίτησή μου.

—Τώρα, όμως, είναι έτσι.

Σώπασαν για λίγο.

—Όχι πὸς θέλω τὴ δουλειά αυτή, έκανε ὁ Σέλυμπ γελώντας. Είναι καιρός να τὴν αφήσω!

—Παραδέχομαι, έκανε ὁ σερίφης με υπόκωφη φωνή, πὸς θυσιάσες αρκετά για τὸ Κράτος, ὑπὸ τὴν μία ἢ τὴν ἄλλη μορφή. Μά... θά μου λείψης πολὺ, νεαρό μου!

—Τι γίνεται ὁ γερο-Α. Β. Γ.; Κάθετα φρόνιμα; ρώτησε ὁ Σέλυμπ.

Ο σερίφης πέρασε τὰ χέρια του μέσα άπ' τὰ πυκνά γκριζα-μαλλιά του.

—Αυτό, είπε, είναι καλή ερώτηση!

—Τὸν είδα στο σταθμό.

—Τὸν μίλησες;

—Όχι, δεν με είδε. Έψαχνε να βρῇ κάτι φίλους του, προφανώς.

—Είναι αδύνατον να ξέρη κανείς τι κάνει αὐτός ὁ άνθρωπος, Ντάγκ, είπε ὁ Ρέξ Μπράντον.

—Μαγειρεύει τίποτα;

Ο σερίφης ρούφηξε σκεπτικὸς τὸ τσιγάρο του.

—Έχω τὴν έντύπωση πὸς πάντα κάτι μαγειρεύει, Ντάγκ. Έσὺ ἤσουν άνέκαθεν πὸν έπεικὴς μαζί του...

—Τὸν συμπάθω, παραδέχτηκε ὁ Σέλυμπ. Τποθέτω πὸς είναι άσυνείδητος, αλλά είναι ένας καλλιτέχνης! Βρίσκεται στην κορυφή τοῦ επαγγελματός του...

—Τέτιο πὸν είναι, παρατήρησε ὁ σερίφης.

Ο Σέλυμπ γέλασε:

—Είναί ποινικολόγος, Ρέξ. Δεν υπερασπίζεται ανθρώπους πὸν είναι άθῶοι. Τπερασπίζεται ανθρώπους πὸν κατηγοροῦνται για κάποιο έγκλημα...

—Καί συνεπὸς τὸς άπαλλάσει!

—Μά, Ρέξ, δεν βλέπεις πὸς αὐτός ὁ Α. Β. Γκέρ είναι τὸ άναγκαίο προϊόν ενός συστήματος δικαιοσύνης πὸν προσπαθεῖ να είναι δίκαιο;

—Δεν τὸ καταλαβαίνω αυτό...

—Ας υποθέσουμε πὸς ένας δικηγόρος δεν θέλει ν' αναλάβῃ τὴν υπεράσπιση ενός ανθρώπου πὸν θεωρεῖ ένοχο...

—Οἱ ἥθικοι δικηγόροι δεν θά τὴν αναλάβουν!

—Εν τάξει, είπε ὁ Σέλυμπ. Τότε όμως δεν θάχης μια δίκη με ένόχους, αλλά θά δικάζουν οἱ δικηγόροι! Μ' άλλα λόγια, ας υποθέσουμε πὸς ένας άνθρωπος βρίσκεται μπλεγμένος σε μια υπόθεση όπου όλες οἱ μαρτυρίες είναι εναντίον του.

Πηγαίνει άπό δικηγόρο σε δικηγόρο κ' έπειδή αὐτοὶ νομίζουν πὸς ὁ άνθρωπος είναι ένοχος, δεν δέχονται καν να τὸν υπερασπίσουν. Ο νόμος όμως λέει πὸς κάθε άνθρωπος δικαιούται να δικασθῇ άπό ένόχους κι όχι άπ' τὸς δικηγόρους πὸν συμβουλευέται!

—Ισὸς έχης δίκιο, παραδέχτηκε ὁ σερίφης.

Είναί τώρα άνακατεμένος σε μια άσχημη δίκη — σε κάποια διαμφισβήτηση διαθήκης. 'Η 'Ινέξ Στάπλετον, ἡ νέα πὸν σπουδάσε νομικά, βρίσκεται στην αντίθετη πλευρά...

Η φωνή τοῦ Σέλυμπ έδειξε ενδιαφέρον.

—Ποὺς αντιπροσωπεύει αὐτὸν πὸν θέλει να ρίξῃ τὴν διαθήκη;

—'Η 'Ινέξ. Νομίζει πὸς έχει μια έλπίδα να τὴν ρίξῃ, λόγω ψυχολογικής βίας.

Ο Σέλυμπ κούνησε τὸ κεφάλι του.

—Είναί σχεδὸν άπίθανο ν' άποδείξῃ πραγματικά...

Εκείνη τὴ στιγμή χτύπησε τὸ τηλέφωνο.

Ο σερίφης Μπράντον σήκωσε τ' άκουστικό και είπε:

—Εδῶ σερίφης Μπράντον... Γειά σου, Σύλβια. Είδες τὸν Ντάγκ; 'Ω, τὸν είδες... Ναί, είναι εδῶ... Καλά, θά σοῦ τὸν δώσω.

Ο σερίφης χαμογέλασε στὸν Σέλυμπ, κράτησε τὸ χέρι τὸν πάνω στ' άκουστικό και είπε:

—Φαίνεται πὸς και κάποιος άλλος χαίρεται πὸν γύρισε! 'Η Σύλβια θέλει να σοῦ μιλήσῃ.

Ο Σέλυμπ πήρε τὸ άκουστικό κι άκουσε τὴ φωνή τῆς Σύλβια, γεμάτη έξαιψη:

—Ντάγκ! Μπορείς να έρθῃς στο ραντεβὸ μας τώρα άμέσως, άντὶ για τὴν ὥρα πὸν είπαμε;

—Μά... Νομίζω, ναί... Μιλοῦσα με τὸν Ρέξ και...

—Άκουσε, Ντάγκ. Παρακολουθῶ κάποιον. Είμαι στο «Πάλμ Καφέ» και ξέρεις τὴ συνέδη;

—Τί;

—Μία καταπληκτικὴ ξανθιά, πὸν έχει έντελῶς τὴν εμφάνιση τὸν ἥθοποιὸν τὸν Χόλλνουντ, έφτασε με τὸ τραίνο τὸν δέκα και σαρανταέντε. Τουλάριστον έτσι είπε τὸ γκαρσόνι. Βρίσκεται εδῶ στο «Πάλμ Καφέ» και παραγγέλλει τὸ φαγητό της.

—Καί τι δουλειά έχει αὐτὴ ἡ καταπληκτικὴ ξανθιά με τὸ ραντεβὸ μας για φαγητό; ρώτησε ὁ Σέλυμπ.

—Ντάγκ, φοράει στο κορσάζ της γαρδένιες! Καί μπορεί να είναι ένα άπλό προαίσθημα, αλλά...

—Άκου, Ντάγκ. Δεν θέλω να τὴν χάσω άπ' τὰ μάτια μου και δεν θέλω να χάσω τὸ ραντεβὸ μου μαζί σου. Δεν θά ήταν δυνατόν, λοιπόν, να έρθῃς τώρα άμέσως για φαγητό, ὡστε να μπορούμε συγχρόνως να τὴν παρακολουθοῦμε;

Ο Σέλυμπ γέλασε.

—Είσαι πάντα τὸ ίδιο ένθουσιώδης, Σύλβια, κ' εξακολουθεῖς να φαντάζεσαι μυστήρια γύρω άπ' τὸς ανθρώπους!

—Δεν ὑπάρχει άμφιβολία πὸς έχω υπερβολικὴ φαντασία. Όταν ἤμουν μικρὴ και παίζαμε τὸς πειρατές, φοβόμουν πραγματικά, γιατί πάντα ἤμουν σίγουρη πὸς ὑπῆρχαν πειρατές στο ὑπόγειο...

Ντάγκ, φέρε μαζί σου και τὸν Ρέξ Μπράντον και θάχωμε μια ὥραία συνάντηση ὡς τὸν παλιό καιρό!

—Θά δῶ τι μπορῶ να κάνω, είπε ὁ Σέλυμπ.

—Αλλά θάρῃς εδῶ τώρα άμέσως, δεν εἶν' έτσι;

—Καλά.

Ο Σέλυμπ έκλεισε τὸ τηλέφωνο και είπε:

—'Η Σύλβια Μάρτιν βρίσκεται έπὶ τὰ ίχνη μιας ιστορίας, πὸν σχετίζεται με τὴν πὸν πρόσφατη δράση τοῦ Γκέρ.

—Τι κάνει ὁ Γκέρ τώρα;

—Φαίνεται πὸς έχει ένα είδος συσκέψεως. Δεν γνωρίζει τὸς ανθρώπους πὸν πρόκειται να συναντήσῃ κ' εκείνοι δεν τὸν γνωρίζουν. Έχουν, λοιπόν, για σημάδι άναγνωρίσεως κάτι άσπρες γαρδένιες.

—Ισὸς είναι κάτι πὸν σχετίζεται με τὸ γραφείο του τῆς πόλεως και δεν έχει καμιά σχέση μαζί μας, είπε ὁ Μπράντον. Νομίζω πὸς πολλὰ άπ' τὰ θεματικά πράγματα πὸν κάνει στην μεγάλη πόλῃ τὰ έπεξεργάζεται και τὰ μηχανεύεται ὡς τις παραμικρὸς λεπτομέρειες εδῶ.

—Λοιπόν, ἡ Σύλβια θέλει να πάμε να φάμε στο «Πάλμ Καφέ», όπου θά μπορέσωμε να δοῦμε τὸ τελευταίό πρόσωπο πὸν προσετέθη στο συνέδριο τοῦ Γκέρ, μια δημοφῆ ξανθὴ — έναν φανταχτερό τύπο τοῦ Χόλλνουντ!

—Θέλει να πάμε κ' οἱ δυὸ μας να τὴν συναντήσωμε;

—Ακριβῶς.

Ο Μπράντον γέλασε και είπε:

—Εσένα θέλει, Ντάγκ... 'Αλλά θά σε πάω ὡς ἐκεί με τ' αυτοκίνητο.

—Ω, έλα τώρα να φάς μαζί μας, Ρέξ!

Ο σερίφης διάτασε.

—Θά αἰσθάνομαι σάν ὁ τελευταίος τροχὸς τῆς αμάξης κ' ἡ γυναίκα μου άσφαλῶς θά γκρινιάσῃ όταν θά τῆς πῶ ὅτι χώθηκα κ' εγὼ σ' ένα ραντεβὸ σου με τὴν Σύλβια...

—Εμπρός, Ρέξ, έλα μαζί μας! Θά είναι ὡς τὸν παλιό καιρό...

Ο σερίφης Μπράντον πέταξε τὸ τσιγάρο του μέσα σ' ένα σταχυοδοχεῖο κ' έσπρωξε πρὸς τὰ πίσω τὴ γυριστὴ πολυθρόνα του.

—Είμαι τόσο ευχαριστημένος πὸν σε βλέπω, ὡστε μοῦ φαίνεται πὸς θάρῃ, άήγγειλε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Η Σύλβια Μάρτιν κι ὁ σερίφης έπέμεναν να δάλουν τὸν Ντάγκ να καθῆσῃ στην ἄλλη πλευρά τοῦ τραπέζι, όπου θά μπορούσαν κι οἱ δυὸ να τὸν κοιτάζουν. Τὸ τραπέζι τοῦς ήταν σχεδὸν άπέναντι στο τραπέζι όπου μια ξανθὴ γυναίκα έτρωγε, σιγά και σκεπτικά, ένα πολὺ έλαφρὸ πρόγευμα.

—Άσφαλῶς δεν είναι άπ' τὸ Μάντισον Σίτι, είπε ὁ Μπράντον.

—Αὐτὸ λέω κ' εγώ, είπε ἡ Σύλβια Μάρτιν. Καί μπορῶ να σὰς πῶ γι' αὐτὴν πολλὰ πράγματα πὸν βλέπω μόνο εγώ, σάν γυναίκα πὸν είμαι.

—Αν τὴν γδύσῃ κανείς άπ' δλ' αὐτὰ πὸν φοράει, δεν θά είναι και τόσο καταπληκτικὴ! 'Αλλά δλῃ αὐτὴ

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Η Σύλβια Μάρτιν καθόταν σ' ένα μέρος άπ' όπου μπορούσε να βλέπῃ τὴν πόρτα και καθὼς σταμάτησε μ' ένα μικρὸ επιφώνημα, ὁ Μπράντον ρώτησε:

—Τι έπαθες, Σύλβια;

—Ο φίλος μας ὁ Α. Β. Γ. ἤρθε, είπε. Τὸ προαίσθημά μου ήταν σωστό!

Ο Γκέρ μπῆκε μέσα στο έστιατόριο με φυσικό ὄψος, σά να γύρευε άπλῶς ένα κενὸ τραπέζι όπου θά μπορούσε να γευματίσῃ. Περάτησε άνάμεσα στὰ τραπέζια μ' εκείνη τὴν ἡρεμία και τὴν έντυπωσιακὴ άξιοπρέπεια πὸν συνοδεύει τὴ συνειδητὴ δύναμη κ' έπειτα τὰ μάτια του έπεσαν επάνω στο κορσάζ με τις γαρδένιες και σταμάτησε.

Για ένα λεπτό ἡ ξανθὴ δὲ σήκωσε τὸ βλέμμα της. Όταν τὸ έκανε, τὰ μάτια της δεν έδειξαν παρὰ ένα πολὺ μικρὸ ενδιαφέρον.

Τότε ὁ Γκέρ έκανε δυὸ βήματα πρὸς τὰ εμπρός, έκρινε πάνω άπ' τὸ τραπέζι της κ' είπε κάτι με σιγανὴ φωνή.

Η ξανθὴ χαμογέλασε και τοῦδωσε τὸ χέρι της.

Ο Γκέρ καθῆσε στο τραπέζι της. Δεν είπε τίποτα για δυὸ-τρια δευτερόλεπτα και στο διάστημα αὐτό, ἡ γυναίκα πὸν καθόταν άπέναντί του τὸν κοίταξε με τὴν ἡρεμία και ὑπολογιστικὴ έκφραση ενός πιθανοῦ αγοραστοῦ, πὸν ἐκτιμᾷ τὴν ιδιοκτησία πὸν τοῦ προσφέρεται για πώληση.

—Καταρρίπτεται ἡ ὥραία θεωρία μου, είπε ἡ Σύλβια Μάρτιν.

—Ποιά θεωρία; ρώτησε ὁ Μπράντον.

—Για τὸς ανθρώπους πὸν φοροῦν λευκὲς γαρδένιες και με τὸς ὁποίους ὁ Γκέρ έχει τόσο μυστηριώδη ραντεβὸ... Έλεγα στὸν Ντάγκ στο τραίνο πὸς ήταν ὅλοι ἴδιοι — τουλάχιστον από άπόψεως κοινωνικῆς θέσεως: "Ανθρωποὶ πὸν έχουν μὴ στο περιθώριο, έχουν νικηθῇ... Καί τώρα, να πὸν εμφανίζεται αὐτὸ τὸ ἄνθος τοῦ θερμοκηπίου! 'Η ζωὴ δεν παραμέρισε ποτέ αὐτὴ τὴ γυναίκα...

Κάποια ψυχικὴ εὐαισθησία έκανε τὸν Γκέρ να γυρίσῃ γρήγορα τὸ βλέμμα του και να συλλάβῃ τὰ μάτια τῆς Σύλβια Μάρτιν, πὸν τὸν κοίταζαν μ' ενδιαφέρον.

Ο Σέλυμπ γέλασε:

—Πιάστηκες στὰ πράσα, Σύλβια!

—Εκείνη είχε τραβήξῃ τὸ βλέμμα της απότομα κ' είχε άρchiσει να μιλά ζωηρά, χωρίς να λήη τίποτα τὸ οὐσιαστικό.

Ο Σέλυμπ κούνησε τὸ κεφάλι του.

—Δεν τὸν γελᾷς πιά, Σύλβια...

Καί πραγματικά, έτσι ήταν.

Για ένα λεπτό ὁ Γκέρ διάτασε κ' έπειτα, με τὴν ἡχηρὴ φωνή του, είπε δυνατὰ στη σύντροφό του:

—Συγγνώμη ένα λεπτό!

Καί, προσπονούμενος έγκάρδια φίλια, σηκώθηκε και πλησίασε στο άπέναντι τραπέζι.

—Καλημέρα, δεσποινίς Μάρτιν, είπε, και σερίφη Μπράντον. Πὸς είστε; Δεν σὰς βλέπω συχνά τὸν τελευταίό καιρό...

Στράφηκε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ντάγκ Σέλυμπ, βλέποντας φαινομενικά σ' αὐτὸν μόνο έναν άντρα με στολή και θέλοντας να τὸν συμπεριλάβῃ στη συζήτηση μ' ένα χαμόγελο.

Ξαφνικά φάνηκε να τὸν άναγνωρίζει:

—Γιὰ σέφευ, ὁ Ντάγκ Σέλυμπ! Άναφώνησε. Συγγνώμην, ὁ ταγματάρχης Σέλυμπ! Αὐτὸ είναι πραγματικὴ ευχαρίστηση.

Κι άπλῶς τὸ χέρι του πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σέλυμπ.

Ο Ντάγκ σηκώθηκε ὀρθὸς κι άστράψε τὸ μωῶδες χέρι τοῦ Γκέρ.

Ο ποινικολόγος ήταν γύρω στὰ πενήντα, μεγαλοκαμμένος άλλ' άδύνατος, μεγαλοπρεπής. Τὰ κατασὰ μαλλιά του είχαν άρχισῃ ν' άσπρίζουν και τὰ φρύδια του ήταν μάλλον πυκνά. 'Αλλά τὸ πρόσωπό του, με τὰ έξογκωμένα κόκκινα στὰ μάγουλά του, τὸ σταθερὸ πηγούνι του και τὰ καλοσχεδιασμένα χαρακτηριστικά του, ήταν σφραγισμένο με χαράκιτρη και ικανότητα.

—Γυρίσατε πίσω για πάντα; ρώτησε.

—Με άδεια μόνο, είπε ὁ Σέλυμπ. Σκέφτηκα να σταματήσω εδῶ και να δῶ πὸς πηγαίνουν τὰ πράγματα.

—Σὰς έχουμε επιθυμήσει, είπε ὁ Γκέρ σοβαρά και τὸ πρόσωπό του είχε γίνει μια άνέγκραστη μάσκα.

— ΜΕΝΤΩΡ —

**maidenform*

LOW-BACK STRAPLESS

Επιτυχές νέο μοντέλλο ΣΤΡΑΠΛΕΣ σχεδιασμένο δια τὴν νέα μόδα τῆς χαμηλῆς αἰάτης.

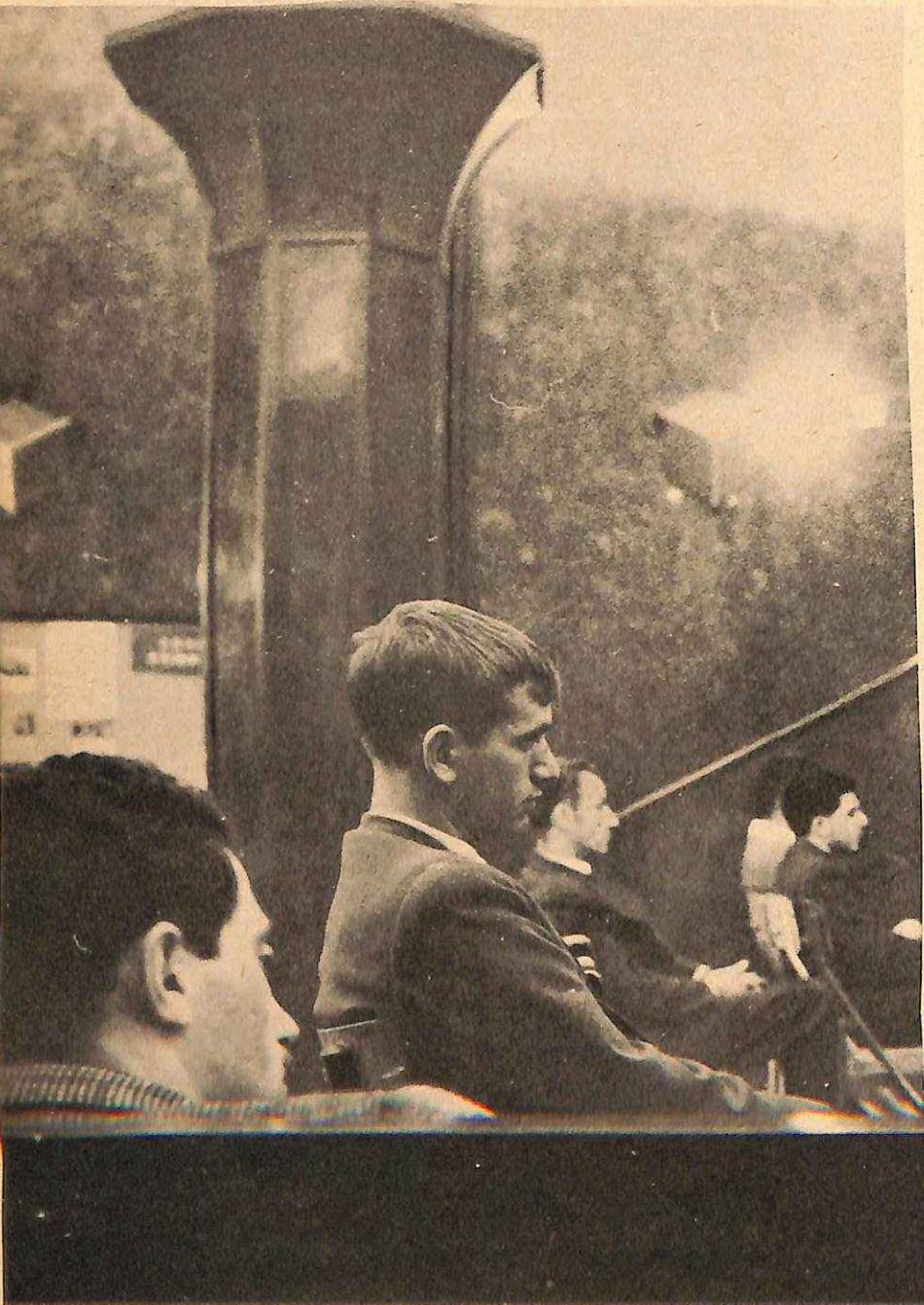
ΠΡΩΛ

Η «Ρυθμική Λέσχη», που ιδρύθηκε τὸ 1946 στὴν Ἀθήνα, ἄνοιξε τὸν δρόμο σὲ μιὰ μουσικὴ πού ἐνῶ εἶχε κατακτήσει ὅλο τὸν κόσμο ἐδῶ ἐθεωρεῖτο ὡς «ἄκρόαμα κατωτέρας ποιότητος»

Η ΤΖΑΖ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο «ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ» θεωρεῖται ἡ πιὸ μεγάλη ἀναμφισβήτητα φυσιογνωμία στὴν ἱστορία τῆς τζαζ.

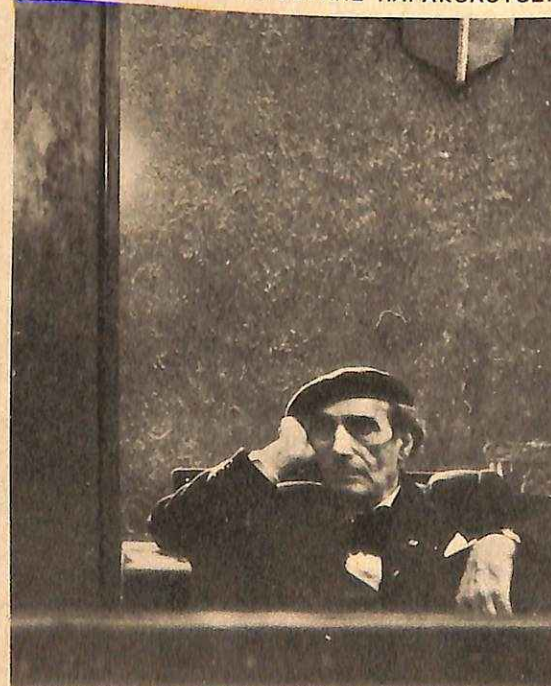

ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ «ΠΙΣΤΟΙ»

ΤΟ ΑΚΡΟΑΜΑ ΣΥΝΔΥΑΖΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΣΚΟΥΣ ΤΖΑΖ

Ο ΣΥΝΘΕΤΗΣ Κ. Μ. ΒΑΡΒΟΓΛΗΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

ΒΡΕΧΕΙ, ΑΛΛΑ ΟΙ ΦΑΝΑΤΙΚΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΤΖΑΖ ΔΕΝ ΕΝΝΟΟΥΝ ΝΑ ΧΑΣΟΥΝ ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΝΙΟΥΠΟΡΤ

Όταν, στις αρχές του αιώνα, οί νέγροι τῆς Νέας Ὁρλεάνης χάριζαν με τὰ «μπλουζ» —τις ἀνώνυμες λαϊκές μουσικές συνθέσεις— τις βάσεις γιὰ τὴν δημιουργία τῆς τζαζ, κανεὶς δὲν θὰ μπορούσε νὰ φαντασθῇ τὴν ἔκταση πού θὰ εἶχε ἡ διάδοση τοῦ μουσικοῦ αὐτοῦ εἴδους, οὔτε καὶ τὸ βάθος τῆς ψυχολογικῆς του διεισδύσεως σὲ εὐρύτατες —χωρὶς σχεδὸν ταξικὰ ὅρια— κοινωνικὲς ὁμάδες. Σήμερα, ἡ παλιὰ ναπολεόντεια ἀποικία τῆς Νέας Ὁρλεάνης καὶ τὸ Σικάγο τῶν ἡμερῶν τοῦ "Ἀλ Καπόνε", ὁ πού μεταφυτεύθηκαν οἱ πρῶτοι δημιουργοὶ του, μποροῦν νὰ διεκδικήσουν τὸν τίτλο τοῦ «λίκνου» τῆς τζαζ. Στὶς μέρες μας, ἀπὸ τὸ Τόκιο ὡς τὸν Ἅγιο Φραγκίσκο, ἡ ἀνθρώπινη κοινότητα, σ' ὅλη τὴν περιμετρικὴ τῆς ἐξάπλωσής πάνω στὴ γῆ, ἐκφράζεται μουσικὰ με τὸ φωνητικὸ αὐτὸ εἶδος πού, μαζὺ με τὶς παραλλαγές καὶ τὶς ἀποκλίσεις του, πλησιάζει νὰ γίνῃ σχεδὸν ἡ μόνη μουσικὴ πού ἀκούγεται, ἡ μόνη μουσικὴ πού μεταδίδεται, ἡ μόνη μουσικὴ πού χορεύεται παντοῦ. Παροξηνημένη ἀπὸ πολλοὺς καὶ γιὰ πολὺ καιρὸ, μπόρεσε στὸ τέλος νὰ ἐκδικηθῇ ὅσους ἀρχικὰ τὴν περιφρόνησαν, βάζοντας σὲ ρυθμικὴ κίνηση ἀκόμη καὶ τὰ πόδια τῶν «φυσικῶν» ἀρνητῶν της, δηλαδή, τῶν κάπως «προβεβηκότων» σὲ ἡλικία.

Φυσικά, ὅπως σ' ὅλα τὰ πράγματα, κ' ἐδῶ οἱ γνώμες τῶν ἱστορικῶν τῆς τζαζ εἶναι διχασμένες ὡς πρὸς τοὺς δημιουργοὺς τοῦ εἴδους. Ἀρκετοί, ὠδηγημένοι ἀπὸ ἐκτὸς πραγματικότητος κριτήρια, ἐπιμένουν ὅτι ἡ τζαζ ἔχει τὶς ρίζες της στὴ μουσικὴ τῶν λευκῶν καὶ τοποθετοῦν τοὺς νέγρους στὴ θέση τῶν δημιουργικῶν μιμητῶν τους.

Ἀλλὰ ἡ μοντέρνα μουσικὴ δημιουργήθηκε με ἄλλον τρόπο.

Γύρω στὰ 1900, τὸ «Ράγκ-Τάιμ» (Rag-Time) —μουσικὸ εἶδος με συγκοπές— παίζεται στὸ πιάνο ἀπὸ λευκοὺς. Στὰ 1910 τὰ «Μπλουζ» (Blues), λαϊκὲς μουσικὲς συνθέσεις,

τραγουδιούνται ἀπὸ νέγρους καὶ λευκοὺς. Ἀλλὰ τὰ «μπλουζ» εἶναι ἡ ἀνώνυμη λαϊκὴ δημιουργία τῶν νέγρων τῆς Ἀμερικῆς, ὅπως ἐξ ἄλλου καὶ τὸ θρησκευτικὸ τραγοῦδι (spiritual). Ὁ τὸ φωνητικὸ «μπλουζ» μετεγέρφει στὸ ὀργανικὸ ἰδίωμα τῆς ἐποχῆς, εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν μουσικὴ τῆς Νέας Ὁρλεάνης, πού τὸ 1920 πῆρε τὸ ὄνομα «τζαζ».

Στὴν Ἑλλάδα, τὸ 1946, μιὰ ὁμάδα ἀπὸ ἐνθουσιώδεις θιασῶτες τῆς τζαζ ἀποφάσισε νὰ ἱδρῇ στὴν Ἀθήνα μιὰ Λέσχη, πού ὠνομάσθηκε «Ρυθμικὴ Λέσχη». Στὸ κέντρο τῆς Λέσχης, στὴν ἀρχὴ τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας, ἀρχισαν νὰ γίνονται τα-

κτικὲς συγκεντρώσεις φίλων τῆς τζαζ. Οἱ περιέργοι ὑπερέχουν, ἄλλοι μαζεύονται γιὰ τὸν ἀρέσει ἡ συντροφιά, καὶ ἐλάχιστοι εἶναι οἱ μόνιμοι φίλοι, ὥστε, δταν μερικὰ ἀπὸ τὰ τακτικὰ μέλη καλοῦνται ἀπὸ τὸν στρατὸ, νὰ μὴ βρίσκονται νεώτεροι γιὰ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσουν.

Ἔτσι, ἀπὸ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1951, ἡ «Ρυθμικὴ Λέσχη» δὲν ἄνοιξε τὶς πόρτες της.

Τὸ 1954-55 δοκιμάζει ν' ἀναδισσῇ στὸν Ἑλληνοαμερικανικὸ Σύνδεσμο, ἀλλὰ δυὸ χρόνια ὀργότερα κλείνει καὶ πάλι. Τὸ 1957 γίνεται τὸ ἴδιο πείραμα στὸ Μορφωτικὸ Ἰνστιτοῦτο χωρὶς νὰ καρποφορήσῃ, ὅπως

δὲν εἶχε σοβαρὰ ἀποτελέσματα καὶ μιὰ προσπάθεια τῶν μαθητῶν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου.

Μιὰ σοβαρὴ αἰτία τῆς ἀποτυχίας πού σημειώθηκε ἦταν ἡ ἀπουσία κατὰλληλων συγκροτημάτων μουσικῆς, ἀλλὰ τὸ σοβαρότερο μειονέκτημα εἶχε τὴν πηγὴ του στὸ ἴδιο τὸ κοινό. Ἀγνοώντας τί εἶναι τζαζ —ὅπως ἄλλωστε καὶ σοβαρὴ σύγχρονη μουσικὴ— εἶχε σχηματίσει τὴν πεταλαϊωμένη γνώμη ὅτι τὸ μουσικὸ αὐτὸ εἶδος εἶναι ἄκροαμα κατωτέρας ποιότητος, δημιουργώντας ἔτσι ἕνα φράγμα ἀνασχέσεως στὴν ἐξάπλωσή του. Φυσικά, τὴ θέση τῆς ὑπέσκαψαν καὶ οἱ ἐπιδράσεις τῆς μουσικῆς

Η ΤΖΑΖ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΤΖΑΖ ΣΑΝ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΑΘΗΚΕ Η ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΕ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ, ΤΟΝ ΔΙΣΚΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Ο ΤΖΕΡΡΥ Ρόλ Μόρτον, που πέθανε στα 1941, ήταν από τους σκαπανείς στην περίοδο 1910-17.

ΤΟ ΚΟΥΑΡΤΕΤΟ ΤΟΥ ΝΤΕ-Ι-Β ΜΠΡΟΥΜΠΕΚ, ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΙΚΡΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΖΑΖ, ΑΝΕΔΕΙΧΘΗ ΠΡΟ ΔΙΕΤΙΑΣ

που μοιάζει με την τζάζ, όπως το «Ρόκ-έντ-ρόλλ», οι χορευτικές ορχήστρες τύπου Percy Faith, οι ρυθμοί της Λατινικής Αμερικής (Τσά-τσά, Μάμπο) ή της γλυκειάς μουσικής (Bing Crosby).

Η γνήσια τζάζ (Jazz Veritable) γίνεται δεκτή από ένα πλήθος ειδικών, μέχρις ότου αναγνωρισθεί η αξία της και πάρη την ανάλογη θέση στις διεθνείς δισκοθήκες.

Η τζάζ δοκιμάστηκε στην Ελλάδα ακόμη μία φορά σε σειρές από διημιλίες, που έγιναν από τον γράφοντα στην Γαλλική Ακαδημία το 1957. Έπακολούθησαν οξύτατες συζητήσεις μεταξύ των όπαδων και των «έχθρων» του είδους. Ακόμη έγιναν διημιλίες το 1958, σε συνεργασία με την Αμερικανική Υπηρεσία Πληροφοριών και με παράλληλη παρουσίαση σε φωτογραφική έκθεση του γεωλογικού δένδρου των μουσικών της τζάζ.

Στις συγκεντρώσεις αυτές το κοινό γέμιζε ασφυκτικά τον χώρο της διαλέξεως και ο προσηλυτισμός στην τζάζ φάνηκε να κερδίζει έδαφος. Μετά την άφιξη μάλιστα του μεγάλου γέγρου τρομπιτίστα Λούις Αρμίστρονγκ, την παλιά καλή ανάμνηση του Γκιλέσπι και την πιο πρόσφατη επίσκεψη του συγκροτήματος «Πέντε Πέννες», η τζάζ αποτελεί σήμερα ένα από τα «ζεστά» θέματα των μουσικών κύκλων των Αθηνών.

Στην Ελληνοαμερικανική Ένωση (Ηρώδου Αττικού 25) οργανώνονται συχνά διαλέξεις γύρω από το θέμα, για τους φίλους—και μη—της τζάζ. Συγκεντρώσεις με τον ίδιο σκοπό γίνονται στα έντεκτρήρια του Ελληνοαμερικανικού Επιμορφωτικού Ινστιτούτου. Τέλος, κατά το πρότυπο ξένων ιδρυμάτων, η Κινηματογραφική Ακαδημία Αθηνών (Ξενοφώντος 10) ίδρυσε και έδρα Μαντρινάς Μουσικής, όπου διδάσκονται ή ι-

στορία, αισθητική και κριτική της μουσικής αυτής γλώσσας.

Αυτά συμβαίνουν στην Ελλάδα, γύρω από την τζάζ, και πολύ περισσότερο σε άλλες χώρες. Θα νοιώσουμε, όμως, καλύτερα την τζάζ αν κάνουμε μια αναδρομή στο ιστορικό παρελθόν της.

Μετά τον εμφύλιο πόλεμο, η ευπορική Νέα Όρλεάνη διακρίνεται για τα φημισμένα κέντρα διασκεδάσεως που διαθέτει. Ακόμη το καρναβάλι της, οι ανοιξιάτικες γιορτές του Απριλίου και πάνω απ' όλα το Story-Ville, περίφημο για τα σπίνια με τα «κόκκινα φώτα», γίνεται τόπος ιδέων για τους πρωτοπόρους της τζάζ, του νέου αυτού μουσικού ιδιώματος. Οι νέγροι των ΗΠΑ, μετά από 400 περίπου χρόνια δουλείας, θέλουν να εκφράσουν μουσικά τη μαύρη αυτή

περίοδο και βρίσκουν στο τραγούδι κατ' αρχήν και στα μουσικά όργανα αργότερα θαυμάσια έκφραστικά μέσα.

Και αυτή ήταν η αρχή. Τα «κόκκινα φώτα» του Story-Ville έσβησαν το 1917 και οι μουσικοί του βρήκαν καταφύγιο στο Σικάγο, στη Νέα Όρλεάνη και στο Σαιντ Λούις. Το Σικάγο ειδικότερα υπήρξε μια δεύτερη Νέα Όρλεάνη. Παράλληλα, οι λευκοί μουσικοί του Σικάγου θαυμάζουν τον τρόπο που παίζουν οι νέγροι βετεράνοι και δοκιμάζουν να προσαρμοσθούν σ' αυτό το στυλ. Έτσι γίνονται οι «συνδημιουργοί» ενός νέου στυλ, του «Σικάγο-Στυλ». Ο τρομπιτίστας Bix Beiderbecke και ο κιθαρίστας Edie Condon ανήκουν σ' αυτή την εποχή.

Έπακολούθησαν μεταμορφώσεις της τζάζ στο Χόλεμ της Ν. Υόρκης. Το περίφημο «Jungle Styl» της ορχήστρας

του Duke Ellington και ο πιανίστας «Fats» Waller έχουν παραμείνει ιστορικά.

Η προϊστορία της μοντέρνας μουσικής τελειώνει το 1917, τον χρόνο δηλαδή που πραγματοποιήθηκε η πρώτη ήχογράφηση της μουσικής αυτής. Αλλά κατά την διάρκεια της καριέρας της, στις διάφορες εποχές, άλλαζε μουσικό ύφος.

Η μουσική που καλλιεργήθηκε στη Νέα Όρλεάνη και στο Σικάγο και που διαδόθηκε σ' όλη την Αμερική λεγόταν «Τζάζ» (Jazz) το 1920. Μετά 15 χρόνια, το 1935, ονομάζετο «Σουίνγκ» (Swing), ενώ το 1945 «Μπί-Μπόπ» (Be-Bop). Τελικά, το 1950, ονομάστηκε «Κούλ» (Cool).

Από την αρχή, όμως, η τζάζ παρουσίασε—παρά τις αλλαγές ονομάτων και ύφους—ώρισμα άμεταβλητα χαρακτηριστικά, όπως ο ρυθμός της (Beat), παγιμένος σε 2 ή 4 χρόνους, όπου τονίζονται ο δεύτερος και ο τέταρτος, σ' αντίθεση με την ακαδημαϊκή μουσική θεωρία. Επίσης ο αυθορμητισμός της και η αίσθηση του «Ντράιβ» (Drive)—αδιάσπαστο στοιχείο, χωρίς το οποίο δεν μπορεί να δοθεί σωστός ρυθμός—συμβάλλουν στη σύλληψη κ' εκτέλεση από το σύνολο της αυτοσχέδιας αυτής μουσικής, με τη βοήθεια μιάς απλής αρμονικής ύλης, που αντλεί την μελωδία της από το μπλούζ.

Η τζάζ στάθηκε η έκφραστική ανάγκη μιάς εποχής σύγχρονης με το ραδιόφωνο, τον δίσκο και τον κινηματογράφο και η προσαρμογή της σ' ένα τέτοιο κλίμα απαιτούσε και μία ανάλογη μουσική.

Στις παραπάνω τάσεις που αναφέραμε και άλλες που ο χώρος δεν μάς επιτρέπει να παρουσιάσουμε, θα πρέπει να προσθέσουμε και τις ευρισκόμενες σε πλήρη άνθηση σήμερα σχολές της παλιάς τζάζ (Ν. Όρλεάνης), οι οποίες, ενώ για τους αυθαίρετους προσοδευτικούς θεωρούνται ξεπερασμένες, ακμάζουν πολύ σήμερα. Στην Αμερική ζητούνται τώρα πολύ δίσκοι με μουσική της περιόδου 1935-45, παλεγμένοι όμως από μικρά μουσικά συγκροτήματα.

Η ανάγκη προσαρμογής στις απαιτήσεις της αγοράς έμπνέει τους μουσικούς να δώσουν την προσωπική δημιουργική τους πνοή—κύριο χαρακτηριστικό της παραδοσιακής τζάζ—σε πολλές συνθέσεις. Και αυτό έρχεται σε αντίθεση με μια φράση που δίνει τον βασικό χαρακτήρα του μουσικού αυτού είδους: «Η τζάζ γεννήθηκε από μια ομάδα ανθρώπων, που στέκονταν όρθιοι και φυσούσαν».

Φυσούσαν και οι ήχοι τους μεταδόθηκαν σ' όλο τον κόσμο.

Τ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ

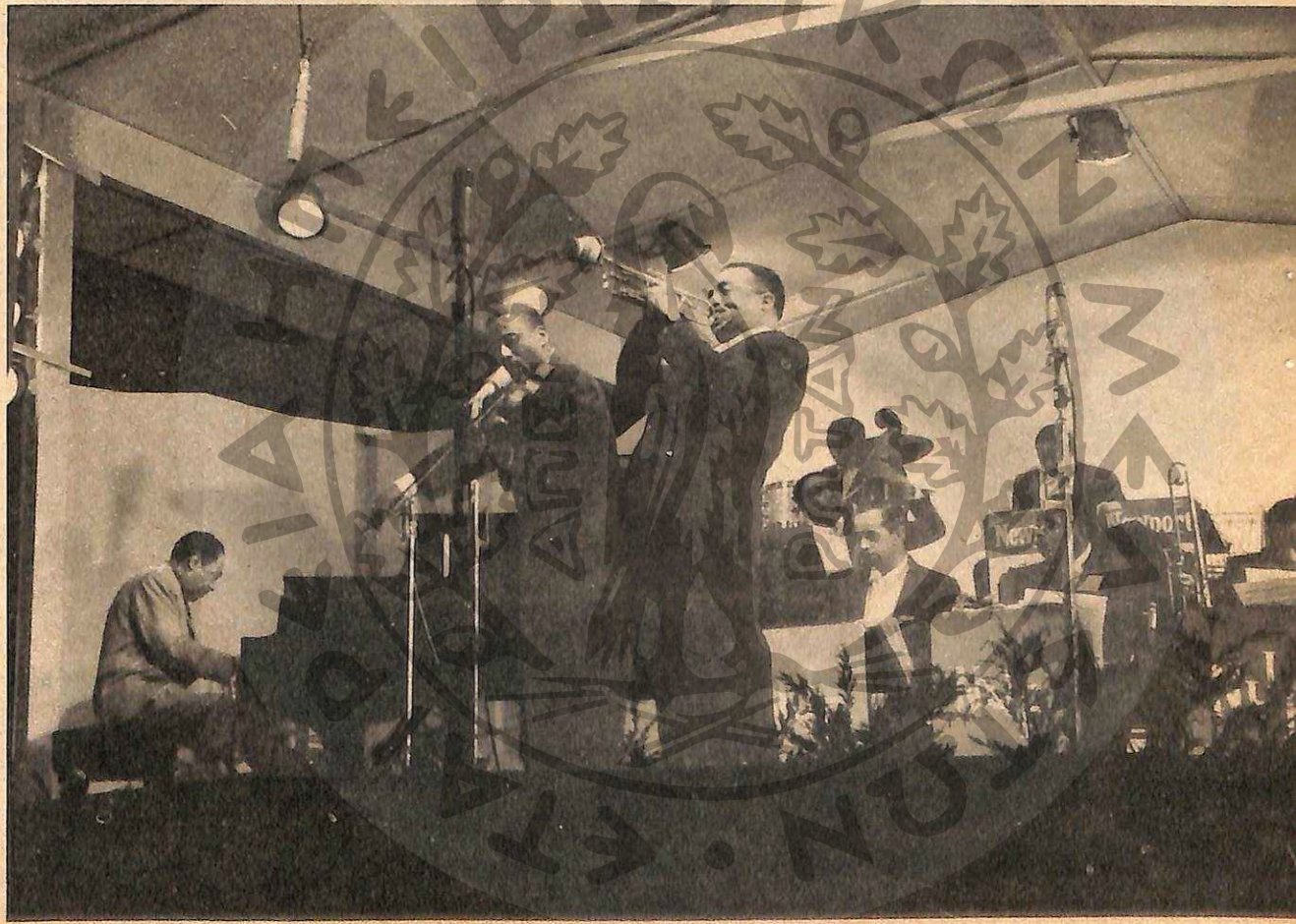

Ο ΠΡΟΩΡΟΣ θάνατος του Τσαρλς Πάρκερ—ένος από τους δημιουργούς του Μπόπ—στέρησε την μετά το 1945 γενιά της τζάζ από ένα δημιουργικό και πλουσιώτατο ταλέντο.

Ο ΛΟΥΙΣ ΑΡΜΙΣΤΡΟΝΓΚ έξακολουθεί να είναι επί 35 τώ-ρα χρόνια ο μεγάλος συνεχιστής της πρώτης παραδόσεως.

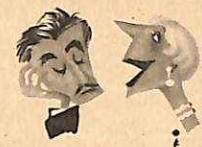
ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ βραδιά, από τα τέσσερα είκοσιτετράωρα που διαρκεί το Φεστιβάλ του Νιούπορτ, αφιερώθηκε πει-ρσοί προς τιμήν του «Δουκός του Έλλινγκτον». Στο πιάνο ο «Δούξ», επικεφαλής της μεγάλης και θαυμαστά πει-θαρχημένης ορχήστρας του—από την οποία ελάχιστοι έκτελεσαι έχουν αποχωρήσει από τότε που συγκροτήθηκε—ένθουσίασε τις 60.000 άκροατες του Φεστιβάλ. Μέσα σε λίγα χρόνια, το διεθνές Φεστιβάλ του Νιούπορτ, από μία περιορισμένη σημασίας εκδήλωση, πήρε διαστάσεις διεθνούς μουσικού γεγονότος. Τη σημασία του υπογραμμίζει η συμμετοχή της Διεθνούς Ορχήστρας Τζάζ, η οποία είναι συγκροτημένη από 17 νεαρούς Ευρωπαίους μουσικούς.

Εδω
κι
Εκει

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΝΥΦΗ. Η Έφη Μελά, η γνωστή μοντέλ και έλπιδοφόρος ηθοποιός του ελληνικού κινηματογράφου έτελεσε προσφάτως τους γάμους της.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Η ΜΕΓΑΚΕΦΙ άνεπύχθη την τελευταία εβδομάδα της Απόκριας στη νυκτερινή Αθήνα. Ούρες έξω από τα κέντρα, πόρτες κλειστές, ρολά κατεβασμένα για να άμυνθούν από την υπερβολική πελατεία. Όλα γεμάτα, ταβέρνες και ταβερνάκια, μπάρ κεντρικά και άποκεντρα, πτωχικά και πολυτελή. Στις 7 το πρωί έφευγαν όσοι ήθελαν να πάνε σπίτι τους... ένωρίς, και οι δρόμοι, στο κέντρο των Αθηνών, είχαν μιάν κίνησι τις πρωινές ώρες 4, 5, 6, που δέν συναντά κανείς στις ξένες πρωτεύουσες παρά μεταξύ 7 και 9 το βράδυ...

Η ΝΤΟΜΙΝΑ... γέμισε ο κόσμος. Γνωστοί και άγνωστοι έκυκλοφόρησαν με ευχέρεια, χάρις σ' αυτό το ένδυμα «πας παρτούν» και αν δέν τους έφάνερνε ιδιαίτερη εύφύλα, πάντως τους έχρισε θαυμαστό κέφι και άντοχή. Στην «Αθηναία», όπου γινόταν και το μεγαλύτερο γλέντι, στόχος μέγας και πολύ άνδεκτικός ήταν ο κ. 'Αριστοτέλης 'Ινάσης, ο όποιος, καθισμένος σε μία «λόζ», έδέχτο με το χαμόγελο πυρά και πειρά-γματα άπ' όλες τις πλευρές...

Η ΞΕΧΩΡΙΣΕ από τους φιλανθρωπικούς χορούς ή Μέριμνα, χάρις στο άληθινά χαριτωμένο «σκέτες» που προσέφερε. Μέγα ταλέντο φάνερωσε ή χαριτωμένη κ. Λίλιαν Χαραμή από την σκέτες του 1920 «'Ισαία χόρευε». Κερκυραϊκής καταγωγής, δέν χορεύει μόνον ώραία, αλλά ζωγραφίζει και χαριτωμένα. Αυτή ή 'Επτάνησος, τέλος πάντων, χαρίζει πολλά ταλέντα στα παιδιά της...

ΤΟ ΑΠΟΚΟΡΥΦΩΜΑ της κινήσεως το είδε ο νεοσύστατος «Αρμός» (Λέσχη Καλλιτεχνών και Φιλοτέχνων), την τελευταία Κυριακή σε ένα χορό-μασκέ, που συνεκέντρωσε όλη την Αθήνα. 500 άνθρωποι έχωρεσαν σε τρεις μικρές αίθουσες. Το άδιαχωρήτον νικήθηκε πλήρως και ένω εις την μιάν αίθουσα άκουγόταν ήχος μοντέρνας μουσικής, εις την άλλη έπαιζε συμπαθέστατα μία ρομβία. Τους ανθρώπους μόλις τους άνεγνώριζες, άκόμη και όταν δέν ήσαν μετρημεισμένοι, από τον καπνό, την σκοτεινιά και την φασαρία. Η Μελίνα Μερκούρη; Ναι. Αυτός ο ήρωϊκός πυροσβέστης, που έβγαλε την μάσκα του, ο Γιάννης ο Τσαρούχης; 'Ισως. Πιο πέρα ή ώραία κ. Λόλα Βουσθούνη, ο «ξέν-πρεμιέ» κ. Παπαμικαήλ, μιάν συντροφιά Χρυσικόπουλοι, Μαυρίδουλου, Χανδρή, Βλάχγκαλη, Καρόλου, Χαρίλαος, αλλά που ν' άρχισωμε και που να τελειώσωμε.

Η ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ... Και τώρα που έκλεισε το συνταρακτικό κεφάλαιο των ειδυλλίων της Μαργαρίτας, όπου νάναι θα έχουμε άρραβώνες της 'Α-

λεξάνδρας του Κέντ. Λέγεται ότι ή πολύ χαριτωμένη κόρη της πριγκιπίσσης Μαρίνας είχε παρακληθή να περιμένη κάπως την τακτοποίηση της μεγαλύτερας εξαδέλφης. Πάντως, ένα είναι βέβαιον, ότι και ο πρώτος Ιππότης της Μαργαρίτας και ο δεύτερος άποδεικνύουν το καλό της γούστο' και ο Πήτερ Τάουνσεντ και ο 'Αντονι άνήκουν στην κατηγορία των άνδρων με γοητεία. Πάντοτε έθεωρείτο ή Μαργαρίτα συγγενής ψυχή με τον δούκα του Ουίνδσορ. Τα βαρεία παλάτια δέν άφήρεσαν ούτε από τον έναν, ούτε από τον άλλο την διάθεσι να χαρούν την ζωή...

Η ΕΚΔΡΟΜΕΣ. Προσοχή! Όσοι σκέπτεσθε να πάτε έκδρομή γύρω από το Πάσχα και να δρήςτε ένα δωμάτιο και στο τελευταίο χάνι, τουριστικό ή όχι, άς άπελπισθήτε μιάν ώρα άρχήτερα. Αυτές τις ήμέρες θα συνεδριάξή έδώ ένα σημαντικό Διεθνές Συνέδριο 'Οφθαλμολογικό, το όποιον θα άριθμή περισσότερα από χίλια μέλη. Ός γνωστόν, τα συνέδρια, που φθάνουν Πάσχα σε τόπους σαν την Αθήνα, άσχολούνται περισσότερο με τουρισμό παρά με συνέδριο...

Η ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΣΟΦΙΕΣ... Η άποτυχία σου μαθαίνει τί έκανες στραβά, αλλά μαθαίνειε περισσότερο και χρησιμώτερα από την έπιτυχία. Γιατί σου δείχνει τί έκανες σωστό. ('Αβα Γκάρντνερ)...

Η ΜΙΚΡΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ. —Γιατρέ μου, λέγει ο άσθενής στον ψυχίατρο, κάθε βράδυ ύποφέρω από ένα έφιάλη άνυπόφορο. 'Ονειρεύομαι ότι ή Μαίρυλιν Μονρόε έρχεται να με δρής... —Αυτό δέν μοιάζει δυσάρεστο, παρατηρεί ο γιατρός. —Σταθήτε, συνεχίζει ο άσθενής. Το κακό είναι ότι κάθε φορά κτυπά την πόρτα και κάθε φορά με ξυπνά...

Η ΣΧΕΤΙΚΑ... με την Μαίρυλιν Μονρόε, μέγα ενδιαφέρον προκαλεί το φίλμ που γυρίζει στο Χόλυγουντ με τον Γάλλο 'Υβ Μοντάν. 'Ακόμη ή ταϊνία δέν κατορθώνει να βαπτισθή. Λέγεται τότε «Ο έκατομμυριούχος», τότε «'Ελα να άγαπηθώμε» και τότε «Ο δισεκατομμυριούχος». Πάντως, ή πλοκή θέλει την Μαίρυλιν Μονρόε μικρούλα ήθοποιό βαριετέ και τον 'Υβ Μοντάν έκατομμυριούχο εις τον θρυλικό πλέον τύπο του 'Ελληνοσ μεγαλοεφοπλιστού...

Η ΣΗΜΑΙΟΣΤΟΛΙΣΜΟΣ... στην ξηρά. Τελευταία μόδα μεταξύ των νεαρών και πλουσιών εργέντων στην Νέα 'Υόρκη. 'Ανεβάζουν μιάν σημαίοιλα, με παράσταση ένα ποτηράκι, στο μπαλκόνι τους, το όποιον σημαίνει: «Περάστε, έχουμε πάρτυ».

ήή

• —ΕΙΜΑΙ τρομερά δυστυχισμένη, λέει μιάν ήθοποιό του σινεμά. Σήμερα άνακάλυψα άλλες δύο άσπρες τοίχες στα μαλλιά μου. 'Εχω κιόλας έξη!...
—Μη χολοσκάς, της άπαντά μιάν μεσόκοπος συνάδελφος που έχει... χασέι πιά τον λογαριασμό. Οι άσπρες τρίγες, όταν μπορείς να τις ύπολογίσεις... δέν ύπολογίζονται.

• Η ΑΝΝΟΥΛΑ (5 χρονών):
—Μαμά, όταν πέθανε ή γιαγιά πήγε στον ούρανό;
—Ναι, παιδί μου.
—Κι ο καπνός του τραίνου, ανεβαίνει κι αυτός στον ούρανό;
—Ναι.
—'Α, την καμένη την γιαγιά, κατάνοη που θα γίνη άπ' τους καπνούς!

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ δι' άλληλογραφίας με την μεθοδον των προδημάτων. Διά πληροφωρίας γράψατε: Λογιστικά ΕΛ—ΕΣ, μεθοδος προδημάτων, όδός 'Αριστοτέλους 80, Αθήνα.

Σταυρόρτζο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Μυθολογικόν πρόσωπον, ως όνομα προσηγ. ο προβλεπτικός τύπος.
2. Υπό του Ναπολέοντος εξορισθείσα διάσημος διά την καλλονήν της Γαλλίς (1777 - 1849) 'Απορροφή το τρίτον της ζωής μας (αϊτ. δημ.).
3. Θεωρείται το μέγιστον επί γής δένδρον, ως προς την διάμετρον του κορμού του και της κόμης του (γεν.). Γάλλος συγγραφεύς, πασίγνωστος και από τα ήθογραφικά διηγήματά του (Κολόμβας, Κάμρεν κλπ., 1803 - 1870) — 'Η γραφή του 150.
5. Λίαν επικίνδυνον σε άνονικτές πληγής, αντίστροφος.
6. Γάλλος στρατάρχης, διακριθείς εις την μάχην του Μαρένγκο — Απολύτου άριθμητικού ή δοτική.
7. Αυτός ο μήνας λέγεται και Τρωγής — Της ήπειρου μας ήφαιστειον.
8. 'Αρθρον — Φανατικός... σταυρολεξόφιλος Γάλλος μυθιστοριογράφος — «Με το δικό σου... πιέ και συντροφία μην κανείς» (παροιμία).
9. Ένεργεί αντίτοξικώς στον άνθρωπο — Τελικός σύνδεσμος — Πολύ καλό χαρτί... στο πόκερ.
10. Διάσημος πιανίστας και μουσικοσυνθέτης (1809 - 1849) — Καταγράφεται στους επιλογείς του ΟΤΕ.
11. 'Αρχή έπταήμερου — Με αυτόν άπασχολείται ή τα έθνια έρευνώσα έπιστήμη, αντίστρ. (αϊτ. δημ.).
12. Τουρκικο γυναικείο όνομα — 'Ι-βι... εαν έλέγετο σε έναν — Μουσικός φθόγγος.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Κάνει το μεγαλύτερο έγκλημα άκόμη πιο άποκρουστικό (γεν.).
2. Νότα — 'Ετσι διαβάζεται το... 5 όριζοντίως.
3. Μουσικόν όργανον, πνευστόν —

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

- Σημαίνει «άπουσιάζεις», αρχαϊστί (ρήμα άπειμι).
4. Φυτόν της οικογενείας των ήλιανθέων (Με ένα «μ» στο τέλος καταστρέφει τα πάντα... μετά ένός συνώνυμου του, πλανήτου μας) — Γλυφίς το όργανόν του (καθ.).
 5. Θα τον δρήςτε λειτουργούντα στο τζαμί, αντίστροφος (αϊτ. δημ.) — Μετοχής ούδετερον — Παρακολούθημα ξένου τίτλου εύγενείας.
 6. Όμηρον θυμίζοντες άνεμογενείς σχηματισμοί άμμου — Ιαπωνικόν μονόλεπτον.
 7. 'Εχει άφθονίαν αδελφών... (άρχι-κά) — Νότα — Όμηρικη σπάθη (δοτ.).
 8. 'Αχρήστευσε πολλές ζυγαριές — 'Αντίστροφος νότα — Όρος του σκακιού.
 9. Πρόθεσις — Χρησιμοποιείται και σε νοήματα της άμπέλου (δημ.).
 10. Γνωστός και από τα θέατρά μας 'Ιταλός συγγραφεύς (1867 - 1936).
 11. Μεγάλη πόλις της Κίνας — Γενική θηλ. άναφορ. άντανύμιας.
 12. Καλεί εις άμεσον δόθηειαν — Σύμβολον σκληρότητας (δημ.).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

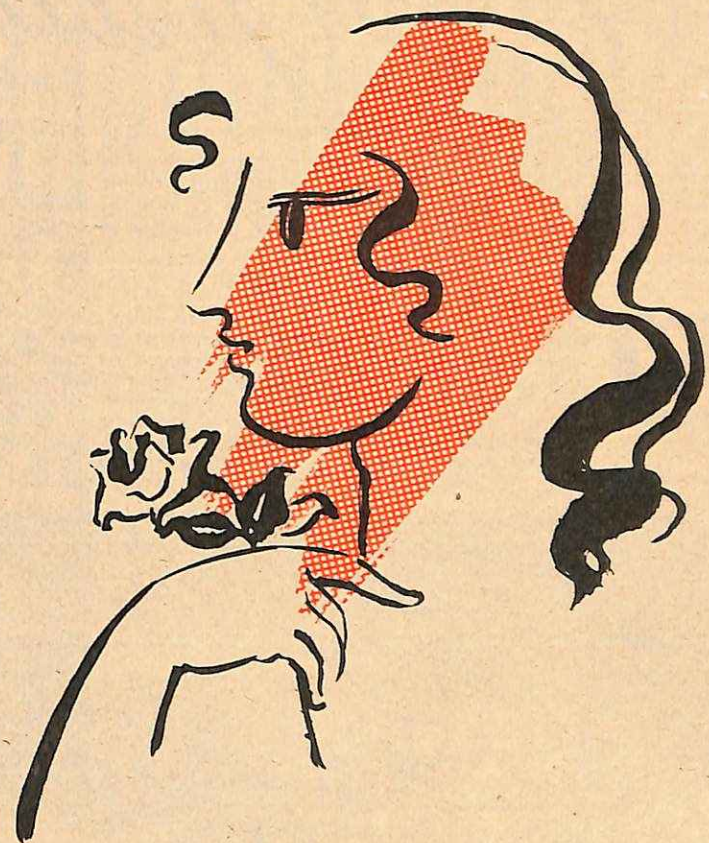
Ό σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχίσετε λοιπόν από όποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε από το τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όρίζοντως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήςτε. Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήςκατε και στήσετε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δέν μπορείται να βρήςτε άλλες.

Α	Μ	Α	Ρ	Ο	Ε
Θ	Τ	Ν	Ο	Υ	Σ
Ο	Ε	Α	Λ	Λ	Ν
Μ	Ζ	Α	Γ	Η	Τ
Α	Ι	Κ	Λ	Ε	Α
Ν	Ω	Μ	Ο	Π	Λ

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέσετε τώρα το σύνολο των βαθμών που μετρήσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Κολώνιες διακριτικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες εύχάριστες
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες δροσιστικές

Μιά καλή κολώνια
είναι μισή άρχοντιά

Κολώνιες εύγενικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες διαρκείας
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ποιότητας

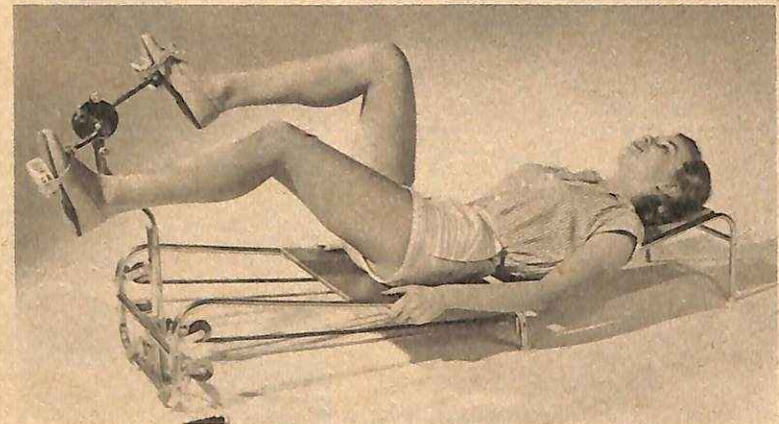
Σε κομψη συσκευασία και χύμα, για
κάδε γούστο, για κάθε παραξενιά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Η Άννη ολη χώρα των δαυμάτων

Ο

πολιτισμός της εποχής μας, με την πολυπλευρή επαγγελματική ζωή και τις πολυάριθμες ασχολίες, μας απομακρύνει λίγο και περισσότερο από την καθημερινή άσκηση του σώματος. Ο άνθρωπος

όμως οργανισμός χρειάζεται τη γυμναστική όπως τον ήλιο και τον αέρα. Μια νευρική χωρίς οργανική αιτία, μια αδικαιολόγητη απηνία, ένα υπερβολικό τοπικό πάχος, έχουν πολλές φορές σαν άφορη την έλλειψη της γυμναστικής. Αλλά σε πολλές γυναίκες εμφανίζεται και δυσκοιλιότητα, κυμελιτισ, κίρσοι, ακόμη και αρθρική. Και όλα αυτά γιατί οι μύς που δεν κινούνται, όχι μόνον γίνονται ατροφικοί και χάνουν τη δύναμή τους, αλλά περιβάλλονται με λίπη και δημιουργούν τις προϋποθέσεις για πολλές ασθένειες. Μά θα μου διακαλογήτε πως δεν έχετε καιρό. Οι υποχρεώσεις του σπιτιού, της εργασίας, της κοινωνικής ζωής, δεν αφήνουν, ασφαλώς, στον σύγχρονο άνθρωπο διαθέσιμη ώρα για ν' ασχοληθεί με γυμναστικές ασκήσεις. Και στην αρχή αντιμετωπίζουμε συνήθως την κατάσταση με αδιαφορία. Όταν όμως φθάσει μια μέρα που θ' ακούσουμε τον κώδωνα του κινδύνου, τότε, από το στόμα κάποιου γιατρού, μαθαίνουμε την επίδραση που μπορεί να έχει στη ζωή ενός ανθρώπου, μιας γυναίκας, ένας παιδί, οι κινησιοθεραπεία. Γιατί μάθαμε μέχρι σήμερα να θεωρούμε τη γυμναστική σαν κάτι απαραίτητο μόνο για την καταπολέμηση της παχυσαρκίας. Κι όμως δεν έχουμε δίκιο. Οι πρόγονοί μας είχαν κάποιο ρητό, που έχει ξεπεράσει τη σύνορα της πατρίδας μας για να γίνει θεσμός σε κάθε γωνιά της γης. «Νούς υγιής, εν σώματι υγιεί», έλεγαν. Θέλετε, λοιπόν, να αυξήσετε την ενεργητικότητα και την αποδοτικότητα σας στη δουλειά, πολυάσχολο φέρεται; Θέλετε να διατηρήσετε το κορμί σας νεανικό, με αρμονικές αναλογίες και γεμάτο υγεία, αγαπητή μου κυρία; Θέλετε να δώσετε στα παιδιά σας τη χαρά και τη ζωτικότητα μιας άσκησης, που είναι απαραίτητη για τη σωστή σωματική τους ανάπτυξη; Τότε πρέπει να αποκτήσετε και σεις στο σπίτι σας την περίφημη συσκευή «Ανταμ Τραίνερ», που δίνει στους ανθρώπους κάθε ηλικίας τη χαρά μιας υγιεινής άσκησης, που κυριολεκτικά θα σας μεταμορφώσει. Το «Ανταμ Τραίνερ», που αντιπροσωπεύει στην Αθήνα ο Γ. Πεδικάρης, στην οδόν Άκα-

πιτυξη; Τότε πρέπει να αποκτήσετε και σεις στο σπίτι σας την περίφημη συσκευή «Ανταμ Τραίνερ», που δίνει στους ανθρώπους κάθε ηλικίας τη χαρά μιας υγιεινής άσκησης, που κυριολεκτικά θα σας μεταμορφώσει. Το «Ανταμ Τραίνερ», που αντιπροσωπεύει στην Αθήνα ο Γ. Πεδικάρης, στην οδόν Άκα-

δημίας 61 (δίπλα στη Λυρική Σκηνή), δεν είναι ενοχλητική άγρια, αλλά ένα εύχρηστο παιχνίδι. «Αν διαθέσετε κάθε μέρα δέκα λεπτά της ώρας, μέσα σε λίγους καιρούς θα έχετε αποκτήσει ένα θαυμάσιο γυμνασμένο κορμί, γεμάτο υγεία, σφριγηλότητα και νεανία. Το πεντατάρισμα, άλλωστε, που αντικαθιστά το ποδήλατο, έχει ένα μοναδικό πλεονέκτημα: «Ότι γίνεται με το σώμα σε υπτία στάση, διευκολύνοντας έτσι την κυκλοφορία του αίματος. Αλλά με το «Adams Trainer» μπορείτε να κάνετε ένα μεγάλο αριθμό ασκήσεων για τους δακτύλους, τα πόδια και γενικά ολόκληρο το σώμα, που είναι δύσκολο όμως ν' αναφέρουμε αναλυτικά μέσα στον περιορισμένο χώρο της κουβεντούλας μας.

Σκεφθήκατε, αλήθεια, ποτέ πως τα μαλλιά έχουν ώρισμα διακριτικά γνωρίσματα που τα κατατάσσουν σε κατηγορίες; Όπως το δέρμα είναι λιπαρό, ξηρό ή φυσιο-λογικό, έτσι και τα μαλλιά παρουσιάζουν τους τρεις αυτούς τύπους και δημιουργούν την προϋπόθεση μιας ιδιαίτερης μεταχείρισης για την κάθε περίπτωση. Μια γυναίκα, δηλαδή, που έχει λιπαρά μαλλιά, δεν μπορεί, αλλά ούτε και πρέπει να λουστεί με ένα σαμπουν που περιέχει λαυρίνη. Είναι κάτι που χρειάζεται στις γυναίκες που έχουν ξηρά μαλλιά. Αλλά μήπως και τα φυσιο-λογικά δεν θέλουν ένα σαμπουν που να μην είναι ούτε πολύ λιπαρό ούτε πολύ στεγνό; Ποτέ όμως μέχρι σήμερα δεν μπορούσε κανείς να βοηθήσει το σαμπουν που ταίριαζε με την κάθε περίπτωση των μαλλιών. Στην αγορά κυκλοφορούν φυσικά πολλές μάρκες, αλλά καμιά δεν έχει διακριτικούς τύπους σαμπου-

άν. Πριν κάμποσο, όμως, καιρό έφθασε και στην Ελλάδα το περίφημο αμερικανικό σαμπουν «Breck». Είναι το μοναδικό στον κόσμο που παρουσιάζει τρεις διαφορετικούς τύπους, ανάλογα μελετημένους για τις ισάριθμες ποιότητες μαλλιών. Το σαμπουν «Μπρέκ», άλλωστε, έχει ένα ακόμη μεγάλο πλεονέκτημα: «Ότι προσδίδει στα μαλλιά μια θαυμάσια αντανάφεια και ζωηρευει την απόχρωσή τους, παράλληλα με το καλό και σωστό καθαρίσμο. Ανάλογα, λοιπόν, με τον τύπο των μαλλιών σας θα διαλέξετε και το «Μπρέκ» που τους ταιριάζει. Η χρήση του είναι πολύ απλή. Αφού βρέξετε τα μαλλιά με χλιαρό ή και κρύο ακόμη νερό, ρίχνετε μέσα στη φούχτα του χεριού σας μια κουταλιά της σούπας σαμπουν και το διανέμετε προς όλες τις κατευθύνσεις του κεφαλιού. Ένα ολιγόλεπτο μασάζ με τις άκρες των δακτύλων δεν θα κάνει την πρώτη φορά σαπουνάδα, αλλά θα καθαρίσει τέλεια τα μαλλιά. Αφού τα ξεβγάλετε, βάζετε για δεύτερη φορά σαμπουν, που τώρα θα αποδώσει άρεστη σαπουνάδα. Ένα καλό ξεβγάλμα και θα έχετε μαλλιά καθαρά, λαμπρά και αρωματισμένα. Αλλά, έπειτα από ένα σαμπουν «Μπρέκ», είναι πολύ πιο εύκολο να κάνετε μια ώρα μιλί αν πλύνετε, που θα διατηρηθεί και περισσότερο και, με την επίδραση των συστατικών του «Μπρέκ», θα δώσει ξεχωριστή απαλότητα στις γραμμές του κτενίσματος σας. Έτσι και ολόκληρα μαλλιά θα έχετε και το κτενισμό σας θα είναι πιο φυσικό και θα διατηρηθεί μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Και μάλιστα πρακτική συμβουλή. Αν θέλετε να κάνετε μια τέλεια αποτρίχωση, χωρίς δύσκολη και ενοχλητική συνεπεία, τότε πρέπει να γίνετε και σεις θιασώτρια του περίφημου αμερικανικού αποτριχωτικού «Nair», που υπάρχει παντού σε κρέμα και σε λοσιόν. Είναι μια μεγάλη επιτυχία της σύγχρονης επιστήμης, που κατάρθωσε να δημιουργήσει το ιδεώδες αυτό παρασκεύασμα, που δεν ερεθίζει το δέρμα, αλλά αντίθετα του δίνει μια πρωτόγνωρη απαλότητα. Με το «Nair», λοιπόν, θα λύσετε και σεις άσπρασις το αλάνο αυτό γυναικείο πρόβλημα, που προξενούσε ως τότε χίλιες δυο μπελάδες σε κάθε γυναίκα.

Πόσο σκάνε, αλήθεια, τα χέρια αυτή την εποχή. Το δέρμα τους αγριεύει και δίνει μια αντιαισθητική όψη στην εμφάνιση του χεριού. Οι ευμετάβλητες καιρικές συνθήκες είναι ίσως η βασική αιτία του σκασιματος των χεριών. Και το περιεργό είναι πως, όσο κι αν βάλει κανείς μια οποιαδήποτε λιπαρή κρέμα, δεν μπορεί να απομακρύνει το κακό. Γιατί τα χέρια δεν χρειάζου-

ται μόνο λιπαρή ουσία, αλλά ζήτούν ένα μελετημένο καλλυντικό, που θα δώσει συγχρόνως στην επιδερμίδα τους μια νεανική δροσιά και λάμψη. Και η Έλσα Σκιαπαρέλλι είναι η μόνη που κατάρθωσε να παρουσιάσει ένα θαυμάσιο παρασκεύασμα, το περίφημο «Ζολι μαιν». Από την πιο φτωχή Γαλλίδα μέχρι την πιο πλούσια Αμερικανίδα λατρεύουν όλες αυτή τη στιγμή το «Ζολι μαιν» της Σκιαπαρέλλι, που έχει την εκπληκτική ιδιότητα να εισχωρή στους πόρους του δέρματος, να τους τρέφει και να απομακρύνει την αφύσισή τους, που είναι και η βασική αιτία του σκασιματος και της τοπικής ακνιότητας των χεριών. Έτσι, με λίγες σταγόνες «Ζολι μαιν», η κακή επίδραση της ανοξείωσης θα ξεουδετερωθεί τελείως και θα λάμψη για μια ακόμη φορά η νικηφόρα προσπάθεια της Σκιαπαρέλλι για τη διαίτηρη της γυναικείας ομορφιάς.

Αν αρχίσατε, ασφαλώς, και σεις να ιδρώνετε αυτές τις ημέρες. Και καμιά φορά, με την ανοξείωτική λιπαρότητα, ιδρώνει κανείς περισσότερο από το καλοκαίρι, γιατί είναι ντυμένος βαρύτερα. Η εφίδρωση όμως, που δημιουργείται στις μασχάλες, είναι κάτι πραγματικά αντιαισθητικό, που δεν ταιριάζει με την κομψότητα της σύγχρονης γυναίκας. Να όμως που θα βρήτε παντού κάτι φθινό, αλλά εκπληκτικά αποτελεσματικό. Πρόκειται για το περίφημο αμερικανικό αντιιδρωτικό «Arid», που δεν ενεργεί μόνον επιφανειακά, όπως συμβαίνει με τις υπάρχουσες φίρμες, αλλά σκωτώνει από τη ρίζα του το κακό.

Αν είναι δυνατόν πια να κρυφθεί. Τα φαινόματα πρώτα, ο ζεστός ήλιος, τα ευχάριστα βράδια, το μπουμπουκίσμα της φύσης, όλα μας την φανερώνουν. Είναι η άνοιξη, που δεν έρχεται μόνον. Φέρνει μαζί της χίλιες δυο έννοιες. Και πρώτα - πρώτα την έννοια του ντυσίματος. Τώρα που θ' αρχίσει η αποκαλυψη της γυναικείας σιλουέτας, το ντύσιμο θα γίνει ακόμη περισσότερο απαιτητικό. Αλλά την άνοιξη δεν θα την βρήτε μόνο στη φύση. Θα την αντικρύσετε μέσα σε μια πολυκύρνη πλημμύρα δημιουργιών της Τρικόζας. Έρχεται κι αυτή με τα δώρα της, που στολίζουν και ομορφαίνουν τη σύγχρονη Έλληνίδα. Πρωτότυπα, χαριτωμένα, ζωηρόχρωμα, τα πλεκτά της Τρικόζας φέρνουν την σφραγίδα μιας καλόγουστης επιτεύξεως. Ολόμαλλα, μοντέρνα, χαριτωμένα μπλουζάκια, που προσφέρονται σε μια ατέλειωτη ποικιλία αποχρώσεων, με πρωτότυπα ντεκολτέ, προσηγμένο και καθαρό τελείωμα, διακρίνονται για την άψογη γραμμή τους. Και ξέρετε πόσο στοιχίζουν;

55 μόνον δραχμές. Δεν πρόκειται για λάθος, αλλά για ένα πραγματικό δώρο της Τρικόζας στις αγαπητές της πελάτισσες. Και κάτι ακόμη. Ένα ωραιότατο ολόμαλλο μπλουζάκι, με ιδιότυπο τετράγωνο ντεκολτέ και χοντρό γυριστό γιακά, στις πιο γοητευτικές αποχρώσεις, που έχει την καταπληκτική τιμή των 65 δραχμών. Μια άλλη δημιουργία του αθηναϊκού πλεκτομάγαζου, που γίνεται ανάρπαστη αυτές τις ημέρες, είναι ένα δημοφιλές μπλουζάκι, με μοντέρνο ντεκολτέ σε σχήμα πετάλου αλόγου και τρουά κάρ μανίκι. Στοιχίζει 90 μόνον δραχμές. Αλλά πώς μπορεί κανείς να ξεχάσει τα «καλάθια» της Τρικόζας, που ξαναγέμισαν με φθινοπωρινά πλεκτά το Τμήμα Ευκαιριών του καταστήματος της οδού Ερμού 6 στην Αθήνα και Μητροπόλεως 51 (γανιά Καρόλου Ντήλ) στη Θεσσαλονίκη; Και ποιος δεν έφειρε πως στα καλάθια αυτά βρίσκει κανείς ωραιότατα πλεκτά, ζακέτες και μπλουζές ολόμαλλες, χωρίς κανένα ελάττωμα σε άπιστευτα φθινές τιμές; Αν θέλετε να ρίξετε και σεις μια ματιά στα πλεκτά των καλαθιών, είναι καλύτερα να πάτε το πρωί, μεταξύ 8 - 10. Είναι σίγουρη πως θα ενθουσιασθήτε. Αλλά, παράλληλα, στην Τρικόζα θα βρήτε και τις πιο γοητευτικές δημιουργίες των μεγαλύτερων οίκων μόδας του εξωτερικού, που παρουσιάζουν πραγματικά υπέροχα πλεκτά για τις γυναίκες που θέλουν να διακρίνουν την κομψότητά τους με κάτι αληθινά ξεχωριστό.

Ολη τη δροσιά και την φινέτσα ενός ροδοπέταλου χρειάζεται η λεπτή επιδερμίδα του γυναικείου προσώπου. Ιδιαίτερα τώρα την άνοιξη, που οι κίνδυνοι πολλαπλασιάζονται από την αλλαγή της εποχής, το δέρμα θέλει ακόμη περισσότερο μια ξεχωριστή προστασία. Για τις ντελικές επιδερμίδες, που νοιάζονται πόνονα τις καιρικές αλλαγές, η Χάριετ Χούμπαρτ «Άγιερ» παρουσιάζει μια σειρά από θαυμάσια καλλυντικά, που έχουν σαν βάση εκχύλισμα χαμομηλιού. Η καινοτομία αυτή έδωσε την ευκαιρία στο μεγάλο αυτό φημισμένο γαλλικό σπινί να δημιουργήσει τέσσερα καινούργια προϊόντα για τη διαφύλαξη της γυναικείας ομορφιάς. Και πρώτα - πρώτα παρουσιάζει ένα περίφημο γαλάκτωμα, το «Special Cleanser», που καθαρίζει βαθιά και προσδίδει στο δέρμα μια δροσιστική γοητεία. Ακολουθεί η «Special Day Cream», μια προστατευτική κρέμα για την ημέρα, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί και σαν βάση για το μακιγιάρισμα. Η θρεπτική κρέμα νυκτός «Special Night Cream» και το κρυσταλλικό με τη βάση «Special Base», που προστατεύει τα χείλη από το σκασίμο και τους δίνει μια βελούδινη απαλότητα, ολοκληρώνουν την καινούργια αυτή σειρά των καλλυντικών «Άγιερ», που έφθασαν αυτές τις ημέρες και στην Αθήνα.

Θ

έλετε να φορέσετε κάτι πραγματικά παριζιάνικο; Μια φούστα που να ξεχωρίζει για τη χάρη, την κομψότητα και την ομορφιά της; Τότε πρέπει να αποκτήσετε και σεις μια από τις θαυμάσιες πλίσες φούστες «Ampel», που δεν σοτακούν και δεν χαλούν όταν πλένονται. Τώρα μάλιστα για την άνοιξη, οι φούστες «Αρνέλ», που υπάρχουν σε όλους τους απαλούς χρωματισμούς, είναι αληθινά ιδέες, γιατί ταιριάζουν με κάθε πουλόβερ και κοστίζουν πραγματικά πάφθηνα. Μια μοναδική, λοιπόν, ευκαιρία για να ολοκληρώσετε, χωρίς πολλά έξοδα, το ανοιξιάτικο ντύσιμο.

Οσο απαραίτητο είναι το μακιγιάρισμα σε μια γυναίκα που θέλει να ξεχωρίσει, τόσο επικίνδυνο γίνεται στα χέρια μιας ανίδεως ομόφυλής μας. Αυτά μου έλεγε η γνωστή μακιγιέρ της Αθήνας κ. Λία Γαλάνη, στο εργαστήρι της της οδού Κανάρη 4. Και, πραγματικά, αν δεν προσέξετε τις λεπτομέρειες και τον συνδυασμό των αποχρώσεων των καλλυντικών, μπορεί πολύ εύκολα να γελοιοποιηθείτε. Γι' αυτό χρειάζεται η συμβουλή μιας ειδικού, που θα μπορέσει, στις δυο - τρεις επισκέψεις σας, να σας μιλήσει στα μυστικά ενός σωστού μακιγιαρίσματος.

Είχαμε μιλήσει πια παλιά για το δούρτισμα του προσώπου. Όπως μου έλεγε όμως προ ημερών, στο ινστιτούτο της της οδού Αμερικής 15, η εκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, το δούρτισμα με κάπως σκληρή βούρα είναι απαραίτητο και για την υγεία και την ομορφιά της επιδερμίδας και του σώματος. Είναι κάτι που πρέπει να γίνεται τουλάχιστον μια φορά την εβδομάδα και να ολοκληρώνεται από μια ελαφριά εντριβή με κολώνια της προτιμής σας και με ένα καλλυντικό τάλκ, που θα χαρίσει μια ξεχωριστή απαλότητα στην επιδερμίδα.

Αν νομίζω να υπάρχει Ευρώπη ή Αμερική που να μην έχει πάντοτε στην τουαλέτα της ένα κουτί χαρτομάντηλα. Γιατί αυτός είναι, αναμφισβήτητο, ο μόνος τρόπος για να κατορθώσει μια πολιτισμένη ομόφυλή μας, όχι μόνο να πραγματοποιήσει καθαρό ντεμακιγιάρισμα, αλλά και ένα σωστό μακιγιάρισμα του προσώπου. Η αφαίρεση της περιττής κρέμας, της πούσας, του κρυσταλλικού και της σκιάς των ματιών προϋποθέτει ένα λεπτό, αιδερό, μεταξένιο, θα λέγαμε, χαρτί, που το βρίσκει κανείς μόνο στα περίφημα αμερικανικά χαρτομάντηλα «Angel Soft».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 11 έως 17 Μαρτίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 Απριλίου. Οι διαβεβαιώσεις ωριμένων φίλων δεν πρέπει να σας δγάζουν από την γρομμή που έχετε ακολουθήσει μέχρι τώρα για τα σχέδιά σας. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 5.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Απριλίου-21 Μαΐου. Θα φιλονικήσετε με κάποιο πρόσωπο που θα επιτηρήσει να παρεμβάλει στις απόλυτα προσωπικές σας υποθέσεις. Φυλαχθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 3.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 Ιουνίου. Οι δικαιολογίες που προβάλλετε δεν στέκουν, και γι' αυτό καλύτερα ν' αποφύγετε τις περιττές επεξηγήσεις. Προτιμήστε τη σιωπή. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 4.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Ιουν.-22 Ιουλίου. Προσπαθήστε να επιβάλλετε τις ιδέες σας με διπλωματικότητα και κατανόηση, αν θέλετε να επιτύχετε αυτό που επιδιώκετε. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, άριθ. 8.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου. Μόνον όταν υποχωρήσετε θα αντιληφθούν οι γύρω την ορθότητα των απόψεών σας και τα αίτια της συνεχούς σας επιμονής. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 5.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σεπρίου. Πρέπει να διακρίνετε μόνος σας τις πιθανότητες επιτυχίας πριν αποφασίσετε να ενεργήσετε με δυναμικά μέσα. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 9.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου. Εφθασε η στιγμή να δείξετε την ικανότητά σας στους προστάμενους και ανωτέρους σας για ν' αποφασίσουν για σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 6.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Οκτ.-22 Νοεμβρίου. Καινούργιες επιτυχίες έρχονται τώρα ν' αλλάξουν τη ζωή σας και να σας δώσουν μια νέα πηγή αισιοδοξίας και ελπίδας. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμβρίου-22 Δεκεμβρίου. Διαφυλάξτε τα συμφέροντά σας πριν είναι αργά και αντιληφθούν τα άσθενή σας σημεία άνθρωποι που δεν σας πολυσympαθούν. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 2.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκεμβρίου-19 Ιανουαρίου. Μη δημιουργήσετε φασαρίες, εφ' όσον μπορεί το πράγμα να περάσει τελείως απαρατήρητο και χωρίς να δοθεί συνέχεια. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 1.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 Ιαν.-18 Φεβρουαρίου. Είναι καιρός να ξεκουραστήτε γιατί έχετε ταλαιπωρηθεί πολύ από την έντατική εργασία και τις αντιζηλιότητες του τελευταίου καιρού. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 9.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρουαρίου-20 Μαρτίου. Μια άχτιδα ελπίδας θα φανερωθεί τη στιγμή που δεν την περιμένετε και θα σας ξαναδώσει κουράγιο για την δουλειά σας. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 7.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 6 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε; ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 63

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΗ ΣΚΗΝΗ
ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΤΩΝ

Η ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΒΑ. Ο ΚΟΥΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ...

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΟΥΪΛΛΙΑΜΣ...

"Υστερα από απουσία τεσσάρων ετών, μία από τις πιο αγαπημένες πρωταγωνίστριες του ελληνικού κοινού, η Μελίνα Μερκούρη, κάνει αυτές τις ημέρες την επανεμφάνισή της εις την 'Αθηναϊκή σκηνή. Στεφανιμένη από τις δάφνες της διεθνούς εμφάνισως οτών κινηματογράφο, η Μελίνα θα ζωντανέψη, συμπράττουσα εκτάκτως με το «Θέατρο Τέχνης» του Καρόλου Κούν, το περιφημο έργο του Τέννεου Ουίλλιαμς «Γλυκό πουλι της νειότης». Με την ευκαιρία αυτή δημοσιεύουμε συνέντευξη της διακεκριμένης πρωταγωνίστριας προς τον συνεργάτη των «Εικόνων» κ. Αχ. Μαμάκη.

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΕΛΙΝΑΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΟΥΡΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΒΑ ΚΑΙ ΛΙΓΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ...

Σ το γραφείο του Κούν, στην αίθουσα κάτω από τον «Όρφέα», λίγο πριν αρχίσει η πρόβα. Καφές, τσιγάρο και φιλική «ανάκριση». Η Μελίνα αρχίζει απλά:

—Έχω πολύ ζωντανή συγκίνηση γι' αυτή την πρεμιέρα μου... Δεν πρόκειται για σχήμα λόγου και ούτε για κάτι που το λέω τυπικά... Στους φίλους μου δεν δίνω συνεντεύξεις. Έξομολογούμαι με ειλικρίνεια: Είμαι, λοιπόν, πραγματικά συγκινημένη και έχω πολύ, μά πολύ «τραβά»...

—Καταλαβαίνω: Έπανεμφάνιση στην 'Αθήνα, ύστερα από διάλειμμα τεσσάρων ετών...

—Η Μελίνα διακόπτει: —Πρώτα-πρώτα αυτό και δεν είναι λίγο. Είμαι δεκαπέντε χρόνια στο θέατρο και πάντα το κοινό της 'Αθήνας μου χάρισε έντονες και αξέχαστες συγκινήσεις... Έπειτα, όμως, είναι ο Κάρολος Κούν. Και ο Τέννεου Ουίλλιαμς.

—Δεν καταλαβαίνω...

—Μά, νά: Στον Κούν χρωστώ τον πρώτο μεγάλο σταθμό της καριέρας μου και με έργο του Τέννεου Ουίλλιαμς απέκτησα την πρώτη σημαντική παρ-

γαμνή της θεατρικής μου σταδιοδρομίας.

—«Λεωφορείον ό Πόθος»;

—Ακριβώς: «Λεωφορείον ό Πόθος» 1949. «Θέατρο Τέχνης». Δηλαδή Κούν.

—Είχε, εν τούτοις, προηγηθή μία τετράχρονη θητεία στη σκηνή: "Αν δεν κάνω λάθος, ή πρώτη εμφάνισή σου ήταν στα 1945, πλάϊ στην Κατερίνα, σ' ένα έργο του Σώμερσετ Μάυ, κατόπιν έπαιζες την Λαβίνια και μετά έλαδες μέρος στην «Έπικίνδυνη στρόφη»...

—Η συνομιλήτριά μου διορθώνει: Πριν από την Κατερίνα —όπου έκανε το ούσιαστικό ντεμπούτο της— είχε προηγηθή μία σύντομη εμφάνιση στην «Βρετάννια». Έκεί έλαβε μέρος σ' ένα έργο του Άλβex Σολομού, που το έλεγαν «Τό μονοπάτι της λευτεριάς» και που το έπαιζε μ' επικεφαλής τον Γιώργο Παπά και συμμετοχή του Άντωνα Γιαννίδη. Έπακολούθησε ή συνεργασία της με τον θίασο Κατερίνας, κατόπιν με τον Νίκο Χατζίσκο. Τότε έπαιζε την «Τριεύληνη» και ύστερα πήγε επί 2½ χρόνια στο «Έθνικό Θέατρο», την εποχή του Δημήτρη Ροντήρη. Τά χρόνια έμως αυτά υπήρξαν μάλλον άγονα,

λόγω μη σημαντικής χρησιμοποίησώς της. Μόνη αξιοσημείωτη εξαίρεση ήταν ή συμμετοχή της στο έργο του Μπέρναρ Σώ «Έ Ανθρώπος και υπεράνθρωπος».

—Και φθάσαμε έτσι, συνεχίζει ή Μελίνα, στα 1949, όπότε έπαιξε την Μπλάνς στο «Λεωφορείον ό Πόθος». Ό Κούν ανέβασε το έργο στο θέατρο «Μουσούρη» και ή έπιτυχία όλης της παραστάσως ήταν πολύ μεγάλη. Ήταν ή πρώτη, να πούμε, σημαντική έπιτυχία που γνώρισα στη σκηνή...

—Και ύστερα;

—Η διεθνούς πιά άπνηχσως πρωταγωνίστρια του θεάτρου και του κινηματογράφου λακωνικά μου θυμίζει ότι μετά το «Λεωφορείον» πήγε στο θέατρο «Κοτοπούλη», όπου, με τον Κούν πάλι, έπαιξε το «Χαμόγελο της Τζοκόντας» και τον «Θάνατο του έμποράκου», έπαιξε το «Μικρό καλύδι» με τον Παπά και κατόπιν έγκαινίσσε την γόνιμη συνεργασία της με τον Δημήτρη Μυράτ, που περιέλαβε ανάμεσα στα άλλα την «Άννα των χιλίων ημερών» και είχε σαν κατακλείδα τον «Κορυδαλλό», πριν από τέσσερα χρόνια, τον «Κορυ-

Η Μελίνα, ηρώδα πάλι του συγγραφέως της μεγάλης της έπιτυχίας «Λεωφορείον ό Πόθος», προετοιμάζεται για την καινούργια της εμφάνιση στην αθηναϊκή σκηνή.

ΠΟΛΛΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΧΟΥΝ ΓΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΜΕΛΙΝΑ ΑΠΟ ΞΕΝΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ, ΑΛΛΑ...

“ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΜΕ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η “ΠΡΕΜΙΕΡΑ” ΜΟΥ ΣΤΟΝ ΚΟΥΝ”!

Η ΜΕΛΙΝΑ ΠΟΖΑΡΕΙ ΑΡΚΕΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΗΝ

ΣΕ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΗΣ ΣΤΟ «ΓΛΥΚΟ ΠΟΥΛΙ ΤΗΣ ΝΕΙΟΤΗΣ»

(Φωτ. Κ. Ρεφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

δαλλά» που ήταν και τὴ τελευταῖο ἔργο στο ὁποῖο ἐνεφανίσθη ἔδω.

—“Ὅμως ἔπαιξα καὶ τρία ἔργα στο Παρίσι: Διὸ τοῦ Ἀσάφ καὶ ἑνα τοῦ Ζάκ Ντυβάλ καὶ γύρισα καὶ τὶς γνωστὲς ταινίες...

—Ποῦ εἶναι ἐν συνῶν;

—Πέντε. Ἐκανα ἀρχὴ μὲ τὴν «Στέλλα» τοῦ Κακογιάννη. Μετὰ ἔπαιξα στο «Ὁ Χριστὸς ξανασταυρώνεται» τοῦ Ζυλ Ντασέν. Ὑστερα στο φιλμ τὸ Τζότζεφ Λούσι «Ἡ ταγγάνα κι ὁ ἀριστοκράτης», ποὺ ἔγινε στο Λονδὶν ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸ τοῦ Ἀρθούρου Ράικ...

—Ὑστερα «γυρίστηκε» ὁ «Νόμος» τοῦ Ντασέν...

—Ναί. Καὶ τώρα μάλιστα τελειώσαμε τὴν «Ἰλιάδα», πάλι τοῦ Ντασέν, ποὺ πρόκειται νὰ προβληθῇ σὲ λίγους μῆνες...

Ρώτησα στὸ σημεῖο αὐτὸ τὴν Μελίνα Μερκούρη ἂν ἀληθεύῃ ὅτι τῆς ἔγινε τελευταίως πρόταση νὰ πρωταγωνιστήσῃ σὲ μιὰ μεγάλη ἀμερικανικὴ ταινία καὶ σ’ ἑνα γαλλικὸ φιλμ. Ἐκείνη καθορίζει:

—Προτάσεις ἔχω ἀρκετὲς καὶ καποια ἀπ’ αὐτὲς θὰ μοῦ δώσῃ προσεχῶς τὴν εὐκαιρία νὰ κάνω μιὰ ἀκόμη ἐμφάνιση στὴν ὁδὸν. Αὐτὴ τὴ στιγμή ὁμως δὲν μ’ ἀπασχολεῖ παρὰ ὁ γυρισμὸς μου στὴν ἀθηναϊκὴ σκηνὴ καὶ δὲν μ’ ἐνδιαφέρει τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὴν «πρεμιέρα» μου τοῦ «Θεάτρου Τέχνης».

Καὶ μετὰ ἀπὸ στιγμιαία διακοπὴ ἡ ἐξαιρετικὴ πρωταγωνίστρια συνέχισε:

—Δὲν μπορῶ, φυσικὰ, νὰ προσεξοφλήσω ποιὰ θὰ εἶναι ἡ ἐντύπωση ἀπὸ τὴν παράσταση τοῦ ἔργου τοῦ Τέννυς Οὐίλλιαμς, ποὺ θὰ παίξουμε. Προσωπικὰ ὁμως ὀφείλω νὰ πῶ ὅτι εἶναι κάτι ποὺ μὲ γοητεύει...

—Εἶναι ἐντύπωση ἀπὸ τὸ κείμενο καὶ τὶς δοκιμές;

—Ὄχι. Ἐχῶ ἰδῇ παράστασή του πέρυσι τὸν Ἀπρίλιον στὴν Νέα Ὑόρκη. Σκηνοθεσία τοῦ Ἡλία Καζάν. Καὶ πρωταγωνιστοὶ ὁ Πῶλ Νιούμαν καὶ ἡ Τζέραλντιν Πέιτζ, μιὰ ἀναντίρρητα καταπληκτικὴ ἡθοποιὸς σὲ μιὰ ἀληθινὰ ἔξοχη παράσταση. Ὡς αὐτὸ τὸ πρότυπο νὰ μοῦ φέρῃ τὸ ζωηρὸ «τράκ», ποὺ τὸ ἀπαλύνει μονάχα τὸ γεγονὸς ὅτι σκηνοθετεῖ τὴν ἔδω παράσταση ὁ Κάρλος Κούν.

—Νομίζω, ὁμως, ὅτι ὁ κεντρικὸς ἥρωας τοῦ ἔργου ἔχει ἕναν ἐπίσης δυναμικὸ ρόλο...

—Εἶναι σωστό. Τὸν ὑποδύεται ὁ Γιάννης Φέρτης, ποὺ ἀτομικὰ δρίσκω ὅτι θ’ ἀποδώσῃ πολὺ δημιουργικὰ. Ὑποδύεται τὸν Τσάνς Γουέην...

Ἡ ὑπόθεση τοῦ ἔργου

Ἀς ἀνοίξουμε ὁμως ἔδω μιὰ παρένθεση, γιὰ νὰ μιλήσουμε εἰδικότερα γιὰ τὸ «Γλυκὸ πουλὶ τῆς νειότης», τὴ σκηνικὴ δημιουργία τοῦ Τέννυς Οὐίλλιαμς μὲ τὴν ὁποία, συμπράττοντας ἐκτάκτως μὲ τὸ «Θεάτρο Τέχνης», κάνει τὴν ἐπανεμφάνισή της ἡ Μελίνα Μερκούρη. Δανεῖζομαι τὴν σχετικὴ ἀφήγησιν ἀπὸ ἀνάλυσιν τοῦ ἔργου ποὺ ἔκανε ὁ Κίμων Φράσιρ, σὲ εἰδικὴ ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἀμερικῆς». Ὁ βασικὸς ἥρωας τοῦ ἔργου τοῦ συγγραφέως τοῦ «Λεωφορείου ὁ Πόθος» καὶ τοῦ «Ἐνα τριαντάφυλλο στὸ στήθος» —ὁ Τσάνς Γουέην— εἶναι ἕνας φτωχὸς νέος, μὲ πολὺ μέτριο καλλιτεχνικὸ ταλέντο, μὰ μὲ ἀρτία ἀνδρική ὁμορφιά, τὴν ὁποία καὶ ἐκμεταλλεύεται μὲ κάθε τρόπο γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν φλογερὴ φιλοδοξία του: Νὰ γίνῃ με-

γάλο ἀστέρι τοῦ Χόλλυγουντ καὶ νὰ παντρευτῇ τὴν παιδική του φίλη Χέδενλη Φίνλεϋ (αὐτὴ ποὺ θὰ ὑποδυθῇ ἡ Μελίνα). Ἡ Χέδενλη, ὁμως, εἶναι κόρη τοῦ Μπὸνς Φίνλεϋ, τοῦ πιδ δυναμικοῦ πολιτικοῦ τῆς περιοχῆς του, ποὺ ἀρνεῖται νὰ κάνῃ γαμβρὸ τοῦ Τσάνς γιὰτὶ εἶναι φτωχὸς καὶ ἀσημὸς. Ὁ Τσάνς παρασύρει τὴν Χέδενλη στὴν Καλιφόρνια καὶ τὴν ρίχνει σὲ τέτια ἀφροδίσια νοσηρότητα, ὥστε, ἐπιστρέφοντας στὸ σπίτι της, ἀναγκάζεται, γιὰ νὰ θεραπευθῇ, νὰ ὑποστῇ ἐγχείρησιν ποὺ τῆς ἀποκαλεῖ κάθε ἐλπίδα γιὰ μελλοντικὴ μητρότητα. Ὁ πατέρας της, γιὰ ἐκδίκηση, ὀρκίζεται νὰ στερήσῃ τὸν Τσάνς ἀπὸ τὸ κύριο γινώρισμα τοῦ ἀνδρισμοῦ του. Ὁ Τσάνς πωλάει τὴν ὁμορφιά του σὲ μιὰ διάσημη «στάρ» τοῦ σινεμά, ποὺ ἔχει χάσει πιά τὴ φρεσκάδα καὶ τὴ νεότητά της καὶ ἔχει ριχτῇ στὴν ἀσωτία μὲ ἐξιγκολὸς, μεθώντας συνεχῶς μὲ χαρὶς. Προσπαθεῖ νὰ τὴν πείσῃ ν’ ἀναδείξῃ αὐτὸν καὶ τὴν Χέδενλη στὸ σινεμά. Ἐκείνη δέχεται νὰ τὸν πάρῃ μαζί της στὸ Χόλλυγουντ, ἀλλὰ μόνο ὡς ἐξιγκολὸς της. Ὁ Τσάνς ἀρνεῖται καὶ μένει μόνος στὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου του, ὅπου τὸν τριγυρίζουν οἱ μπράβοι τοῦ Μπὸνς Φίνλεϋ, γιὰ νὰ τὸν στερῇ ἀπὸ τὸ μόνον ἐφόδιο ποὺ ἔχει στὴ ζωή... Ἀλλὰ, φυσικὰ, ὁ μῦθος σὰν ἀπλή ἐκτύλιξη πλοκῆς δὲν συνθέτει τὸ οὐσιαστικὸ περιεχόμενον τῆς σκηνικῆς αὐτῆς δημιουργίας τοῦ Τέννυς Οὐίλλιαμς. Τὸ κύριο θέμα —μεταφέρω πάντοτε τὴν ἀνάλυσιν τοῦ Φράσιρ— ὅπως καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα ἔργα τοῦ διασέμου Ἀμερικανοῦ συγγραφέως εἶναι ἡ ἀπάθεια τῆς νεότητος ἀπὸ τὸν ἐρημωτὴ χρόνον. Ὁ ἥρωας τοῦ ἔργου ἀπεινύεται μάλιστα, στὸ τέλος, στὸ ἀκροατήριον καὶ λέει: «Δὲν ζήτησα τὴν συμπνία σας, ἀλλὰ μόνο

τὴν κατανόησή σας —κι ἀκόμη οὔτε κι αὐτό. Ὄχι. Μόνον γιὰ ν’ ἀνακαλύψετε τὸν ἑαυτὸ σας μέσα σὲ σὰς καὶ τὸν ἑθρὸ —τὸν χρόνον— ποὺ ὑπάρχει σ’ ὅλους μας».

Κούν καὶ Οὐίλλιαμς

Κλείνοντας τὴν παρένθεση, θ’ ἀναφέρω τελειώνοντας ὅτι ὅχι μόνον ἡ Μελίνα, ἀλλὰ καὶ ὁ Κούν ἀγαπᾷ ἰδιαίτερα τὸ ἔργο ποὺ ἀνεβάζει τώρα. Ἀλλὰ καὶ ὁ δημιουργὸς τοῦ «Θεάτρου Τέχνης» τρέφει γενικότερα ξεχωριστὴ ἀδυναμία στὸν Ἀμερικανὸ συγγραφέα. Ἐχει ἀνεβάσει ὡς τώρα... Ἀλλὰ καλύτερα ἂς μᾶς τὰ θυμίσῃ ὁ ἴδιος:

—“Ἐξ ἑορῆς τὸ «Θεάτρο Τέχνης» ἔπαιξε Τέννυς Οὐίλλιαμς...

—Μιὰ ὅταν, μὲ τὴν Μελίνα καὶ τὸν Διαμαντόπουλο, ἀνέβασε τὸ «Λεωφορεῖον ὁ Πόθος»...

—Ναί. Ἀλλὰ, τρία χρόνια πρίν, δηλαδὴ στὰ 1946, παίξαμε τὸν «Γυάλινον κόσμον» μὲ τὴν Ἑλλή Λαμπέτη. Μεσολάβησαν κατόπιν ἀρκετὰ χρόνια καὶ στὰ 1956 ἀνέβασα τὸ «Ἐνα τριαντάφυλλο στὸ στήθος» μὲ τὴν Νέλλη Ἀγγελίδου.

—Καὶ κατόπιν;

—«Καλοκαίρι καὶ καταχνιά» στὰ 1958 μὲ τὴν Ζαβιτσιάνου, καὶ «Ἐσφινὰ πέρυσι τὸ καλοκαίρι» στὰ 1959 μὲ τὴν Καπελλαρή καὶ τὴν Λυμπεροπούλου. Ἀκόμη, σ’ ἑνα πρόγραμμα μονοπρακτῶν, ἔκανε ἰδιαίτερη ἐντύπωση τὸ «Ἐρὸς κατεδάφισιν» μὲ τὴν Ἑκάλη Σάκου.

Καὶ ἡ Μελίνα συμπλήρωσε:

—Καὶ τώρα ἔβδομον ἔργο τὸ «Γλυκὸ πουλὶ τῆς νειότητος».

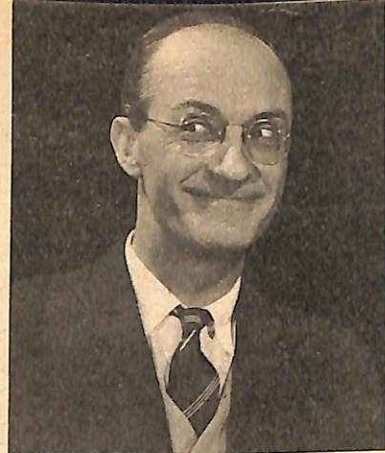
ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΠΕΝΤΕ ταινίες ἐλληνικὲς καὶ ξένες καὶ 15 χρόνια στὸ θέατρο. Ἐνα παρελθὸν πλούσιο σὲ ἐξαιρετικὲς ἐπιτυχίες στὸν ἐλληνικὸ καὶ στὸν ξένον καλλιτεχνικὸ στίβο. Καὶ ὁμως, ὅπως κάθε γνήσια καὶ δυναμικὴ καλλιτέχνης, ἡ Μελίνα Μερκούρη ἔχει πάλι «τράκ». Ἡ «πρεμιέρα» πλησιάζει...

Η ΚΑΚΟΜΑΘΗΜΕΝΗ ΤΖΟΥΛΙΑ ΚΑΙ...

...ΤΟ ΕΞΥΠΝΟ ΚΟΡΟΪΔΑΚΙ ΤΗΣ

(Απόσπασμα από σελίδα Νεοελληνικού Λεξικού, σελ. 456, Κεφ. ΙΚ, έδαφον γ')

«Κοροϊδάκι»: 'Υποκοριστικόν τῆς λέξεως «κορόιδο» καὶ κατ' ἐπέκτασιν «κοροϊδάρ» κ.ο.κ. (Σχετικά: «Εἶσαι μεγάλο κορόιδο!» (...ὅταν εἰσαι!) ἢ «Τὸ κορόιδο κάνεις» (...ὅταν δὲν εἰσαι!) ἢ «Τὸν πιάσανε κορόιδο» (...ὅταν σὲ πιάουν!) ἢ «Τοὺς ἐπιάσε κορόιδο!» (... ὅταν δὲν εἶσαι ἐσὺ καὶ εἶναι οἱ ἄλλοι!).

Τὰ «κοροϊδάκια» εἶναι πλάσματα κατὰ θάσιν συμπασθητικά καὶ ἀξιογάπητα. Στὴν ἐποχὴ μᾶς ὑπάρχουν πολλῶν εἰδῶν. Ἡ χειρότερα περίπτω-

σις εἶναι νὰ γίνῃ κανεὶς «κοροϊδάκι» μιᾶς δεσποινίδος! Καὶ ὅταν μὲν τὸ ζήτημα μείνῃ μεταξὺ μᾶς («κεκλεισμένων τῶν θυρῶν») πάει κ' ἔρχεται. Οὐτε ὁ πρῶτος, οὐτε ὁ τελευταῖος. Ἔτσι, ὁμῶς, καὶ τὸ πιάσουν στὰ χέρια τοὺς ὁ Ν. Τσιφόρος καὶ ὁ Πολ. Βασιλειάδης, τὸ πρᾶγμα ἀποκτὰ τεραστίαν ἔκτασιν. Γίνεται θεατρικὸ ἔργο. Σημειώνει πρωτοφανὴ ἐπιτυχίαν. Γίνεται ὑστερα καὶ ταινία μὲ προοπτικὴν θριάμβου. Καὶ τὸ «κοροϊδάκι»... πιάνεται τέτιο... κορόιδο, πού ἀναρρωτιοῦνται οἱ ἄλλοι —τά... μὴ κοροϊδαί!— δικαίως πλέον:

—Ποιοὶ εἶναι τὰ κορόιδα καὶ ποιοὶ τὰ κοροῖδα τοῦ κοροϊδοῦ! Αὐτὰ

ΕΝΑ ΠΟΝΗΡΟ "ΧΡΥΣΟΨΑΡΟ" ΚΑΙ ΜΙΑ ΟΛΟΚΟΜΨΗ "ΓΑΤΟΥΛΑ"!

«ΤΟ ΚΟΡΟΪΔΑΚΙ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ»

Πενήντα προβολεῖς ἀναμμένοι. Ἡ μηχανὴ λήψεως στὴ θέση της. Τὸ μικρόφωνο κρέμεται ἀπὸ πάνω σὰν Δαμόκλειος σπάθη. Τὸ συνεργεῖο σὲ ἐπιφυλακὴ. Ὁ Σκηνοθέτης μὲ τὸ ἀπαραίτητο ἀνήσυχο ὄψος. Ὁ Διευθυντὴς Φωτογραφίας κάνει τὰ τελευταῖα του φωτιστικὰ ρετούς. Οἱ ἡθοποιοὶ δαμμένοι κ' ἔτοιμοι. Ἡ Τζένη Καρέζη καὶ ὁ Ντίνος Ἡλιόπουλος. Γυρίζεται τὸ τελευταῖο πλάνο τῆς ταινίας. Καί, κατὰ σύμπτωση, εἶναι καὶ τὸ «φινάλε» τοῦ ἔργου.

Τὸ σενάριο περιγράφει: Ἡ Τζούλια ἀγκαλιάζει τὸν Γρηγόρη, ἐνῶ συγχρόνως ἀπλώνει τὸ χερί της καὶ χαιδεύει μιὰ γυάλα πού μέσα κολυμπάει ἕνα χρυσόψαρο.

Ἡ μηχανὴ μὲ «τράβελινγκ» πλησιάζει τὴ γυάλα καὶ σταμπιλάει ἐκεῖ. Ἀκούγεται τὸ τραγούδι λάιτ-μοτίβ:

«Ἀντὶ νὰ φάῃ ἡ γάτα τὸ ψαράκι τρώει τὴ γατούλα πού (ἀγαπᾷ)».

(Ἀκολουθεῖ τὸ «ρεφραίν») Τὸ «πλάνο» γυρίζεται. Μιὰ ἀκόμα ταινία ἔχει τελειώσει. Εἶναι «Τὸ κοροϊδάκι τῆς δεσποινίδος».

Ἡ δεσποινὶς Τζούλια εἶναι ἕνα τρισαγατωμένο πλουσιοκόριτσο. Μοντέρνο, γοητευτικὸ ὅσο καὶ κακομαθμένο. Τὰ εἶχε ὅλα. Δὲν τῆς ἔμενε παρὰ ν' ἀποκτήσῃ κ' ἕνα «κοροϊδάκι» γιὰ νὰ τῆς γεμίξῃ τὶς ὥρες τῆς πλήξης. Καὶ βρέθηκε αὐτὸ τὸ «κορο-

ιδάκι» στὸ πρόσωπο τοῦ Γρηγόρη, ἐνὸς ἀσήμαντου ὑπαλλήλου τοῦ πλουσίου μπαμπὰ τῆς. Ἐνὸς ὑπαλλήλου πού, ἀθελά του, ἀπὸ ἕνα πολὺ γουστόζικο καπρίτσιο τῆς τύχης, βρέθηκε μπερδεμένος στους ἀριστοκρατικούς κύκλους τῆς Τζούλιας. Ὁ Γρηγόρης κατέχει ἕνα μυστικὸ πού, ἂν τὸ ἀποκαλύψῃ, εἶναι ἱκανὸ νὰ ἐτινάξῃ στὸν ἀέρα τὴ θέση τοῦ πλουσίου μπαμπὰ, γι' αὐτὸ καὶ οἱ τόσες περιποιήσεις, γι' αὐτὸ καὶ οἱ τόσες ἀγάπες.

Κάποτε ὁμῶς ὁ Γρηγόρης —κοροϊδάκι θὰ εὐπνήσῃ. Θὰ καταλάβῃ τὴν αἰτία τῶν περιποιήσεων καί...

Καί; Θὰ σκύψῃ τὸ κεφάλι; Θὰ ξαναχωθῇ στὴν ἀφάνεια καὶ στὴ σκιά του; Τὸ τί θὰ κάνῃ εἶναι κατὰ τὸν μόνον ἂν εἶναι κανεὶς «κοροϊδάκι» δὲν μπορεῖ νὰ τὸ μαντέψῃ.

Ἄς εἶναι... Αὐτὸ θὰ τὸ δῇτε ἀπὸ μεθούριο στους κινηματογράφους πού θὰ παίζεται ἡ νέα ταινία.

Ἕνα ρεκόρ! Ὁ Ἑλληνικὸς κινηματογράφος ἀρχίζει νὰ μιμῆται τοὺς ξένους συναδέλφους του. Γίνεται συνεπὴς τῆς υποχρέωσής του καὶ στὶς ἡμερομηνίες του. Ἡ ταινία ἀρχίζει νὰ γυρίζεται στὴν ὀρισμένη ἡμερομηνία, τελειώσε στὴν ὀρισμένη ἡμερομηνία καὶ προβάλλεται στὴν ὀρισμένη προκαθορισμένη ἡμερομηνία. Γι' αὐτὸ ἵσχυται μὲ σύστημα, μὲ καταπληκτικὴ ὀργάνωση, μὲ συνέπεια καί, τὸ πιὸ σπουδαῖο, μὲ ἐνθουσιασμό. Κα-

θημερινὸ γύρισμα, ἄλλοτε στὰ νεκρὰ μέσα στὸ στούντιο, κὶ ἄλλοτε σὲ ἐξωτερικοὺς χώρους, σὲ δρόμους, σὲ κέντρα κλπ. Ἀρχισε στὶς 15 Ἰανουαρίου καὶ τελείωσε στὶς 29 Φεβρουαρίου, χωρὶς νὰ πᾶνε χαμένες ἀκόμα καὶ μέρες πού ἄλλοι θὰ τὶς διέθεταν γιὰ γλέντι (Κυριακές, Ἀπόκριες, Καθαρὴ Δευτέρα, μὲ μοναδικὴ ἡμέρα διακοπῆς τὴν Δευτέρα 22 Φεβρουαρίου, ἡμέρα τῆς κηδείας τοῦ ἀλησμόνητου Λογοθετίδη).

Ἡ συστηματικὴ αὕτη ἐργασία, πολὺωρος καὶ ἐξαιρετικὰ κοπιαστική, ἀποτελεῖ κατὰ τιμὰ ἰδιαίτερα τοὺς ἡθοποιούς καὶ τοὺς τεχνικούς συνεργάτες τῆς ταινίας «Τὸ κοροϊδάκι τῆς δεσποινίδος».

Λεπτομέρειες πού ἴσως ἐνδιαφέρουν ὅσους θὰ δοῦν στὴν ὁθόνη «Τὸ κοροϊδάκι τῆς δεσποινίδος».

—Ἡ Τζένη Καρέζη, στὴ νέα αὐτὴ ταινία της, εἶναι καὶ πάλι θαυμάσια ντυμένη. Ὅλες οἱ τουαλέτες της εἶναι παριζιάνικα μοντέλα, φορεμένα μὲ τὴν φινέτσα καὶ τὸ γούστο πού πάντα τὴν χαρακτηρίζουν.

—Ὁ Μάνος Χατζιδάκις ἔγραψε γιὰ «Τὸ κοροϊδάκι τῆς δεσποινίδος» πολλές νέες μελωδίες τοῦ πού, ἀσφαλῶς, θὰ γίνουν γρήγορα «σουξέ». Σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ τραγούδια τῆς ταινίας ἀκούγεται νὰ τραγουδᾷ καί... ὁ ἴδιος! Δὲν θὰ σᾶς ἀποκαλύψουμε σὲ ποῖο ἀπ' ὅλα. Ἄς ἀποτελέσῃ αὐτὸ ἕνα μικρὸ παιχνίδι γιὰ τοὺς θεατὰς, νὰ τὸν ἀνακαλύψουν μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ «ρό» του!

—Τὸ «τσάρλεστον» ἔγινε καὶ πάλι τῆς μόδας! Τσάρλεστον, λοιπόν, χορεύουν καὶ στὴν ταινία ὁ Ντίνος Ἡλιόπουλος μὲ τὴν Τζένη Καρέζη, καὶ δὲν χορεύουν μόνον τσάρλεστον. Χορεύουν καὶ ταγκὸ σὲ στυλ... Βαλεντίνο, μὲ μουσικὴ πάντα Χατζιδάκι, χορεύουν καὶ πάσο ντόμπλε, χορεύουν καὶ Τσάρντας! Ἄν εἶναι δυνατόν... Κι' ὁμῶς, εἶναι... Ἀφοῦ ἀκούστηκε ὅτι πρόκειται νὰ τοὺς γίνῃ πρόταση γιὰ... χορευτικὸ νούμερο ἀπὸ τὸ «Φολὶ Μπερζέρ» τῶν Παρισίων... Εἶναι ἐκτακτοί!...

—Πολλὰ χαστούκια πέφτουν στὴν ταινία! Χαστουκίζει ὁ Ἡλιόπουλος τὴν Καρέζη, χαστουκίζει ἡ Καρέζη τὸν Ἡλιόπουλο, χαστουκίζει ὁ Ἡλιόπουλος τὸν Φέρμα... (Καὶ πού; Στὰ μπουζούκια!!!). Μὲ τὶς ἐπανάληψεις, κατὰ τὸ γύρισμα, ἔγινε χαστουκο-ἀπολογισμός! Ἐπῆσαν ἐν συνόλῳ... 86 χαστούκια. Κ' ὕστερα σοῦ λένε ὅτι τὸ ὕλο δῆκε ἀπὸ τὸν... Παράδεισο! Δὲν εἴμαστε καλά.

—Ὁλόκομψη στὴν ταινία καὶ ἡ Ρίκα Διαλυνά. Κάθε τῆς ἐμφάνιση καὶ ἕνας χεῖμαρρος θηλικότητας καὶ γοητείας. Σ' ἕνα ἐξωτερικὸ γύρισμα ὑπέγραψε περὶ τὰ 550 αὐτόγραφα! —Μιὰ σκηνὴ τῆς ταινίας γυρίστηκε σ' ἕνα γνωστὸ χορευτικὸ κλάμπ. Στὸ τσά-τσά, πού χορεύει ἐκεῖ ἡ Καρέζη, παρτεναίρ της ὁ ὑπ' ἀρθ. 1 Ἕλληνας τσάμπιον τοῦ τσά-τσά. Καὶ εἶχε ἕνα τράκ πρὶν γυρίσῃ ἡ σκηνή, ὁ καημένος ὁ... τσά-τσά-τσάμπιον!!!

«Τὸ κοροϊδάκι τῆς δεσποινίδος» εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες δημιουργίες τοῦ Ἑλληνικοῦ κινηματογράφου.

Διασκευή τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας τῶν Ν. Τσιφόρου - Πολ. Βασιλειάδη, μὲ νέες σκηνές, δὲν ἔχει καμμιὰ ἀπολύτως σχέση μὲ τὰ διάφορα φιλμαρισμένα θεατρικὰ ἔργα. Τελείως κινηματογραφικὸ, μὲ συνεχὴ κίνηση καὶ τεραστίαν ἐναλλαγὴ σκηνῶν καὶ καταστάσεων, μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι εἶναι 100% κινηματογράφος!

Γυρισμένο μὲ τὰ τελειότερα τεχνικὰ μέσα στὰ στούντιο «Ἀλφα» καὶ «Κόσμος», ἀπὸ τὴν ἐταιρεία «Α-δελφοὶ Ρουσσόπουλοι - Γιώργος Λαζαρίδης - Δ. Σαρρῆς - Κ. Ψαρράς» —ἐταιρία πού μὲ τὶς ταινίες τῆς πρώτης ἐφετηνῆς της ἐξορμήσεως κατέλαβε ἀμέσως μιὰ ἀπὸ τὶς πρώτες θέσεις στὴν Ἑλληνικὴ παραγωγή. Σκηνοθέτης ὁ Γιάννης Ντάλ Δαλιανίδης, μὲ διευθυντὴ φωτογραφίας τὸν ἀξιολογώτερο Ἕλληνα ὀπερατέρ, τὸν Δῆμο Σακελλαρίου. Μοντάζ τοῦ Ἀριστείδη Καρύδη - Φούκας καὶ μὲ μουσικὴ καὶ νέα τραγούδια τοῦ Μάνου Χατζιδάκι.

Πρωταγωνιστοῦν: ἡ Τζένη Καρέζη, ὁ Ντίνος Ἡλιόπουλος, ὁ Διονύσης Παπαγιαννόπουλος, ἡ Ρίκα Διαλυνά, ὁ Σταῦρος Ξενίδης, ἡ Τζόλυ Γαρμπή, ὁ Νίκος Φέρμας, ὁ Ἄγγελος Μαυρόπουλος, ὁ Γιώργος Τσιτσόπουλος, ἡ Λουίζα Μπατίστα, ὁ Διον. Παγουλάτος κ. ἄ.

«Τὸ κοροϊδάκι τῆς δεσποινίδος» προβάλλεται ἀπὸ τὴν ἐρχομὴν ἐβδομάδα, 14 Μαρτίου, στοὺς ἀθηναίους κινηματογράφους «Ρέξ», «Ἑλλὰς», «Πολίς», «Ἰλίσιας», «Ἀστρὸν», «Ἀντζελα», «Κοσμοπολίτ» καὶ «Κυψελᾶκι».

Ἐπίσης στοὺς κινηματογράφους «Καπιτόλ» καὶ «Σπλέντιτ» τοῦ Πειραιῶς καὶ στοὺς κινηματογράφους «Ἀστέρ» Χανίων Κρήτης, «Λούση» Χαλκίδος καὶ «Ρέξ» Πατρῶν.

Καλὴ τύχη... ■■■

ΕΝΑ ΚΟΡΟΪΔΑΚΙ ΣΥΝΗΘΩΣ ΣΕΡΝΕΤΑΙ ΑΠ' ΤΗ ΜΥΘΗ, ΩΣ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ...

... ΠΟΥ ΤΟ ΧΡΥΣΟΨΑΡΟ ΦΕΡΝΕΙ «ΣΤΑ ΝΕΡΑ ΤΟΥ» ΤΗΝ ΠΑΝΕΞΥΠΝΗ ΓΑΤΟΥΛΑ —ὅπως λέει καὶ τὸ τραγούδι πού ἔγραψε γιὰ τὴν ταινία ὁ Χατζιδάκις.

ΚΑΡΕΖΗ - ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ - Παπαγιαννόπουλος - Διαλυνά — ἕνα γοητευτικὸ τετράπτυχο τῆς χαριτωμένης ταινίας «Τὸ κοροϊδάκι τῆς δεσποινίδος»

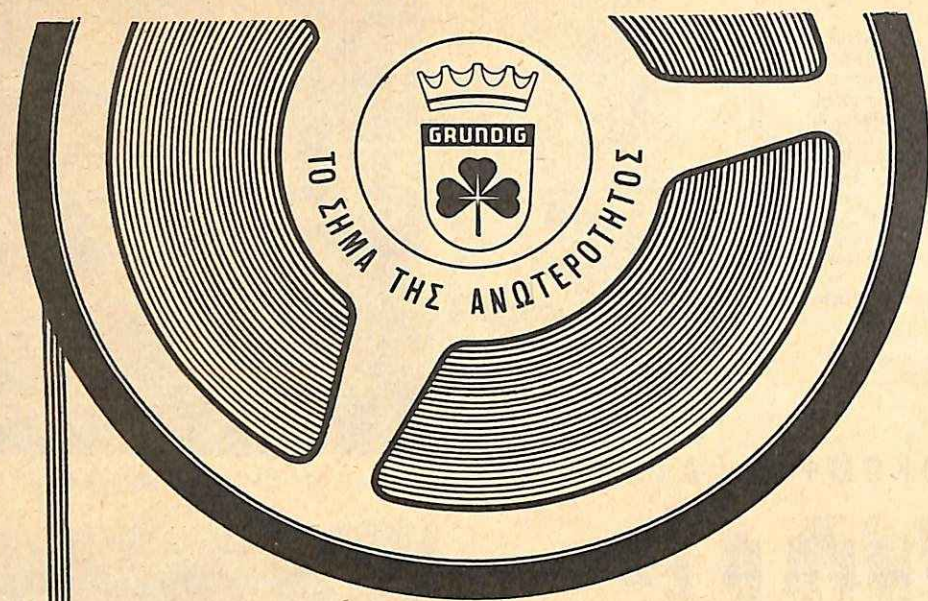

ΥΠΟΔΕΧΟΝΤΕ τὸ νέο χορευτικὸ ζευγάρι «Ντοῦ Τζένη - Ντίνος». Ὁ Τζήν Κέλλυ καὶ ἡ Σὺντ Τσάρις ἀρχισαν ν' ἀνησυχοῦν γιὰ τὸν συναγωνισμό.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 100%. Ἡ Τζένη Καρέζη καὶ ὁ Ντίνος Ἡλιόπουλος μεταφέρουν καὶ στὴν ὁθόνη τὴ μεγάλη ἐφετηνὴ τους ἐπιτυχία σὲ ἐντελῶς πρωτότυπη διασκευή, χωρὶς ἡ ταινία τους νὰ μοιάζῃ μὲ τὰ «φιλμαρισμένα» θεατρικὰ ἔργα.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ Κωνσταντῖνος καὶ οἱ πριγκίπισσες Σοφία καὶ Εἰρήνη παρακολούθησαν μερικὲς σκηνές ἀπὸ τὸ γύρισμα τῆς ταινίας, ἐκδηλώνοντας κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ κινηματογράφου στὴ χώρα μας.

(Ἀνακοίνωσις)

Πρώτη σε κάθε τελεοδοσίον

Η GRUNDIG δέτει εις την διάδεσιν της αγοράς το τελειότατο μαγνητόφωνο

TK 24

4 ΜΑΓΝΗΤΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ που έπεδείχθη στην έκδεισι του Άννοβέρου 1959.

Το **TK 24** είναι ένας ακόμη δριμύς της **GRUNDIG**.

Εύχρηστον και σταθερόν δάσας μαγεύση με την καταπληκτικήν ήχητικήν του απόδοσιν.

Διάρκεια αναμεταδόσεως **6 ωρών**.

10 ΑΚΟΜΗ ΤΥΠΟΙ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ GRUNDIG ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΣΑΣ Μπορείτε νά τους έλέγχετε και νά τους μελετήσετε χωρίς καμμίαν υποχρέωσιν. **ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ.**

GRUNDIG

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΠΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΤΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Είχαμε αρκετές αλλαγές έργων στα αθηναϊκά θέατρα τον τελευταίο καιρό και πρόκειται να έχουμε μερικές ακόμη αυτή και την άλλη εβδομάδα. Πρώτα-πρώτα η κρατική σκηνή επανέλαβε τους «Βρυκόλακες» του Ίβσεν, που έχουν ήδη πλούσιο ενεργητικό επιτυχίας από τις προηγούμενες φορές που παίζθηκαν πάλι με την Κατίνα Παξινού και τον Άλκη Μινωτή. Ενεργητικό που υπογράμμισε τώρα μ' ένθουσιωδη σχόλια και ο διακεκριμένος Άγγλος κριτικός Τρίλλιγκ, τον οποίο φιλοξένησε για λίγες ημέρες η πρωτεύουσα. Αυτή τη φορά πρόσθεσε κ' η παρουσία του Θάνου Κωτσόπουλου, ο οποίος παίζει τον πάστορα, ρόλο που είχε αποδώσει ξεαίρετα ο αξεχαστος Νίκος Παρασκευάς, και είναι πάλι στο επίτελο της Ικανοποιητικής έρμηνείας ο Χριστόφορος Νέξερ και η Γκέλυ Μαυροπούλου.

Τέσσερα νέα έργα

Παράλληλα τέσσερα καινούργια έργα ανέβηκαν σε ισάριθμα αθηναϊκά θέατρα. Την αρχή έκανε η «Ελσα Βεργί», που παρουσίασε στο θέατρό της της οδού Βουκουρεστίου το έργο του Γκράχαμ Γκρήν «Το δίλημμα του κ. Ρόουντς». Έργο που μεταφέρει στη σκηνή μια ιστορία κρεβατοκάμαρας, στην οποία όμως ο ξεαίρετος Άγγλος δημιουργός της δίνει ιδιόρρυθμο τέλος που άλλους προσελκύει και άλλους κάπως τους ξενίζει. Έν πάση περιπτώσει, η πλειοψηφία της κριτικής υπεστήριξε ότι ο θίασος της «Ελσας Βεργί» στο σύνολό του εμφανίζει το έργο —σε σκηνοθεσία Γιώργου Θεοδοσιάδη— με την πιο δημιουργική διάθεση και ικανοποιητικό αποτέλεσμα.

Η κωμωδία του Κασόνα

Χρονικώς, μετά το έργο του Γκράχαμ Γκρήν, άλλαξε πρόγραμμα το «Ακροπόλ». Αυτή τη φορά η Μαίρη Άρσνι απέμακρυνθη από το ελληνικό ρεπερτόριο, που εμπορικώς δεν της απέδωσε. Γιατί η «Μαντώ» του Ρούσσου δεν έκανε πολύ μεγάλα πράγματα, ακόμη δε ολιγώτερον ήταν η κίνηση της κωμωδίας «Σαράντα και...». Έτσι επεστράτευθη μια ξένη κωμωδία. Μια κωμωδία του Κασόνα. Η δημοφιλής διασάρχης του θεάτρου της οδού Ίπποκράτους είχε ήδη παίξει στο «Εθνικό Θέατρο» μ' εύτυχισμένη απόδοση την «Κυρά της αύγης», του ίδιου Ισπανού συγγραφέως, ο οποίος τώρα εξακολουθεί να προσελκύει τους Αθηναίους θεατρόφιλους και με το άλλο του έργο «Τα δένδρα πεθαίνουν όρθια», που παρουσιάζουν μ' άμειωτη πάντα επιτυχία ο Βασίλης Διαμαντόπουλος και η Μαρία Άλκαϊου στο «Νέο Θέατρο». Ο Κασόνα, λοιπόν, στη «Διαβολική μωλυνού», που ανέβασε η Άρσνι, μεταφέρει στη σκηνή με πολύ κέφι και οίστρο την ιστορία κάποιου πανέμορφου και έξυπνου συγγραφέως, που αναστατώνει τους άνδρες του χωριού της, ακόμη κι αυτούς τους προύχοντες του τόπου. Στο μύλο της μαζεύονται όλοι, από τον κυβερνήτη ως τον καρδινάλιο, κ' εκείνη με τον άντρα της —τον οποίο λατρεύει— κάνουν τις δουλίτσες τους χωρίς η όμορφη μωλυνού να συγκατατίθεται σε κανενός είδους παραχώρηση. Αντίθετα, όταν κάποτε το άγριο κυνηγητό του κυβερνήτη δημιουργεί κίνδυνο για την τιμή της, άμυνεται κατά τον πιο δραστήριο τρόπο, ενώ την ίδια ώρα ο άντρας της εκδικείται τον άφροντα με το ίδιο νόμισμα. Η κωμωδία μπορεί να είναι ισχνή σε ουσιαστικό περιεχόμενο, είναι όμως κεφάτη,

εύχρηστη και συνολικά διασκεδάζει. Το ελαφρό αυτό σκηνικό παιχνίδι υπογραμμίζεται κατά εξαιρετικό τρόπο από την Άρσνι, που αληθινά είναι κομμένη και ραμμένη για τέτοιους ρόλους. Παίζει έκτακτα και γεμίζει τη σκηνή και το έργο με το διαβολικό μπρίο της, την τσαχπινιά και τη θηλυκότητα, την τόσο προσαρμωμένη στον τύπο. Η δλη παράσταση, με πινελιές εκομμένα ντελ άρτε, έχει αρκετή γοργότητα και γενικά προσελκύει τον θεατή. Πάει στην πρωταγωνίστρια έχουν δικαιωματικά θέση στον πίνακα της επιτυχίας ο Άνδρεας Φιλιππίδης, η Λίλη Παπαγιάννη και η Μαρίκα Ραυτοπούλου. Ξεχωρίζει επίσης ιδιαίτερα ο κ. Καλλιδικάς, ο δέ Άνδρεας Μπαρούλης, αν δεν είναι οτι ακριβώς αξιοί ο ρόλος, πραγματοποιεί εν τούτοις την συγκριτικώς καλύτερη μέχρι σήμερα σκηνική του εμφάνιση. Πολύ καλός ο κ. Χειμάρρας στον ρόλο του καρδινάλιου και καταδικασμένοι σε μέρη χωρίς περιθώρια δράσεως ο Πάλλης, η Τασώ Καβάδα, η Καίτη Χρονόπουλου, ο Σπύρος Ολύμπιος και ο Άλκακ Πέτσος. Ξεαίρετη η μετάφραση της Ίουλις Ίατρίδη και άραιο το σκηνικό του μύλου της Μαρίλένας Αραβαντινού.

«Το φως της καρδιάς»

Ο Έμλιν Ούιλλιαμς, στο έργο του που ανέβασε ο Δημήτρης Μυράτ στην «Διάνα», παρουσιάζει την περίπτωση ενός μεγάλου Άγγλου ήθοιου, που το κρασί τον οδηγεί στην καταστροφή. Καταντά να διαφημίζει τα είδη κάποιου μεγάλου εμπορικού, ντυμένος «Αι-Βασίλης», αλλά και από εκεί το πιστό γίνεται άφορη να τον απομακρύνουν. Έχει όμως την κόρη του που τον παραστέκεται. Η κόρη αυτή, αν και είναι η ίδια κομψή, αποτρέπει το στήριγμα και τον φιλικά άγγελο του. Κάποτε, λοιπόν, ξαφνικά, ανατέλλουν πάλι καλές ημέρες. Κάποιος νέος συνθέτης, που μένει στο ίδιο σπίτι, του προτείνει ένα μικρό ρόλο σε μια έπιθεωρηση. Η κόρη του τον παρατρύνει κ' εκείνος τελικά τον δέχεται. Η επιτυχία έρχεται να επιστρέψει την άπειρη, ενώ παράλληλα ο συνθέτης ερωτεύεται την κόρη του. Τα πράγματα όμως δεν σταματούν εδώ. Με την παρέμβαση κάποιου παλιού θαυμαστή του, του προτείνεται να δικιμάσει ξανά τις δυνατότητες του καλλιτεχνικού κεφαλαίου του και να παίξει τον «Βασίλη Λήρ». Διστάζει. Άλλα τελικά πάλι πείζεται. Όταν, όμως, μετά πολύχρονη προεργασία, φθάει η ημέρα της πρεμιέρας, ξαφνικά μαθαίνει ότι η κόρη του, που χωρίς αυτή δεν μπορεί τίποτε να κάνει, πρόκειται σε δυο ημέρες να παντρευτεί και να φύγει στην Αμερική. Η συγκίνηση τότε τον πνίγει, ξεχνά τα λόγια του σαιξπηρικού κειμένου που έπρόκειτο να πη και, αντί για το θέατρο, πηγαίνει στην ταβέρνα... Η πρεμιέρα φυσικά αναβάλλεται και, όταν η κόρη του, που έχει προς στιγμήν επαναστατήσει, δηλώνει πως δεν θα παντρευτεί, αλλά θα μείνει κοντά του, ο παλιός ήθοιός αυτοκτονεί, για να δώσει διέξοδο στην δλη δραματική ιστορία... Μια ιστορία που ο θεατής την παρακολουθεί με ενδιαφέρον, παρά την κάποιο πλατυσμό που χαρακτηρίζει ώριμες σκηνές της. Παράλληλα όμως με την περίπτωση του παλιού ήθοιου προβάλλει από το κείμενο ο ρόλος της κόρης και υπάρχουν στιγμές που η φυσιογνωμία της προσελκύει τον θεατή περισσότερο ακόμη και από το δράμα του πατέρα της. Σ' αυτό συντελεί και η Βούλα Ζουμπουλάκη, που υποδύεται συγκινητικά, πειστικά, στον

σωστό τόνο τον ρόλο. Είχε καιρό να μας δώσει κάτι το τόσο αξιόλογο. Ο Δημήτρης Μυράτ —που είναι και ο σκηνοθέτης της επιμελημένης παραστάσεως— ζωντανεύει τον κεντρικό ήρωα. Συνολικά ικανοποιεί και συγκινεί και μόνο στα σημεία του έργου, όπου ο παλιός ήθοιός είναι μεθυσμένος ή βασανισμένος, αποζητάει κανείς ένα τόσο μεγαλύτερης δραματικότητας και προπάντων της ταλαιπωρημένης εμφάνισής. Ο Άλκακς Αλεξανδράκης υποδύεται πειστικά και ικανοποιητικά τον νέο συνθέτη. Στα πλαίσια της επιτυχίας κινούνται επίσης η Άννα Πατατζή, ο Γιάννης Αργύρης και η Αλίκη Γεωργιάδη. Γραφική θυρωρός η Σαφώ Νοτάρας. Τέλος, ο νέος καλλιτέχνης Βάσος Ανδρονίδης δίνει μια καινούργια απόδειξη ότι διαθέτει αξιοπρόσεκτο ταλέντο. Η δλη φροντισμένη παράσταση έχει στο ένεργητικό της και ένα υποβλητικό σ' ατμόσφαιρα σκηνικό του Γιώργου Ανεμογιάννη.

Η «Ρομάντσα» του Λόρκα

Η Κατερίνα, που μας έχει προσφέρει στο παρελθόν τόσες και τόσες αξιόλογες καλλιτεχνικές επιτεύξεις, παρουσιάζει από την περασμένη εβδομάδα στο «Λιντσα» ένα δίπτυχο. Το συνθέτουν η ελαϊκή ρομάντσα του Φεντερίκο Γκάρθια Λόρκα «Μαριάννα Πινέντα» και το μονόπρακτο των αδελφών Κιντέρο «Ενα ήλιόλουστο πρωινό». Η ελαϊκή ρομάντσα του Λόρκα αφηγείται με πολύ λυρισμό την ιστορία μιας γυναίκας που είναι ερωτευμένη με τον άρχηγό κάποιου συνωμοσίας. Η ιστορία ξετυλίγεται στην Γρανάδα, στα 1850. Τον αγαπάει τόσο πολύ η άρτια Μαριάννα —χώρα με τον παιδικό— που συμπεριφέρεται τυφλά και τα συνωμοτικά σχέδιά του. Μάλιστα η ίδια κεντάει στα κρυφά μια σημαία του αγώνος και, όταν τον κυνηγούν, τον βοηθάει να ξεφύγει από τους διώκτες του. Η σημαία όμως ανακαλύπτεται και ο εκπρόσωπος της τοπικής εξουσίας επιχειρεί τότε να εκμεταλλευθεί το γεγονός και να της άσπασση, υπό την άπεια των συνεπειών, παραχωρήσεις που την εξευχέρουν και που προκαλούν την άνασταση της. Από εκείνη τη στιγμή η συναισθηματική εκείνη υπέρβαση να τα όρια του ερωτικού πάθους και αντιμετωπίζει τα γεγονότα με άδαστη έμμονη στη γυναικεία της αξιοπρέπεια και στην ελεύθερη ανθρώπινη υπόσταση. Την φυλακίζουν και τελικά την καταδικάζουν σε θάνατο. Αν και περιμένει τον αγαπημένο της να την ελευθερώσει και εκείνος δεν εμφανίζεται, γιατί έχει φύγει με τους συντρόφους του στην Αγγλία, δεν δέχεται κανένα συμβιβασμό. Αρνείται ν' αποκαλύψει τους συνωμοτές και δδύει τελικά προς τον θάνατο, δίπλα στην ιδέα της Ελευθερίας.

Έργο και έρμηνεία

Το θέμα είναι χωρίς αμφιβολία ενδιαφέρον, ο χειρισμός του όμως δεν είναι στο ύψος των άλλων έργων του Λόρκα, που έγραψε. Στην «Μαριάννα Πινέντα» ο Ισπανός δραματουργός κάνει κατάχρηση του λυρικού στοιχείου. Το έργο του αυτό μπορεί να έχει βάση αξιόλογη και ώριμες καλές στιγμές, συνολικά όμως το καθάρως σκηνικό και θεατρικό ενδιαφέρον του είναι περιορισμένο. Ο στίχος του μάλλον έτσι που ακούεται αποτελεί πρόσθετο μειονέκτημα στην δλη όχι και τόσο ευμενής έντυπωση που αποκομίζει κανείς από την παράσταση του «Λιντσα». Η Κατερίνα, δέβαια, υπερασπίζεται

με την γνώριμη τέχνη της το ζωντανέμα της βασικής ήρωίδος, αλλά το υπερβολικά ποιητικό κείμενο γίνεται πολλές φορές εμπόδιο στον ικανοποιητικό σκηνικό υπογραμμισμό πολλών δραματικών σημείων της δράσεως. Από τα άλλα στελέχη της έρμηνείας ξεχωρίζει βασικά ο Χρήστος Τσαγανέας. Θα πρέπει επίσης ν' αναφερθούν οι ικανοποιητικές αποδόσεις του Ιορδάνη Μαρίνου, του Γιώργου Παντζα, του Κώστα Ντίνου και της Βέτας Προέδρου. Επίσης δίνουν υπόσταση σε περιωρισμένους ρόλους η Άννα Λώρη κ' η Μάρθα Βούρση με την Ελένη Καρπέτα. Η Κάκια Αναλυτή και η Μαλαίνα Αλυσάκη υπολείπονται, και έχουν επίσης άσημαντη παρουσία ο Χάσος Ρηγόπουλος, ο Χρήστος Κασιγιάννης, ο Μπάμπης Κατσούλης και ο Τρύφων Καρτζάς. Από τα λίγα στοιχεία ενεργητικού της παραστάσεως, που χαλαίνει σαν συνολικό αποτέλεσμα, είναι και τα κοστούμια του Γιώργου Ανεμογιάννη.

«Ενα ήλιόλουστο πρωινό»

Αντίθετα με τις επιφυλάξεις που προκαλεί η ελαϊκή ρομάντσα του Λόρκα, η μονόπρακτη κωμωδία «Ενα ήλιόλουστο πρωινό» των αδελφών Κιντέρο, που συμπληρώνει το καινούργιο πρόγραμμα του «Λιντσα», δλεπεται ευχάριστα. Βέβαια είναι ένα τίποτε. Ένας διάλογος μιας γριάς κ' ενός γέρον 70 ετών, που συναντώνται σε ένα πάρκο της Μαδρίτης, μαλώνουν για τον μπγάκο που κάθονται και τελικά συμφιλιώνονται, αφού ανακαλύπτουν —χωρίς να το ομολογήσουν μεταξύ τους— πως στα νεύατά τους τους είχε συνδέσει για λίγο μια ερωτική γνωριμία. Αυτό το σκηνικό παιχνίδι το είχαν παίξει άλλοτε η κ. Κυβέλη κι ο αξεχαστος Γιώργος Παπάς. Τώρα το ζωντανεύουν η Κατερίνα με τον Χρήστο Τσαγανέα. Και οι δυο παίζουν πολύ άρτια και καταχειροκροτούνται σε μια αληθινή ενδιαφέρουσα επίτευξη.

Τρία νέα έργα

Εκτός όμως από τα τέσσερα έργα για τα οποία μιλήσαμε, άλλα τρία νέα θα παιχθούν αυτές τις ημέρες. Πρώτα-πρώτα στο «Θέατρο Αθηνών» ανεβαίνει η καινούργια κωμωδία Τσιφόρου και Βασιλειάδη «Ο τελευταίος τίμιος», που έπρόκειτο να παιχθεί από τον αξεχαστο Βασίλη Λογοθετίδη και που τώρα θα δοθεί με πρωταγωνίστη τον Χρήστο Εύθυμιο. Κατόπιν, την άλλη εβδομάδα θα έχουμε δυο ακόμη «πρεμιέρες». Μια στο «Εθνικό Θέατρο» κ' άλλη μια στο «Θέατρο Τέχνης». Για το έργο του Τέννεσις Ούιλλιαμς «Γλυκό πουλί της νεότητος», που ανεβάσει ο Κάρλος Κούν, με πρωταγωνίστρια την Μελίνα Μερκούρη, ο άναγνώστης βρίσκει αναλυτικές πληροφορίες σ' άλλες σελίδες του τεύχους αυτού. Θα άλλος επιτροπή μονάχα να κάνει εδώ μια διόρθωση. Η Μελίνα, στο αμερικανικό έργο που θα παίξει, θα υποδυθεί την ώριμη στήρ του κινηματογράφου, προς την οποία απευθύνεται και με την οποία συγκρούεται ο ήρωας του έργου. Τέλος, συγχρόνως με το «Γλυκό πουλί της νεότητος», το «Εθνικό Θέατρο» πρόκειται να παρουσιάσει την άλλη Τετάρτη το «Λάδη μιας νύχτας» του Γκόλντσμιθ, με επανεμφάνιση της Αντιγόνης Βαλάκου στην κρατική σκηνή. Θα έχουμε, δηλαδή, τρεις πρεμιέρες, που η καθεμία έχει στοιχεία τα οποία προκαλούν πολύ ενδιαφέρον.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΔΡΧ. 5.500

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

ΤΟ «ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ», κ. Ελένη Δημητράκη (Λευκωσία), πρόκειται, πράγματι, να δώσει σειρά παραστάσεων στην Κύπρο. Η απόφαση είναι οριστική. Η τουρνέ αυτή θα πραγματοποιηθεί τον ερχόμενο Σεπτέμβριο και θα περιλάβει όχι μόνο την ελληνική μεγαλόνησο, αλλά και άλλα μέρη. Συγκεκριμένως το κλίμακιο αρχαίας τραγωδίας και άττικής κωμωδίας της κρατικής σκηνής θα εμφανισθεί διαδοχικά στην Ρόδο, στην Αλεξάνδρεια και στο Κάιρο. Τί ακριβώς θα παιχθεί, φυσικά, δεν είναι ακόμη γνωστό, αλλά εν πάση περιπτώσει θα περιληφθούν βασικά τα νέα έργα, που θα αποτελέσουν το ρεπερτόριο του Φεστιβάλ 'Επιδαύρου και 'Αθηνών. Αυτά θα είναι οι «Φοίνισσες» του Ευριπίδου (σκηνοθεσία Μινωτή μ' εμφάνιση και της Κατίνας Παξινού), ο «Ηρακλής μαινόμενος» του Ευριπίδου (σκηνοθεσία του Τάκη Μουζενίδη, ο οποίος υπέγραψε συμβόλαιο συνεργασίας με τον επίσημο θεατρικό οργανισμό για χρονικό διάστημα ενός έτους), οι «Αχαρνές» του Αριστοφάνους και ο «Δύσκολος» του Μενάνδρου (σκηνοθεσία Αλέξη Σολομού), καθώς και η «Ερωφίλη» του Χορτάτση. Σ' αυτή θα πρωταγωνιστήσει η Άννα Συνοδινού, η οποία παράλληλα θα υποδυθεί την ομώνυμη ηρωίδα και στην «Λυσιστράτη» του Αριστοφάνους. Καθώς, βέβαια, θα ξέρετε, την Λυσιστράτη στην κρατική σκηνή πρωτόπαυσε, μ' ιδιαίτερη επιτυχία, η Μαίρη Άρβωνη και αργότερα η Άλκα Κατσέλη, η οποία μάλιστα για την απόδοσή της αυτή περιελήφθη στην πεντάδα των επικρατετέρων για το Έπαθλο Μαρίκας Κοτοπούλη, της διετίας 1957-59.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, κ. Ηλία Ζησιμάτε (Πάτρα), ο Μίμης Φωτόπουλος δεν παίζει μόνον, αλλά γράφει και θεατρικά έργα. Μέχρι τώρα αυτό δεν ήταν γνωστό. Ξέρουμε ότι έγραφε ποιήματα κι ότι είχε εκδώσει και ένα ένδιαφέρον διβλίο με αναμνήσεις από την καλλιτεχνική του σταδιοδρομία και τους σκληρούς αγώνες και τους μόχθους του μέχρις ότου επιβλήθη και αναγνωρισθεί το ταλέντο του. Τώρα όμως απεκαλύφθη ότι έχει έτοιμα και θεατρικά έργα. Η αποκάλυψη έγινε όταν ήταν, πριν από λίγο καιρό, στην Αλεξάνδρεια. Εκεί, σε συνομιλία του με τον Μαν. Γαλουράκη —τον γνωστό Αιγυπτιώτη λογοτέχνη και κριτικό—, απεκάλυψε, και δημοσιεύθη στην εφημερίδα «Ταχυδρόμος», ότι έχει στο συρτάρι του και δικά του θεατρικά έργα. Ο Γαλουράκης τον ρώτησε τότε γιατί δεν παίζει τις δημιουργίες αυτές της δικής του πνευματικής παραγωγής. Και ο Μίμης Φωτόπουλος του απεκάλυψε ότι τα έργα που έχει γράψει δεν είναι κωμωδίες. Είναι δράματα. Και, φυσικά, για να παιχθούν θα πρέπει ν' ανέχοντο από άλλους ηθοποιούς.

ΠΟΛΛΟΙ ΘΙΑΣΟΙ, δics Νάντια Σιμπούλου (Θεσσαλονίκη), έτοιμάζονται να επισκεφθούν προσεχώς την μακεδονική πρωτεύουσα. Ήταν πρώτα-πρώτα να έλθω, κατά την συνήθειά του, ο αξεχαστος Βασίλης Λογοθετίδης και ο δάσκαλος των όρκων ακριβώς τις ημέρες που ρύθμιζε τις λεπτομέρειες αυτής της περιοδείας και τα της εγκατάστασής του στο θέατρο του, αντί για το «Πάρκ», στο θερινό θέατρο «Βέηλου-Καρέζη-Παπαγιαννοπούλου», για να παρουσιάσει και σε σας εκεί το «Καροδάκι της δεσποινίδος». Θα δώσουν, έξ' αλλου, παραστάσεις της Σμαρούλας Γιούλη. Αργότερα —αυτά πιά το καλοκαίρι— θα δώσουν σειρά παραστάσεων στην συμπρωτεύουσα δυο ποιητικά συγκροτήματα. Συγκεκριμένως, το «Θέατρο Τέχνης» που θα εμφανισθεί εκεί τις εδω έφτεινές του επιτυχίες και το συγκρότημα του «Νέου Θεάτρου». Ο θίασος του Βασίλη Διαμαντόπουλου και της Μαρίας Αλκαίου —που θα κλείσει την αθηναϊκή του σαιζόν με την ιδιαίτερη προσοχή, μετά τα δυο έργα που ανέβασε εδω, να πρωτοπαίξει ώριμα έργα στην Θεσσαλονίκη. Επίσης γίνονται από τώρα ζυμώσεις σαιζόν. Υπάρχουν δε προοπτικές και για σύντομες επισκέψεις και άλλων αθηναϊκών θιάσων.

Ο ΛΙΝΟΣ ΚΑΡΖΗΣ, κ. Γεώργιε Άναγνωστόπουλε ('Αθήναι), δεν είναι ακόμη έντελώς άπασσθημένο τί θα κάνει το ερχόμενο καλοκαίρι. Στον «Θυμεικό Θίασο» παρεκλήθη, όπως κάθε χρόνο, το Ώ-άρχαιο θέατρο του έδωθε μονάχα για την χρονική περίοδο από 1-15 τον άκομη να γίνουν παραστάσεις στο ύπαιθρο. Έτσι η παραχώρηση τι ο Λίνος Καρζής κινείται ν' αξιοποιήσει κάποιον άλλο χώρο κοντά στην Άκρόπολη, για να παρουσιάσει σ' αυτόν —διαρρυθμισμένον σε ερχόμενη καλοκαιρινή σαιζόν. Να ιδούμε τί θα γίνει...

ΝΑΙ, κ. Άνδρέα Λυμπερόπουλε (Πειραιεύς), τα «Διονύσια» της όδου Άμερικής, όπου παίζει τώρα ο θίασος Χατζηχρήστου —ο οποίος, με- της λεωφόρου Άλεξάνδρας— τα εταφέρθη το καλοκαίρι στο «Πάρκ» καίρι. Το κτίριο είναι φτιαγμένο έτσι, ώστε από τη μία πλευρά ο χώρος και αφαιρείται. Πίσω ακριβώς υπάρχει ένας κήπος. Έτσι η αίθουσα των «Διονυσίων» στις αρχές Μαΐου θ' αποβάλει τον χειμω- ζόν τον θίασο άστυνομικού ρεπερτορίου του Λιάκου Χριστογιαννόπου- λου, που τα έπληγε μία χαρά πέουσι στο άλλοτε θέατρο «Άργυροπού- λου», της όδου Νικοδήμου. Μέχρι την ώρα δεν είναι ακόμη γνωστό ποίό- θα είναι το έφτεινόν έπιτελείο του θιάσου, που είναι ακόμη γνωστό ποίό- οτε τί έργο θ' ανέβη. Όλα όμως αυτά αναζητούνται και μελετώνται έτσι που σε δυο μήνες να μπορέσει ο θίασος ν' άρχισή.

Πρίν από 33 χρόνια: Μιά σπάνια θεατρική φωτογραφία...

Τον Μάρτιον του 1927, δηλαδή πριν από 33 χρόνια, η Μαρίκα Κοτοπούλη είχε δώσει σειρά παραστάσεων στην Κύπρο. Στη Λευκωσία, λοιπόν, ο θίασος της αξεχάστης μεγάλης τραγωδού έφωτογραφήθη και η φωτογραφία είναι αυτή που βλέπετε. Είς αυτήν είναι συγκεντρωμένες εξαιρετες προσωπικότητες της ελληνικής σκη- νής, που άλλες δεν υπάρχουν πιά και άλλες συνεχίζουν την εξαιρετη καλλιτεχνική τους πορεία. Μαζύ με την Μαρίκα Κοτο- πούλη είναι συγκεκριμένως ο Βεάκης, ο Λογοθετίδης, ο Μινωτής, ο Γαβριηλίδης, ο Μαμίας και ακόμη η Γεωργία Βασιλειάδου — που τότε έπαιζε στην πρόζα η Νίτσα Τσαγανέα και άλλοι γνω-

στοι καλλιτέχναι. Άναλυτικώτερα εις την πρώτην σειράν έξ άρι- στερών προς τα δεξιά εικονίζονται: η Πόπη Χλούβερη (άνεψιά της Μαρίκας Κοτοπούλη), η Πόπη Χατζηπαναγιώτου, ήθοποιός που έχει εν τώ μεταξύ άποθάνει, η σύζυγος του Αίμιλίου Βεάκη Σμα- ράγκα Βεάκη. Εύθως κατόπιν είναι η Μαρίκα Κοτοπούλη. Δεξιά της η Νίτσα Τσαγανέα (τότε Νίτσα Βιτωρώρη). Έν συνεχεία η Γεωργία Βασιλειάδου καί, τέλος, ο ήθοποιός Κώστας Παπαγε- ωργίου ο Άθηναίος. Είς την δεύτεραν σειράν έξ άριστερών προς τα δεξιά: ο κ. Οικονομόπουλος (υποβόλεις τώρα στο Έθνικό Θέ- ατρο) κι ο άείμνηστος Εύάγγελος Μαμίας. Εύθως κατόπιν εικονίζε-

ται ο Αίμιλιος Βεάκης. Μετά άπ' αυτόν ο θεατρικός έπιχειρημα- τίας κ. Γ. Χέλμης. Δεξιά του ο Βασίλης Λογοθετίδης. Πλάι εις τον μεγάλο κωμικόν εικονίζεται ο Άλέξης Μινωτής. Έν συνεχεία —και κατόπιν εις την τρίτην σειράν— εικονίζονται: ο Γ. Βιτω- ρής, ο Άρης Βλαχόπουλος (στέλεχος σήμερα του Έθνικού Θεάτρου), η Μάχη Γαβριηλίδου καί, δεξιά της, ο άείμνηστος Περικλής Γα- βριηλίδης. Παρ' αυτόν, ο σημερινός διευθυντής του ταμείου έργα- σίας ήθοποιών κ. Γ. Γεωργόπουλος. Τέλος εις την σπανίαν αυτήν φωτογραφίαν εικονίζονται ακόμη ο τότε μηχανικός του θιάσου Κο- τοπούλη Άνδρέας Τσάκωνας και ο υποβόλεις Μύρων Ρούσσος.

ΟΛΟΜΟΝΑΧΗ και σχεδόν άγνωστη
έφθασε στη Ρώμη ή 'Αλέκα Κατσέλη
←

ΔΕΝ ΕΜΕΙΝΕ, ωστόσο, επί πολύ ά-
γνωστη. Στην τελετή της απονομής των
'Αργυρών Ταινιών (Ιταλικό "Όσκαρ")
συνοδός της ήταν ο Βιττόριο ντέ Σίκα

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΡΩΜΗ ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΕΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ

ΡΩΜΗ, Μάρτιος

Λίγοι περιηγηται στην Ρώμη δεν τρώνε, τουλάχιστον μια φορά, στο γραφικό εστιατόριο του Τραστέβερ «Νέο Πατάκας». Βρίσκεται σε μια πλατεία στολισμένη και φωτισμένη σαν σκηνικό θεάτρου. Φλόγες αληθινές την φωτίζουν, κρυμμένες πίσω από τα κάγκελλα μιας ταρατσας, και ο καστανάς στη γωνιά είναι ντυμένος με ρούχα του 1700. "Ιδια ντυμένος, δηλαδή με πλατύγυρο καπέλλο, φαρδιά μαύρη κάπα φοδραρισμένη με κόκκινο, και λουριά σταυρωτά στα πόδια, ξεκουράζεται στον απέναντι τοίχο ένας φανταστικός άμαξας. Μόνη άνορθογραφία τα πενήντα περίπου ιδιωτικά αυτοκίνητα που σταθμεύουν αλόγυρα, υπό το προσεκτικό, αν όχι αφιλοκερές, βλέμμα του μασκαραμέντου επίσης ανθρώπου που τα προσέχει.

Στο «Νέο Πατάκας» κατεβαίνει κανείς από μια ύγρη σκάλα και για να φτάσει στην υπόγεια σίθουσα περνάει επάνω από νερά που —έγγυώνται— ανήκουν στον Τίβερι. "Οσοι πηγαίνουν όμως περισσότερο για το καλό φαί και λιγότερο για την γραφική ατμόσφαιρα του κέντρου, προτιμούν την επάνω αίθουσα. Συνήθως έχουν την ευκαιρία να συμφάγουν με ενδιαφέροντες ανθρώπους. Τακτικοί θαμώνες, το ζεύγος Ντέ Λαουρέντις-Σιελβάνο Μάγκανο, που πηγαίνουν παρά με το ζεύγος Μέλ Φερρέρ-Οντρεύ Χέμπτον. "Η "Οντρεύ, σε προχωρημένη ενδιαισέφρουσα κατάσταση πλέον, κάθεται ήσυχη και χαμογελαστή στη γωνιά. Το κουαρτέτο συνδέεται με πραγματική φιλία από τότε που «γύρισαν» το «Πόλεμος και Ειρήνη».

Σ' ένα άλλο τραπέζι στη γωνιά, οι ξένοι που κάθονται είναι ξανθοί, φανερά αλάδικης καταγωγής. Δεν χρειάζεται πολλή ώρα για ν' αναγνωρίσουμε τον Ρώσο ηθοποιό Μπονταρτσιούκ, και ακόμη λιγότερη για να πιάσουμε κουβέντα.

Στη συζήτηση παίρνει ζωηρά μέρος και η ύμωφη γυναίκα του, η 'Ιρίνα Σομπζέβα, η πιο φημισμένη Δουσεμάνα της Ρωσίας, ντυμένη με κατακόκκινο φλογάτο φόρεμα και επανωφόρι από λεοπάρδαλη. 'Εκείνος μοιάζει λιοντάρι με τα πηχτά μαύρα μαλλιά και το τετράγωνο πρόσωπο. 'Εκείνη είναι φίνα, ψηλή, αεράτη. Φαίνονται φανερά έρωτευμένοι και μιλούμε με χαρά για τη διαμονή τους στη Ρώμη.

Ο Μπονταρτσιούκ είναι ο πρώτος Ρώσος ηθοποιός που πρωταγωνιστεί σε Ιταλική ταινία. 'Η ταινία είναι το τελευταίο φιλμ του Ροσσελίνι «'Ηταν νύχτα στη Ρώμη»

νύχτα στη Ρώμη» και οι ηθοποιοί αντιπροσωπεύουν πολλές εθνικότητες. Είναι ο Λέο Γκέν, ο Πήτερ Μπόλντουϊν, η Τζοάνα Ράλλι —ήδη πρωταγωνίστρια του στον «Στρατηγό Ντέλλα Ρόβερ»— και η γνωστή τραγουδίστρια του υπαρξιστικού ύπκοσμου Λάουρα Μπέττι.

Σ' αυτή τη διεθνή ατμόσφαιρα θα ταίριαζε ίσως και μια 'Ελληνίδα; Σ' αυτή την έρώτηση είχαμε μια απάντηση την επομένη ακριβώς, όταν πήγαμε να παρακολουθήσουμε το «γύρισμα» του φιλμ. Πράγματι, παρά με τον Ροσσελίνι, μας υποδέχθηκε στο στούντιο η 'Αλέκα Κατσέλη!

Τί κάνει στη Ρώμη; "Ηρθε, προσκεκλημένη της Ιταλικής κυβέρνησης, να παρακολουθήσει την έδω καλλιτεχνική κίνηση και ήδη τα ρωμαϊκά στούντιο δεν έχουν πολλά μυστικά γι' αυτήν. Είναι άπιαστο πώς, σε τόσο λίγες μέρες, κατάφερε να γνωρίσει τόσο κόσμο, να επισκεφθί τόσα μουσεία, να προσκληθί σε τόσα σπίτια, να φάη με τόσους σημαίνοντες ανθρώπους, να παρευρεθί σε τόσες επίσημες εκδηλώσεις. 'Εγώ, τουλάχιστον, δεν έκρυπα την απορία μου.

—Γνώριζες τον Ροσσελίνι;
—Μά, δεν βλέπεις;
—Τον Ντέ Σίκα;
—Θά πάμε αύριο μαζί στην έορτή για τις 'Αργυρές Ταινίες, τα Ιταλικά "Όσκαρ δηλαδή.
—Το βράδυ είσαι έλευθερη;
—'Αδύνατον. Τρώω με τον Σαλβατόρε Κουαζιμοντο...

'Απελπίστηκα έμπρός σε τόσο γνήσια ρωμαϊκή (και όχι ρωμαϊκή!) δραστηριότητα. Τόσα χρόνια έδω, δεν είχα κάνει τα μισά από όσα κατάφερε η 'Αλέκα σε δυό εβδομάδες.

Την προσοχή μας προκαλεί ο Μπονταρτσιούκ, που εκείνη τη στιγμή ετοιμάζεται για γύρισμα. Είναι περίεργο πώς καταλαβαίνει τα πάντα χωρίς να ξέρη Ιταλικά. Τα καμάουρα μάτια του, ζωηρά σαν Ναπολιτάνου, παρακολουθούν τα πάντα. Καί μπροστά στον Ροσσελίνι, ξαχνά πώς είναι ένας από τους μεγαλύτερους σκηνοθέτες της πατρίδος του και γίνεται υπάκουος σαν πρωτόπαιρος ηθοποιός.

Γύρω στον Ροσσελίνι, πολλοί τεχνικοί έχουν ένα περίεργο air de famille. Δεν άπορούμε, λοιπόν, αναγνωρίζοντας τον γιό του Ρεντζίνο (τον μόνο άρκετά μεγάλο για να εργαστή!), τους τρεις άνηπιούς

ΜΕΣΑ ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ Η ΕΛΛΗΝΙΣ ΗΘΟΠΟΣ ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΗΝ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΝ ΚΑΙ ΕΜΦΑΝΙΣΘΗΚΕ ΠΛΑΙΣΤΟΝ ΒΙΤΤΟΡΙ ΝΤΕ ΣΙΚΑ, ΤΟΝ ΡΟΣΣΕΛΙΝΙ, ΤΟΝ ΦΕΛΛΙΝΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΑΛΒΑΤΟΡΕ ΚΟΥΑΖΙΜΟΝΤΟ

(Φωτ. Β. Κοντίνο)

ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ, όπου γυρίζεται τώρα η τελευταία ταινία του Ροσσελίνι, η 'Αλέκα Κατσέλη παρακολούθησε μια σκηνή με τον Ρώσο πρωταγωνιστή Σεργκέι Μπονταρτσιούκ (άριστερά).

Ο ΡΟΜΠΕΡΤΟ ΡΟΣΣΕΛΙΝΙ εξήγησε με κάθε λεπτομέρεια στην 'Ελληνίδα πρωταγωνίστρια το πνεύμα και τη δομή της καινούργιας ταινίας του με τον τίτλο: «'Ηταν νύχτα στη Ρώμη».

Προβτατεύετ'ετ'ήν
'Επιδερμίδα σας !..

...μέ την ασύγκριτη σε ποιότητα πούδρα "Μυστικούμ" του ΣΕΡΚ, που περιέχει άγνά συστατικά και αφομοιώνεται με το δέρμα του προσώπου.

Πούδρα
Mysticum
Scherk

Άποκλ. Άντιπρόσωποι
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ
Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

SCHERK

ΑΛΕΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ

του και την πρώτη του γυναίκα Μαρτσέλλα Ντέ Μάρκις, που ποτέ δεν έπαψε να ασχολείται με τα οικονομικά προβλήματα του μεγάλου Ρομπέρτο.

Οι γιοί και οι ανήψιοί, λοιπόν, του Ροσσελίνι, όλοι ντυμένοι με μοντέρνα, μεν και έφωδιασμένοι με μαγάφωνα, βοηθούν στην σκηνοθεσία, και ο Μπονταρτσίουκ εξηγεί τη διαφορά μεταξύ του σοβιετικού και του καπιταλιστικού κινηματογράφου:

—Σε μάς, δηλώνει ο πολὺς Σεργκέι, ο κινηματογράφος θεωρείται ένα μέσον για να πληροφορηθεί ο λαός για το τι συμβαίνει στη χώρα. Ο λαός συμμετέχει, διά μέσου του κινηματογράφου, στην πολιτική ζωή.

—Τί σας έκανε την μεγαλύτερη εντύπωση, όταν πρωτεύσατε τη Ρώμη;

—Τό Κολοσσαίο τη νύχτα, άπαντα ο Μπονταρτσίουκ.

—Πιστεύετε πως η πολιτική μπορεί να επωφεληθεί από την επαφή μεταξύ δυτικού και σοβιετικού κινηματογράφου, με καλά αποτελέσματα;

—Ο Μπονταρτσίουκ δήλωσε ότι επίστευε.

—Ποιά χώρα θεωρείτε ότι βρίσκεται επικεφαλής στο κινηματογραφικό πεδίο;

—Ερώτηση πολύ δύσκολη, άπαντα ο Σεργκέι, ενώ ο διεγερμένος του έρριχνε μία φιλόπονη ματιά στον δημοσιογράφο που είχε θέσει την ερώτηση.

Την επομένη, Κυριακή απόγευμα στις πέντε, συγκέντρωση στο θέατρο «Ελίζεο», για να γίνει συζήτηση γύρω από την ταινία του Φελλίνι «Γλυκειά ζωή», που έχει αναστατώσει τη Ρώμη. Στη σκηνή, γύρω από ένα τραπέζι, η επιτροπή που θα διηύθυνε τη συζήτηση. Στην πρώτη σειρά του θεάτρου, ο Φεντερίκο Φελλίνι και η Άλεκα Κατσελή, που ακόμη δεν είχαν γνωριστεί!

Μετά το πέρας της εισαγωγής, ο πρόεδρος ρώτησε ποιός από τους παρόντες ήθελε να μιλήσει. Σήκωσαν το χέρι πέντε άντρες και μία γυναίκα, η οποία, φυσικά, προτιμήθηκε. Έτσι ά-

νέθηκε επί σκηνής η Άλεκα Κατσελή και είπε δυνατά το όνομά της και την έντικότητά της. Ένα άτλειωτο χειροκρότημα εκάλυψε τις λέξεις: «Ελληνική ήθοιός», ενώ το ακροατήριο ωρματιζόταν ασφαλώς γύρω της τις κολάνες της Ακροπόλεως.

Η Άλεκα μίλησε ζεστά και με ενθουσιασμό. Άλλες τρεις φορές θερμάτα χειροκροτήματα εκάλυψαν τα λόγια της. Ομολόγησε πως βγήκε από την προελαή της ταινίας καλύτερη από πριν, ωσελόμενος πως ίσως ο Φελλίνι είχε πάρα πολλά, γιατί πάρα πολλά του έφαιγαν την καρδιά, αλλά κατέληξε με την διαπίστωση ότι η «Γλυκειά ζωή» δεν είναι, γι' αυτήν, ένα τέρας, κάτι το τελειωμένο. Είναι ένας κρίκος στην αλυσίδα του έργου ενός μεγάλου καλλιτέχνη και ο κρίκος αυτός μάς επιτρέπει να περιμένουμε με περισσότερη ανυπομονησία την επόμενη ταινία του Φελλίνι, μία ταινία λιγότερο άπεισιδοξη, που να μιλά για τη «Γλυκειά ζωή» με ειρωνεία, αλλά να δημολογή πως «Η ζωή είναι γλυκειά».

Κατέβηκε από την σκηνή ανάμεσα στα χειροκροτήματα του κοινού, δέχτηκε τις συγκινητικές ευχαριστίες του Φελλίνι, που της φιλούσε τα χέρια, και η συγκέντρωση πήρε μία αίσιοδοξη μορφή.

Την ρώτησα για τα σχέδιά της. Φεύγει σε λίγες μέρες για την Φλωρεντία και θα πάει κατόπιν στο Μιλάνο, να παρακολουθήσει και εκεί την καλλιτεχνική κίνηση. Έν τώ μεταξύ διαβάσει τα θεατρικά έργα που της υποβάλλουν.

Την ρώτησα αν έχει σκοπό, κατά την σύντομη παραμονή της εδώ, να λάβει μέρος σε καμιά κινηματογραφική ταινία και δεν το απέκλεισε. Την επομένη, ημέρα Δευτέρα, έτρωγε, φυσικά, με τον Φελλίνι! Άλλη μία φορά θαύμασα την δραστηριότητα και το κέφι της...

ΡΟΖΙΤΑ ΣΚΟΥ-ΜΑΡΑΔΕΙ

MENTUR

Όταν έχετε ανάγκην ιδιαίτερας προφυλάξεως
ειδικώς αποτελεσματικής...

Η "CAMELIA", δα σας εξασφάλιση:
Ανεσι, Καθαριότητα, Ασφάλεια.

Είναι πρακτική και οικονομική
Με την ΚΑΜΕΛΙΑ μπορείτε να εργα-
σθήτε, να διασκεδάσετε να έχετε το
αίσθημα της αυτοπεποίθησής.

Ζητήσατέ την μόνο με μία λέξη ΚΑΜΕΛΙΑ από το πρώτο Φαρμακείο
ή Κατάστημα γυναικών ειδών και θα έχετε διακριτικά το γνήσιο
μπλέ κουτί της "CAMELIA".

Τιμή κυτίου Δρ. 12.50

Για ταξείδια - έκδρομες ειδική συσκευασία τσάντας

ATHENIAN CLUB
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 6
ΤΗΛ. 620-777

Ορχήστρα
LEU-KANAKAKIS

Διασκεδάστε

ACROPOLE

Οι Διασκεδάστε
μετά εξαιρετικό όχημα
στα LUCAS και τους
μοναδικούς ZIMMY και
ΖΩΤΕΑ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ.

Τηλ. 533-654

Καθε βράδυ

Kings Palace Hotel

GERARDO
A BATE
και ο
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ
6το μοναδικό

CORONET
Night Club

ΤΗΛ. 616-797

LES HOTELS
COSTA

Milan Quartet
Rosanna Rovere

Ορχήστρα Αποστολάκης
Trio - Canzone

Δοξεία

Η ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ

Κατά πρόσφατον ανακοίνωσιν της
Αμερικανικής Στατιστικής Υπηρεσίας
τά 30% των θανάτων εις τας Ηνω-
μένας Πολιτείας κατά το 1958 ώφει-
λοντο εις την παχυσαρκίαν. Ύψ' αυτό
το δεδομένο, το πρόβλημα της παχυ-
σαρκίας, εν σχέσει με την υγεία, είναι
κάτι που πρέπει ν' άπασχολήση σοβα-
ρά τους εύτραφείς.

Άλλά και από την πλευράν της έμ-
φανίσεως ένας χονδρός κύριος, μία πα-
χειά κυρία ή μία κάπως παχουλή έστω
δεσποινίς, δεν μπορεί θέδαινα να θεω-
ρηθούσιν σήμερα πρότυπον γοητείας. Διά
λόγους υγείας, λοιπόν, αλλά και διά
λόγους αισθητικής εμφανίσεως ή παχυ-
σαρκία είναι κάτι που πρέπει να κατα-
πολεμηται. Τρόποι καταπολεμήσεως της
επάρχουν πολλοί. Φυσικά, διαίτες, γυ-
μναστικές ασκήσεις. Το πιο αποτελεσμα-
τικό όμως και ανώδυνο όπλο κατά της
παχυσαρκίας είναι το «Τσάι Ρίχτερ».
Πρέκειται για ένα φυσικό παρασκευά-
σμα που πίνεται σαν το συνηθισμένο
τσάι και έχει την καταπληκτική ιδιό-
τητα να άδυνατίζη. Το «Ρίχτερ» είναι
ένα μίγμα από ειδικά χόρτα και άνηθ.
Στην Γερμανία το όνομάζουσιν «θαυμα-
τουργό χόρτο» χάρις στην ιδιότητά του
να άφαιρη το περιττό βάρος από το
σώμα. Πίνεται εύχερίστα, είναι έντε-
λως άκίνδυνον και φέρνει πάντοτε θε-
τικά αποτελέσματα. "Αν και σεις θέ-
λετε ν' άπαλλαγείτε από το περιττό βά-
ρος που ύπονομεύει την υγεία σας και
άδικεί την όμορφιά σας, αν θέλετε ν'
άποκτήσετε μία κομψή σιλουέττα μαν-
κεν, πίνετε από σήμερα «Τσάι Ρί-
χτερ». Εύτυχως πωλείται σε όλα τα
Φαρμακεία.

Για την ομορφιά των μαλλιών σας!

Η μοναδική κρέμα βαφής ΚΟΛΕΣΤΟΝ

- * Διατηρεί τον φυσικό και νεανικό χρωματισμό των μαλλιών.
- * Επιτυχάνει μία πραγματική αλλά-
γή σε ένα μοντέρνο χρωματισμό κα-
τάλληλο για κάθε τύπο και κόμμωσι.
- * Τελειώς άβλαβής
- * Διατηρεί την ελαστι-
κότητα και στιλπνότητα
των μαλλιών.

Γνώμη

Προϊόν του Γερμανικού Έργοστασίου WELLA A. G. DARMSTADT

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΒΕΛΛΑ ΕΛΛΑΣ
ΑΦΗΝΑΙ - ΤΗΛ: 32.844

Οι καλύτεροι κομμωταί
σε 78 χώρες εξασφαλί-
ζουν την επιτυχία τους
μόνον με ΚΟΛΕΣΤΟΝ

Αφού η εξουδετέρωση του τρομερού και αδίστακτου «Χασάπη» κόντεψε να στοιχίσει τη ζωή του πιστού και καλού Ντέσμοντ, ο Ρίπ Κίρμπυ και ο βοηθός του γυρίζουν στην Αμερική. Εκεί, όμως, βρίσκονται άμέσως αντιμέτωποι με μια σπείρα του υποκόσμου, που όχι μόνο μαστίζει την κοινωνία με τις παρανομίες της, αλλά — στην εξέλιξη της μάχης — ραδιουργεί και κατά του ανυποψίαστου Ντέσμοντ και βάζει σε κίνδυνο τη ζωή του — τούτη τη φορά από τον δήμειο.

ΑΥΤΗ—Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΙΑ

* Τώρα που τέλειωσε η απάραδτος οχλαγωγία των αποκρητικών σωματοεικόν εκδηλώσεων και οι μικρές αγυρτίδες με τα ντόμινα γύρισαν στα θρανία τους (!!!), μείναμε πάλι έμεις κ' έμεις στο ραφινάτο ξετύλιγμα των έσπερινών ώρών της «μυ-καρέμ».

* «Τον ευγενή χρή (καθώς γνωρίζουμε) ή καλώς ζήν ή καλώς τεθνάναι...», κι αυτός ο συνδυασμός πολυτελούς φυτοζωίας και άνετου αργού θανάτου είναι που αποτελεί τη μυστική σαγήνη του κέντρου των Αθηνών.

* Το να πλήττης με αξιοπρέπεια είναι προνόμιον μόνον των πολύ κλειστών κοινωνιών.

* Τί απέδειξε και η φετεινή Αποκρή;

* Πώς ο Έλλην δεν ξέρει να διασκεδάξη. Ξέρει μονάχα να γλεντά, με πρωτογονικό αυθορμητισμό, όταν κατά κάποιο τρόπο του διεγείρη κανείς τα νηπιακά του ένστικτα και τον στείλη στα χρόνια του: «Ένα λεπτό κρεμμύδι, γκέω-δαγκέω...».

* Είμαστε η φυλή της άπελπισίας, προς τα πάνω ή προς τα κάτω. Η θα καθήσουμε δλοι βλοσυροί, μουντζούφληδες, ζωχαδιακοί και θα περιμένουμε από κανένα γύφτο με την αρκούδα του νάρθη να μάς εμβύση ή θα μάς πιάση αυτή η παιδική ύστερία που λέγεται κέφι —ό πιο άηδης, ό πιο χυδαίος, ό πιο αγοραίος όρος του τουρκοελληνικού λεξιλογίου.

* Κέφι σημαίνει μπουρδούκωμα, αναστάτωση, κλαπασιμπίνα: οι σερπαντίνες μέσ' στη μαγιονέζα, τα κομφετί μέσ' στο κρασί, τα πατημένα φωμιά, τα ξαναμμένα μούτρα των κυριών, τό συνονθύλευμα των πάντων, που μία και μόνη διέξοδος έχει: Τόν συλλογικό τρικυμισμό γυνών και γυνών κρανιών...

* «Δέν περνάς, κυρά Μαρία, δέν περνάς, δέν περνάς...».

* «Όταν οι φόρμιγγες σαλπίσουν τό έμβατήριο των παλιμαϊδών, νομίζεις πως μία μεγάλη μάγισσα σκόρπισε πάνω από την όμήγυρη τό μάννα της υπέρτατης εύτυχίας...».

* Πώ, πώ, πώ... «κέφι» και κακό!

* «Θά υπάγω εις τούς κήπους, δέν περνά, δέν περνά... Θά υπάγω εις τούς κήπους, δέν περνά, περνά!!».

* Έλπίζω κάποτε ν' αποφασίσουμε ν' αντιμετώπισουμε κάπως πιο σοβαρά και πιο θεωρητικά αυτό τό θέμα. Κάτι μου λέει πως ή εποχή του δυαδικού χορού πέρασε πιά, γιατί εξέλιπε ή γενεσιουργός αίτια. Ο δυαδικός χορός ήταν αποτέλεσμα μίας ανάγκης: Της παροχής δυνατότητας σε δύο έτεροφύλους νά θρεθούν κοντά-κοντά, έτσι λιγάκι στα κλεφτά, και νά προσούν σε μία μουσική προσυνεννόηση (όπως στην περίπτωση του δάδς ή στην περίπτωση του ταγκό). Τώρα, για τέτοιες συνεννοήσεις υπάρχουν άλλες καλύτερες εύκαιριες. Ο χορός ξαναγίνει χορός —όμως ανθρώπων όρχουμένων». Και την αγέλη αυτή μόνον οι φυλετικοί, γνώριμοι σκοποί μπορούν νά συγκινήσουν:

«Ψέματα, ψέματα, φταίω εγώ που σ' έμαθα...»

Νά περπατάς στις γει-τονιές, νά λές πως μ' αγαπάς...».

* Αυτοί οι σκοποί είναι, αλίμονο, για την Αθήνα, τό αντίστοιχο των τοπικών χορών άλλων περιοχών: Του καλαματιανού, του τσάμικου, του μπάλλου, της τράτας. Είναι ή φωνή της πατρώας γής, καταπιεσμένη από τις κατά καιρούς επιδρομές άλλων φρικαλεοτήτων, όπως τό εθλίο εκείνο «μπουγκι-μπουγκι» και τό έμετικώς έπίκαιρον «τσά-τσά-τσά...».

* Ναι, αυτή είναι ή τιτανομαχία των ιδεών που ξετυλίγεται στις πισ-στες, μόλις οι θαμώνες νοιώσουν την ανάγκη απαλλαγής από τις βρε-φικές τους άπαρτήσεις: Τάμ-τάμ «δέρσοις» μπαρμπα-Γιάννης...

* Στην αρχή, φυσικά, ή Εύρώπη έπικρατεί. Βοηθάει έκείνος, βοηθάει έκείνη, βοηθάει κ' ή μνήμη του φόν-τρότ, κάπως τό καταφέρνει ή αγέλη νά δερβισιασθή, νά όπτασιασθή, νά βγή από τό ρούχα της, νά χάση πιά τό λογικά της.

* Μά, σάν αρχίσουν νά φαίνονται οι μπουρμπουλήθρες του θρασμού, σάν οι σταγόνες του ιδρώτος κοσμήσουν τό στίλβοντα μέτωπα και οι μπρετέλλες χαλαρώσουν και λησμονήσουν τό άστυνομικά τους καθήκον-τα, ξέρει ό μάεστρος πως ένα και μόνον πιά ζητάει ή πελατεία του.

* Τό γνώριμο, τό οικείο, τό προγονικό...

* Σύ νικής, κυρά Μαρία...

Index

“ΑΛΕΚΤΟΡ”

Η καλή Μητέρα ξέρει ποιά σοκολάτα πρέπει νά δώση στα παιδιά της...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

Τό ΑΡΚΑΔΙ

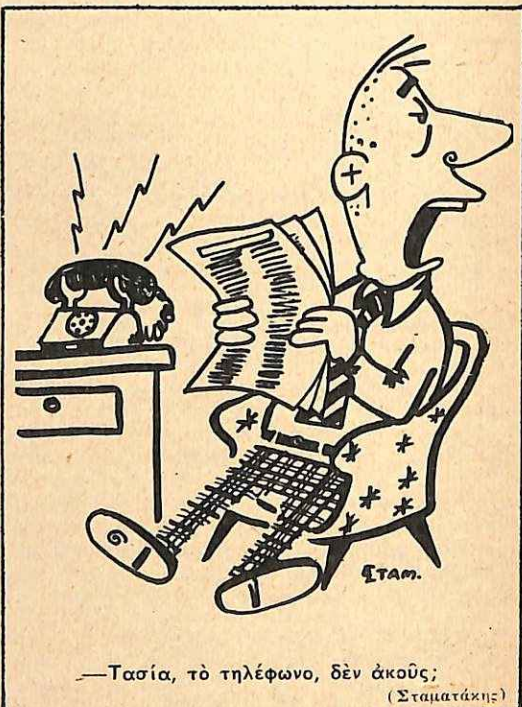
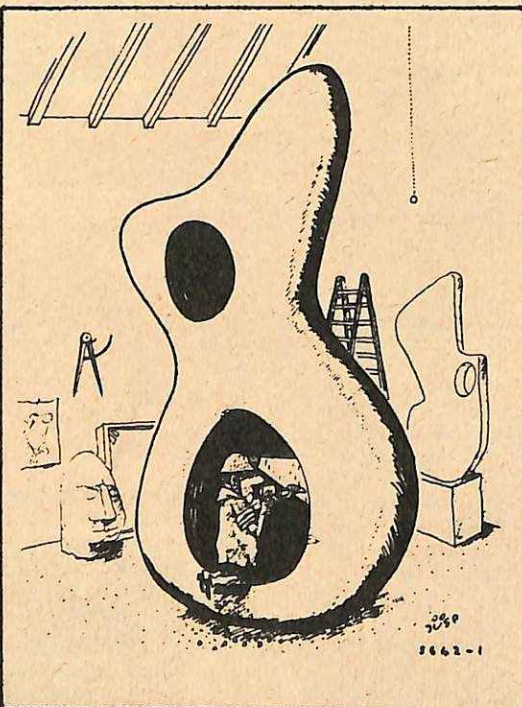
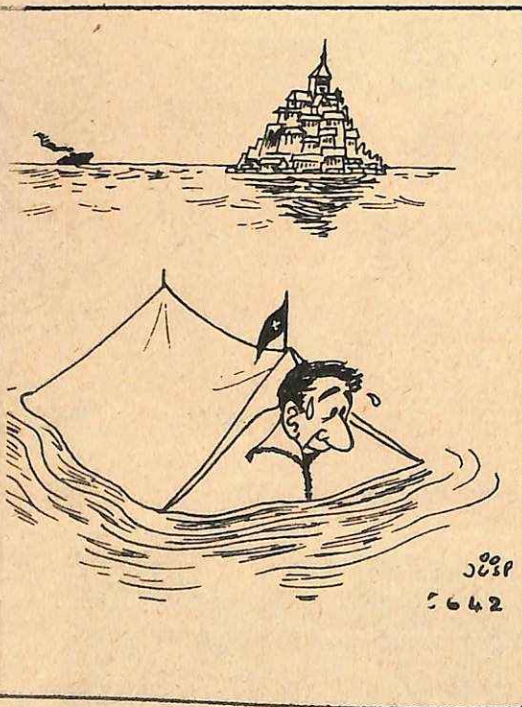
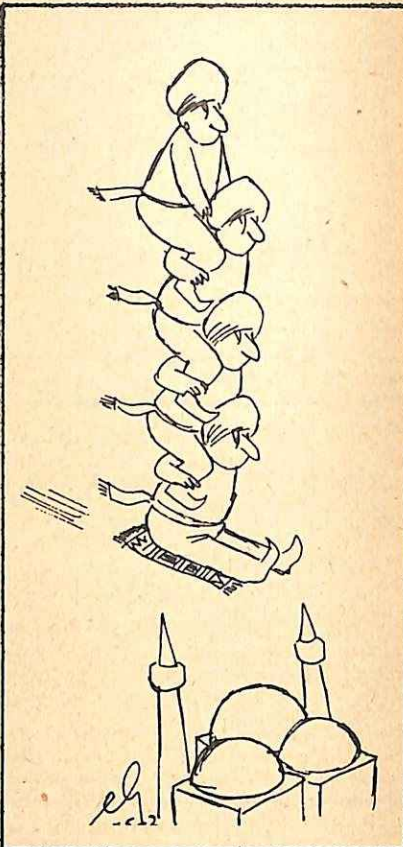
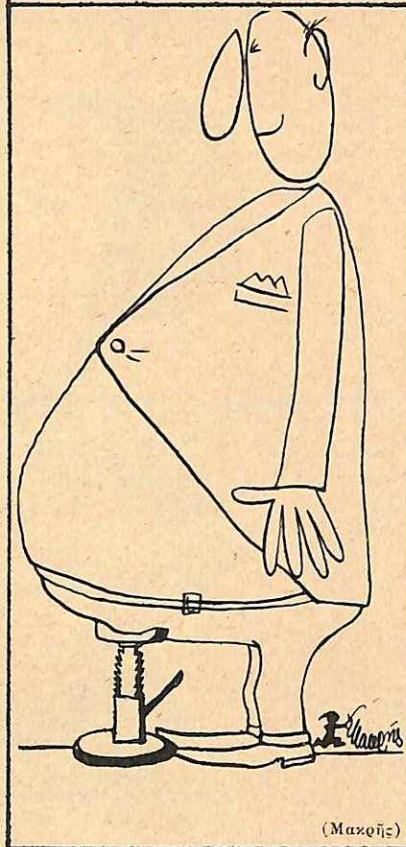
Λευκό Σαπούνι σε φυλλίδια από άγνό λάδι της έλης. Όχι χημικό παρασκεύασμα. Δέν καταστρέφει τό ρουχα και τό χέρια. Μοναδικό για τό πλυντήριο σας και για όλες τις χρήσεις.

Τό Έλληνικό σαπούνι δέν περιέχει καρκινογόνους ούσιες. Τό απέδειξαν 1000 χρόνια χρήσεως.

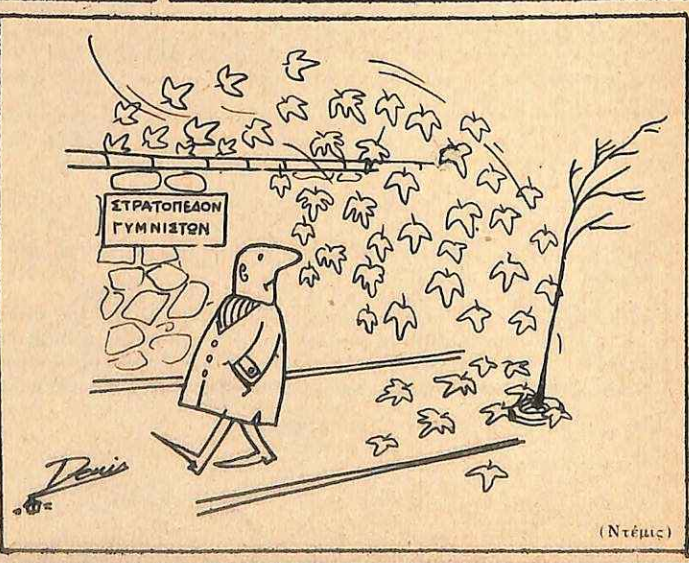
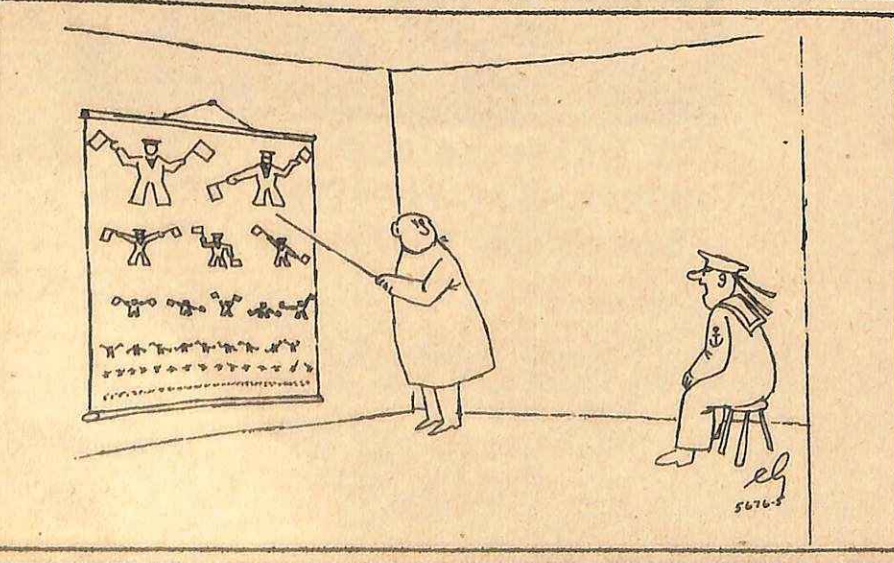
ΑΥΣΕΙΣ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ: 1. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, 2. ΡΕ-
ΚΛΑΜΕ, 3. ΑΛΑΝΤΟΝΙΑ, 4. ΜΕΡΙΜΕ-
4. ΜΕΡΙΜΕ-ΙΡΝ (150), 5. ΑΙΚΑΔΑΡ, 6. ΑΛΑΝ-
6. ΑΛΑΝ-ΕΝΙ, 7. ΕΝΑΤΟΣ, 8. ΤΑ-
8. ΤΑ-ΟΝΕ, 9. ΦΑΕ, 10. ΣΟΠΙΕΝ, 11. ΟΜΙΛΙΑ, 12. ΔΕΥΤΕΡΑ-
12. Α-ΙΣΕ, 13. ΙΤΕ, 14. ΚΑΒΕΤΟΣ, 15. ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΣ, 16. ΡΕ-
16. ΡΕ-ΑΝΑΤΟΔΙΑ, 17. ΟΚΙΑΡΙΝΑ, 18. ΑΠΕΙ, 19. ΜΑΔΙΑ, 20. ΤΟΡΕΥΣ, 21. ΙΝΑΜΗ, 22. ΟΝ-
22. ΟΝ-ΝΤΕ, 23. ΣΙΝΕΣ, 24. ΣΕΝ, 25. Ε, 26. Σ (ΕΛΛΗΝ. ΕΛΕΥΘΕΡΟ), 27. ΣΤΑΥΡΟΣ, 28. ΡΕ-
28. ΡΕ-ΑΙΟΡΙ, 29. ΟΚΙΑ, 30. ΦΑ, 31. ΜΑΤ, 32. ΣΥΝ-
32. ΣΥΝ-ΘΕΙΑΦΙ, 33. ΠΙΡΑΝΤΕΛΛΟ, 34. ΝΑΝΚΙΝ, 35. ΟΙΑΣ, 36. Σ. Ο. Σ. -
36. ΑΤΣΑΛΙ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τόν συνδυασμό των λέξεων ΕΛΛΗΝΑΡ ΛΑΛΗΛΟΕΓΚΛΩΜΙΑΖΟΜΕΝΟΥΣ, σύνολον 45 λέξεων.
1. Τό άριστερό χέρι του άναδάτη (που φαίνεται λίγο) είναι πιο κομψό. 2. Τό σκονί που είναι τυλιγμένο στον καρπό του δειξιού του χεριού, είναι μεγαλύτερο. 3. Στην πλάτη και στο έπάνω μέρος των χεριών που περιβάλλουν τόν γυλιό, τό πιο διάφανη σκονιά πού τό συγκρατούν είναι τρία. 4. Τό έπάνω παπούτσι δέν έχει τέσσερα λεκά πιαστήρια του καρδονιού, αλλά τρία. 5. Τά σκονιά που συνεχίζουν κάτω άπ' τόν άναδάτη, χωρίζουν. 6. Ο θρόνος στο άνω άριστερό μέρος διαφέρει στην διαμόρφωση.

Χιούμορ

—Τασία, τὸ τηλέφωνο, δὲν ἀκούς;
(Σταματάκης)

Η ΝΕΑ "ΕΚΛΟΓΗ" ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ

Κάθε σελίδα
μία προσφορά

- Ποιότης
- Ποικιλία
- Ένδιαφέρον
- Πρωτοτυπία

Διονύσιος

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτερου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σ'ας προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ",
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΞΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

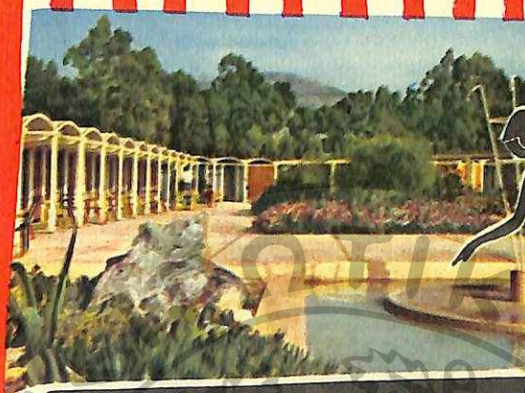
100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλινών, ειδική σκεπαστή θεράντα, ζεστό και κρύο νερό, τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων ανέσεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για την πιο ευχάριστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμίνες λουομένων